

TED EDİRNEKOLEJİ YAYINIDIR.

Ücretsizdir.

HAZİRAN 2024

SAYI : 14

"EDİRNE'NİN UNUTULAN TARİHİ: BALON HANGARI"

2 1 3
CÖMÜR GENÇLİK VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ

DENİZ BAYAR

Recaizade Mahmud Ekrem Biyografisi **Bora VARDAR**

Recaizade Mahmud Ekrem, 1 Mart 1847 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Tanzimat'tan sonra takvimhane nazırlığı yapan Şair, Hattat ve Vak'anüvis Mehmed Şakir Recai Efendi, annesi sülalesi Timurtaş Paşa'ya dayanan Adviye Hanım'dır. Yazar, babasından Arapça ve Farsça öğrendi. 1858'de ilköğrenimini tamamladı. Mekteb-i İrfan'ı bitirdikten sonra girdiği Harbiye İdadisindeki öğrenimini sağlık sorunları nedeniyle tamamlayamadı. Hariciye Nezareti Mektubi Kaleminde memurluğa başladı. Tanzimat ve Nafia dairelerinde başmuavinlik, Şura-yı Devlet (Danıştay) üyeliği, Mekteb-i Mülkiye ve Galatasaray Sultanisinde öğretmenlik, birkaç ay Evkaf ve Maarif Nazırlığı, Meclis-i Âyan üyeliği yaptı.

1908'de 2. Meşrutiyet'ten sonra kurulan Kamil Paşa kabinesinde Maarif Nazırı oldu. Namık Kemal'le tanışmasının ardından Encümen-i Şuara'ya katıldı. İlk yazıları Namık Kemal yönetimindeki Tasvir-i Efkâr gazetesinde yayınlandı. 1870'lerden sonra kendisini tümüyle yazılarına verdi. Batı edebiyatından çeviriler yaptı. 1870'te ilk oyunu Afife Anjelic, 1871'de ilk şiir kitabı Nağme-i Seher yayınlandı. Yazar, yaşamını yitirdiğinde Meclis-i Âyan üyesiydi. Ölümü nedeniyle okullar tatil edilmiş ve büyük bir cenaze töreni düzenlenmiştir. Mezarı, oğlu Nejad'ın kabri yanında, Küçüksu'dadır.

Yazarımızın edebî hayatından bahsedecek olursak, Namık Kemal'le tanışmasının ardından edebiyat çevresine girmiş ve onun Fransa'ya gitmesi üzerine, 1867'de Tasvir-i Efkâr gazetesinin yönetimine geçmiştir. Yazar, üç oğlunun, özellikle de çok sevdiği Necat'ın ölümünden duyduğu acıyı dile getirdiği şiirleriyle daha çok karamsar duygular işledi. Eski edebiyatı savunan Muallim Naci ve çevresiyle girdiği edebiyat tartışmalarıyla Edebiyat-ı Cedide akımının doğmasına zemin hazırladı. Başta Tevfik Fikret olmak üzere döneminin genç şair ve edebiyatçıları çevresinde topladı. Tanzimat ve Batı düşüncesinin yeni kuşağa benimsetilmesinde önemli rol oynadı.

Kendisinin yetkin tiyatro oyunu olarak bilinen Çok Bilen Çok Yanılır, ölümünden sonra yayımlandı. Sanatta güzellik ilkesine bağlı kaldı. "Sanat sanat içindir." anlayışını savundu. Doğaya dönük, insanı doğa içinde ele alan şiirler yazdı. Aşk ve ölüm temalarını işledi. Eski-yeni edebiyat tartışmalarının merkezinde yer aldı. Tek romanı, Türk edebiyatında realizmin ilk örneklerinden sayılan Araba Sevdası adlı eserdir. Yazar bu eserde ailesinin parasını zevk ve eğlencesine harcayanları eleştirdi. Bu eseri yazdığı dönemde ailesini karşısına almış ve baba mirasından olacağını bile bile eserini yazmaya devam etmiştir.

Recaizade Mahmud Ekrem'in şiir ve manzumelerine örnekler:

- o Nağme-i Seher
- o Yedigâr-ı Şebab
- o Zenzeme 2-3
- o Tefekkür
- o Pejmürde

Recaizade Mahmud Ekrem'in tiyatrolarına örnekler:

- o Afife Anjelic
- o Atala Yahut Amerikan Vahşileri
- o Vuslat Yahut Süreksiz Sevinç
- o Çok Bilen Çok Yanılır

Muhabbet Kuşlarının Cinsiyetini Nasıl Belirleyebilirsiniz?

Muhabbet kuşları genellikle yeşil, sarı ve mavi renklerinde olan minik bir papağan türüdür. Bu tüylü minik dostlarımız evcil hayvan olarak oldukça çok tercih edilen canlılardır. Muhabbet kuşları neşeli ve cıvı cıvı ötüşleri ile bilinir. Ortalama ömürleri kafeste 5-8 yıl kadardır ama iyi bakılırsa bu süre uzayabilmektedir. Yavruyken eğitimi oldukça kolaydır.

Muhabbet kuşlarında cinsiyetlerini belirlemek oldukça basittir. Muhabbet kuşlarında cinsiyeti belirlemek için gaganın üstünde burun deliklerinin bulunduğu "cere" denilen kısma bakılır. Yavru muhabbet kuşlarında cere pembe, mor ya da beyazimsi mavi, turkuaz beyaz karışımı olabilmektedir. Yavru muhabbet kuşlarında pembe, mor cere rengine sahip olanlar erkek,

Beylem Meriç YÜCEL

turkuaz beyaz karışımı cere rengine sahip olan kuşlar ise dişidir. Muhabbet kuşlarının cere rengi tam olarak ilk 6 aydan sonra oturur. Çiftleşmeye hazır muhabbet kuşlarında erkeklerde cere rengi daha koyu mavi olur, dişilerde ise cere rengi kahverengiye döner. Son olarak olgun muhabbet kuşlarında ise erkeklerde cere rengi mor renkli, dişilerde krem rengidir.

DENİZ BAYAR

Kürek Sporunu

Kürek sporu, su üzerindeki teknelerde, uzun ve yuvarlak kürekler kullanılarak yapılan bir su sporudur. Hem rekabetçi bir spor hem de dinamik bir egzersiz şekli olarak kabul edilir. Bu spor, hem bireysel performansı hem de takım çalışmasını gerektirir ve katılımcılarına birçok fayda sağlar.

Bora VARDAR - Tunç İLK

KÜREK SPORUNUN TARİHİ VE GELİŞİMİ

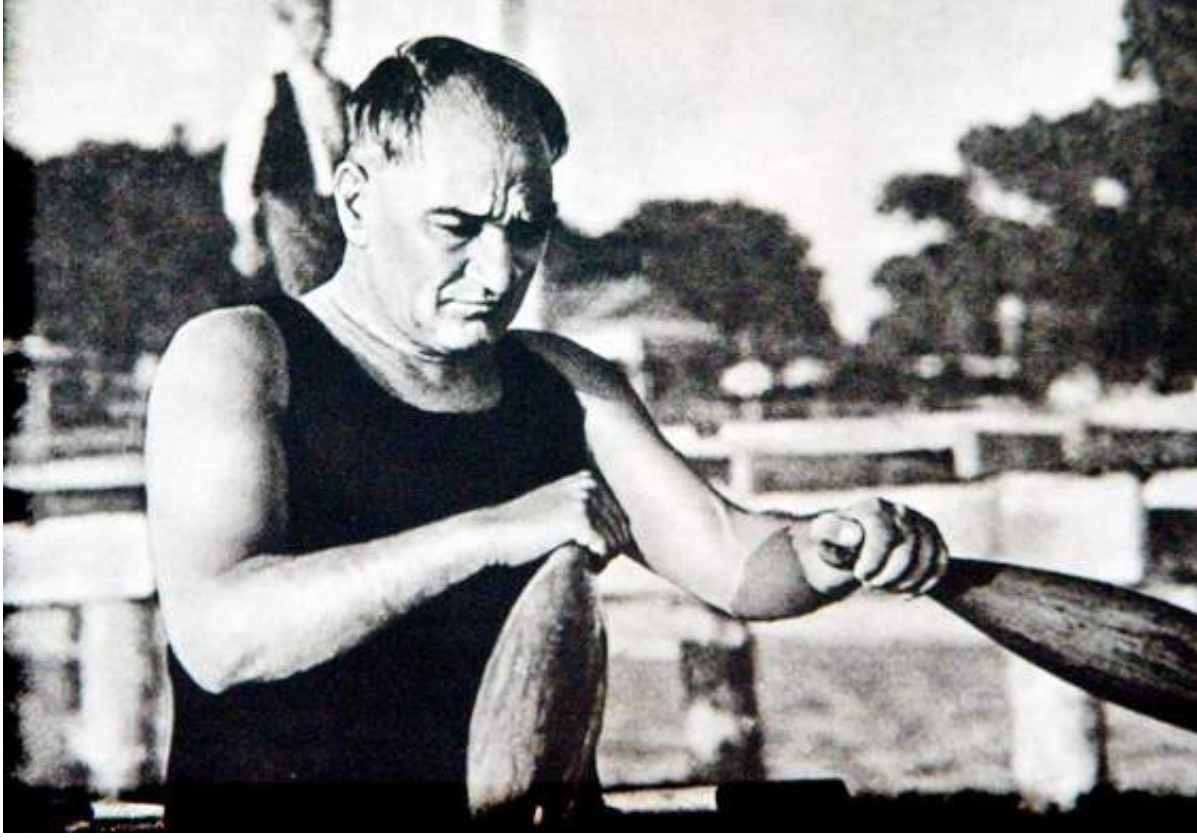
Kürek sporu, tarih boyunca birçok kültürde su taşımacılığı ve savaş amacıyla kullanılmıştır. Antik Mısırlılar ve Yunanlılar, kürekleri su taşımacılığında yaygın olarak kullanmışlardır. Ancak modern kürek sporunun kökenleri, 18. yüzyılda İngiltere'nin Thames Nehri'nde ortaya çıkmıştır. İlk kürek yarışı 1715 yılında düzenlenmiştir ve bu tarihten itibaren kürek sporu popülerlik kazanmış ve dünya çapında yayılmıştır.

KÜREK YARIŞLARI VE DİSİPLİNLERİ

Kürek sporunda çeşitli yarışma formatları ve disiplinler bulunmaktadır. En yaygın olanları tek çifte, dört ve sekiz kişilik ekiplerle yapılan yarışlardır. Bu yarışlar genellikle belirli bir mesafede, 2000 metrelik bir parkurda gerçekleşir. Kürek yarışları, hem stillerine hem de ekip yapılarına göre farklılık gösterebilir. Örneğin, tek çifte yarışlarında bir sporcu tek başına küreği kullanırken sekiz kişilik ekip yarışlarında takım halinde hareket edilir.

KÜREĞİN İŞLEYİŞİ

Kürek, kürek sporunun temel aracıdır ve etkili bir kürek tekniği, başarılı bir yarış için çok büyük öneme sahiptir. Bir kürek, genellikle uzun, ince ve hafif bir malzemeden yapılmıştır. Kürek, suya batırıldığında, sporcu kuvvet uygulayarak su üzerinde geriye doğru itmeye çalışır. Bu itme, teknenin ileri doğru hareket etmesini sağlar.

Ardından kürek, sudan çıkarılır ve tekrarlanır. Kürek sırasında vücut pozisyonu, kuvvetin doğru bir şekilde aktarılmasını sağlar ve teknik hataların önlenmesine yardımcı olur.

Kürek sporu, fiziksel ve zihinsel olarak zorlayıcı, ancak aynı zamanda son derece tatmin edici bir spordur. Sporculara dayanıklılık, güç, denge, koordinasyon ve takım çalışması becerileri kazandırır. Ayrıca, doğanın güzelliğiyle iç içe olma ve su üzerindeki huzuru deneyimleme fırsatı sunar. Bu nedenle kürek sporu, hem rekabet hem de keyif için mükemmel bir seçenektir.

KÜREK ÇEKMENİN ARKASINDAKİ FİZİK KUVVET VE HAREKET:

Kürek çekerken, sporcu küreği suya batırarak bir kuvvet uygular. Bu kuvvet, teknedeki geriye doğru itme kuvvetine dönüşür ve teknede hareket oluşturur. Isaac Newton'un üçüncü hareket yasası, bu durumu

"eyleme-tepki" prensibi olarak açıklar. Sporcu küreği suya iterken su da karşı bir kuvvet üretir ve teknede ileri yönde bir hareket oluşur.

Suda Direnç: Kürek çekme sırasında karşılaşılan en önemli fiziksel engellerden biri sudur. Kürek, suya batırıldığında suyun direnciyle karşılaşır. Bu direnç, sporcu tarafından uygulanan kuvveti dengelemek için etkileşir ve küreğin suyun içinde ileri doğru hareket etmesini sağlar. Bu süreç, suyun viskozitesi ve yoğunluğu gibi faktörlere bağlı olarak değişir.

Hareketin Devamlılığı:

Kürek çekme sürecinde, sporcu küreği suya batırırken, kürek suya nüfuz eder ve itme kuvveti oluşturur. Ancak kürek suya itildikten sonra sporcu küreği sudan çıkarırken dirençle karşılaşır. Bu noktada, sporcu güçlü bir şekilde çeker ve kürek sudan çıkar. Bu süreç, hareketin devamlılığını

sağlar ve teknede istenilen hızın korunmasına yardımcı olur.

Kürek Tekniği ve Verimlilik:

Kürek çekme sırasında, sporcu doğru teknik, küreğin suya ne zaman ve hangi açıyla gireceğini, ne zaman ve nasıl çıkarılacağını belirler. Bu, suya batırma ve çıkarma işlemlerinin verimli bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlar ve sporcunun enerjisini en etkili şekilde kullanmasına olanak tanır. Bu prensipler, kürek çekmenin temel fiziksel yönlerini açıklar. Ancak her yarışma ortamı ve koşulunda suyun özellikleri, hava koşulları ve teknik faktörler gibi birçok değişken etkileşime girer. Bu nedenle, sporcuların bu faktörleri anlamaları ve onlara uygun stratejiler geliştirmeleri önemlidir.

KÜREK ÇEKMENİN TEKNİK PRENSİPLERİ

Su ile Etkileşim: Kürek çekme, su ile etkileşimde doğru bir denge kurmayı

gerektirir. Kürek, suya doğru açıyla batırılmalı ve kuvvet doğru zamanda ve doğru yönde uygulanmalıdır. Bu, suyun direncini en aza indirirken maksimum itme kuvveti elde etmeyi sağlar. Vücut Pozisyonu: Sporcunun vücut pozisyonu, kürek çekme verimliliğini büyük ölçüde etkiler. Doğru vücut pozisyonu, sırtın düz ve omuzların geniş açıyla açılmasını içerir. Bu pozisyon, kuvvetin doğru şekilde aktarılmasını ve teknik hataların önlenmesini sağlar.

Koordinasyon ve Teknik: Kürek çekme,

koordinasyonu ve teknik beceriyi gerektirir. Her kürek çekişinde, küreğinin vücutu ve küreği doğru bir şekilde kullanması gerekir. Bu, suya düzgün bir şekilde batırma, kuvveti etkili bir şekilde doğru zamanda sudan çıkarma yeteneğini içerir.

Takım Çalışması: Ekip içindeki uyum ve koordinasyon, başarılı bir kürek yarışması için hayati önem taşır. Kürekçiler arasındaki senkronizasyon, teknik uyum ve iletişim, takımın başarısını belirleyen önemli faktörlerdir.

Norveç

Norveç, Kuzey Avrupa'da bulunan İskandinav Yarımadası'nın batısında bir ülkedir.

Finlandiya, İsveç ve Rusya ile komşu olan ülkenin batıda Atlas Okyanusu'nun bir kolu olan Norveç Denizi'ne kıyısı vardır. Norveç olağanüstü kıyı şeridi, eşsiz fiyortları ve Kuzey Işıkları gibi birçok doğal güzele sahiptir. Anayasal monarşi ile yönetilen ülkenin başkenti Oslo'dur. 385,207 km² alana yayılan Norveç'in, 21.925 kilometrelik çok uzun bir sahil şeridi vardır. Norveç'te saat Türkiye'ye göre 1 saat geridedir. Norveç Avrupa ortalamasının üstünde yaşam standardına ve ekonomik gelişmişliğe sahip olduğundan Avrupa Birliği'ne girmek istememektedir. Ülkenin en temel geçim kaynakları balıkçılık, petrol ve turizmdir. Öte yandan Norveç, Avrupa'nın en pahalı ülkesidir. Norveç'in para birimi Norveç Kronudur ve 1 Norveç Kronu, 3 Türk Lirasına eşittir. Norveç'te resmi din Hristiyanlıktır. Norveç'in kıyı kesimlerinde ılıman iklim hakimken, iç bölgelerde hava sıcaklıkları düşüktür ve kışlar sert geçer.

Yakın zamanda müze ve parklarıyla meşhur başkent Oslo'yu gezdim ve gördüğüm belli başlı yerleri sizinle de paylaşmak isterim.

Akershus Kalesi, Norveç'in başkenti Oslo'da bulunan bir Orta Çağ kalesidir. Kale, 13. yüzyılın sonlarında Oslo'yu korumak amacıyla inşa edilmiştir. Dinlendirici ve tarihin kokusunu hissedebileceğiniz bir mekândır.

Frogner park, kuzey sanatının en başarılı temsilcilerinden biri olan ünlü heykeltıraş Gustav Vigeland'a ait 200'den fazla eser ile dünyanın en büyük açık hava heykel müzesi olan Vigeland Sergisi mutlaka görülmelidir. Serginin en çarpıcı özelliği, birkaç istisna dışında tüm çalışmaların insan figürü olması ve bu insan figürlerinin hiçbir kıyafet ya da aksesuar taşımamaları; yani tamamen çıplak olmaları. Teması yaşam ile ölüm arasındaki yaşam döngüsü olan parktaki heykeller; doğum, ilk gençlik, yetişkinlik, yaşlılık gibi yaşam evreleri ve neşe, hüznün, özlem, kızgınlık, kıskançlık gibi duyguları anlatıyor. Kimisinde ise öfkeyle havaya kalkan bir el, kimisinde hayatın ağırlığını omuzlarında taşıyan insanoğlunu, torunuyla konuşan dedeyi ya da annesinin sırtına

Yerel Kafe Yenilikçi Bir Yaklaşımla Sıfır Atık Hedefine Ulaşıyor

Şehrimizin merkezinde bulunan "Yeşil Damla Kafe" sıfır atık hedefine yönelik benzersiz yaklaşımıyla dikkat çekiyor. Kafe yönetimi, çevre dostu uygulamalarıyla hem işletme maliyetlerini azaltmayı hem de doğal kaynakları korumayı amaçlıyor.

Kafenin sahibi Ali Bey, sıfır atık konusundaki kararlılığını şu sözlerle ifade etti: "Doğaya olan sorumluluğumuzun bilincinde olarak işletmemizi çevre dostu bir şekilde yönetmek istedik. Bu doğrultuda, atık miktarını minimize etmek için çeşitli adımlar attık ve müşterilerimizi de bu konuda bilinçlendirmeye çalışıyoruz."

Yeşil Damla Kafe'nin sıfır atık politikası kapsamında, plastik kullanımı minimuma indirmek için tek kullanımlık plastik ürünler yerine geri dönüştürülebilir malzemeler tercih ediliyor. Ayrıca, müşterilere içeceklerini tekrar doldurmaları için şeffaf bardaklar sunularak tek kullanımlık plastik şişelerin kullanımı önleniyor.

Victor Hugo

26 Şubat 1802'de Fransa Besançon'da doğdu. 22 Mayıs 1885'te Paris'te yaşamı yitirdi. Büyük Fransız düşünür ve yazarı. Annesi ve babası arasındaki anlaşmazlıklar yüzünden çocukluğu sorunlu geçti. Hep annesinin yanında kaldı. Eğitimi düzensiz oldu. Ama Latin edebiyatıyla ilgili sağlam bir eğitim gördü. Hukuk fakültesine girdi. 1816'dan sonra edebiyata yöneldi. 1819-1821 arasında "Conservateur Littéraire" adlı bir dergi çıkardı, 1821'de hayatta en büyük desteği olan annesini kaybetti. Bir yıl sonra çocukluk aşkı Adele Foucher ile evlendi. Aynı yıl ilk şiir kitabı "Odlar ve Çeviriler" yayımlandı. 1822'de ilk romanı "İzlanda Hanı" çıktı. Bu kitapla edebiyat dünyasını kendisini kabul ettirdi. Romantizme bağlı bir yazar olarak tanındı. Yazdığı oyunlardan "Marion de Lorme" sansür tarafından yasaklandı. "Hermani" oyununu yazarlık karşılığı verdi. Bu başkaldırış ününü artırdı, onu liberallere yaklaştırdı. 11. Louis dönemini anlatan romanı "Notre Dame'ın Kamburu" edebiyat dünyasındaki yerini sağlamlaştırdı. Bu başarılarla yoğun bir çalışmaya girdi. 1841'de Fransız Akademisi'ne seçildi. 1845'te Soylular Meclisine aday gösterildi. 1851'

den sonra sürgün yılları başladı. Eserlerinin çoğunu sürgün döneminde yazdı. Ünlü romanı "Sefiller" 1862'de yayımlandı ve olağanüstü ilgi gördü. Kısa sürede çeşitli dillere çevrilen bu roman, ona uluslararası düzeyde başarı getirdi. Fransız-Alman savaşının ülkesinin yenilgisine son bulması ve cumhuriyetin kurulmasından sonra Paris'e döndü.

1870'te Paris'in kuşatmasını anlatan "Korkunç Yıl" şiiriyle ulusal bir kahraman oldu ama ailesindeki kayıpların verdiği acıyla yaşamdan koptu. 1871'de kurulan Paris Komünü'nü destekledi, yine Brüksel'e kaçmak zorunda kaldı. Kısa süre sonra döndü. Senatör seçildi. 1878'de beynindeki bir dolaşım sorunu nedeniyle rahatsızlandı. Ölümünde cenazesi ulusal törenle kaldırıldı, Pantheon'a gömüldü.

Tarih onu Fransız edebiyatının en çok ürün veren yazarı, romantizmin en güçlü beyni, popüler Fransız edebiyatının babası ve Fransa'nın ulusal şairi olarak yazdı.

1870'te Paris'in kuşatmasını anlatan "Korkunç Yıl" şiiriyle ulusal bir kahraman oldu ama ailesindeki kayıpların verdiği acıyla yaşamdan koptu. 1871'de kurulan Paris Komünü'nü

binmiş saç örgüsünü eğer yapmış oynayan çocukları görebilirsiniz.

Holmenkollen, Norveç'in başkenti Oslo'nun kenarında dağlık bölge. 19. yüzyıldan beri bir kayak merkezi olan bölgede 1892'den beri kayak yarışmaları yapılmaktadır. Ünlü pistin altında bulunan Holmenkollen Kayak Müzesi, dünyadaki türünün en eskisidir. Bazıları Norveç'in en ünlü kayakçılarına ve Kraliyet Ailesi üyelerine ait olan 2500 çift kayaktan oluşan bir sergi, ziyaretçileri bu sporun 4000 yıllık tarihine götürmektedir.

Alper BULUT

Dondurmanın Tarihi

Yağız DONDURMACI

Dondurma, tarih boyunca birçok kültürde popüler olan bir tatlıdır. Bu yazımızda dondurmanın kökenleri ve tarihi gelişimi incelenecektir.

1-) Antik Kökenler

M.Ö. 4. yüzyılda Çin'de buz ve kar kullanılarak yapılan dondurma benzeri tatlılar bulunmuştur. Antik Mısırlılar ve Persler de benzer tatlılar üretmişlerdir.

2-) Orta Çağ ve Rönesans Dönemi:

İtalya'nın Sicilya bölgesinde "gelato" olarak bilinen, dondurma için kullanılan bir terim bulunmaktadır. Yüzyılın sonlarında, İtalya'da dondurmanın popüler olduğu ve İtalyan göçmenlerin diğer Avrupa ülkelerine bu tatlıyı tanıttığı bilinmektedir.

3-) Endüstriyel Devrim ve Modernleşme:

18. ve 19. yüzyıllarda, dondurma tarifleri ve üretimi Avrupa'da yayılmıştır. Endüstriyel devrimle birlikte, dondurma üretimi daha yaygın hale gelmiş ve Amerika Birleşik Devletleri'nde özellikle popüler hale gelmiştir. Çeşitli dondurma markaları bu dönemde ortaya çıkmıştır.

4-) Günümüzde Dondurma:

Dondurma, günümüzde dünya çapında sevilen bir tatlıdır. Çeşitli lezzetlerde ve şekillerde sunulmaktadır. Hem ev yapımı hem de endüstriyel üretimde geniş bir pazarı bulunmaktadır.

Sonuç:

Dondurmanın tarihi, antik çağlardan modern zamanlara kadar uzanan zengin bir geçmişe sahiptir. Bugün, dondurma küresel bir fenomen haline gelmiş ve insanların çeşitli damak zevklerine hitap etmektedir.

Cristiano Ronaldo

Muhammed AYKAÇ

Cristiano Ronaldo, futbol dünyasının en tanınmış ve başarılı oyuncularından biridir. 5 Şubat 1985'te Portekiz'in Madeira adasında doğdu. Futbola Sporting Lizbon altyapısında başladı ve 2002 yılında Sporting Lizbon takımıyla profesyonel kariyerine adım attı. Hızlı bir yükseliş yaşayan Ronaldo, Sporting Lizbon'da oynadığı dönemde Avrupa'nın önde gelen kulüplerinin dikkatini çekti.

2003 yılında Sporting Lizbon'dan Manchester United'a transfer oldu. Manchester United forması altında oynadığı dönemde büyük başarılar elde etti ve dünya futbolunun en önemli oyuncularından biri haline geldi. Manchester United ile üç Premier League şampiyonluğu ve bir UEFA Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu kazandı.

2009 yılında İspanyol devi Real Madrid'e transfer olan Ronaldo, burada da efsanevi bir kariyer sürdürdü. Real Madrid formasıyla birçok kupa ve ödül kazandı. Özellikle 2013 ve 2014 yıllarında UEFA Şampiyonlar Ligi'ni kazanan Real Madrid'in en önemli oyuncularından biri oldu. Real Madrid'de oynadığı dönemde dünyanın en iyi futbolcuları arasında kabul edildi.

2018 yazında Juventus'a transfer olan Ronaldo, Serie A'da oynadığı dönemde de üst düzey performansını sürdürdü. Hem takımı hem de bireysel olarak birçok başarı elde etti. Portekiz Millî Takımı'nda da kariyeri boyunca önemli bir rol oynadı ve birçok uluslararası turnuvada Portekiz'i temsil etti.

Cristiano Ronaldo; hızı, gücü, teknik yetenekleri ve gol vuruşlarıyla tanınır. Kariyeri boyunca sayısız gol atmış ve birçok rekor kırmıştır. Ayrıca, futbolculuk kariyerinin yanı sıra ticarî anlamda da çok başarılı olmuş ve dünyanın en tanınmış sporcularından biri haline gelmiştir.

Özüm Sena GÜDÜL

destekledi, yine Brüksel'e kaçmak zorunda kaldı. Kısa süre sonra döndü. Senatör seçildi. 1878'de beynindeki bir dolaşım sorunu nedeniyle rahatsızlandı. Ölümünde cenazesi ulusal törenle kaldırıldı, Pantheon'a gömüldü.

Tarih onu Fransız edebiyatının en çok ürün veren yazarı, romantizmin en güçlü beyni, popüler Fransız edebiyatının babası ve Fransa'nın ulusal şairi olarak yazdı.

Taşlıcalı Yahya

Mustafa Barlas GÜNAL

Taşlıcalı Yahya ya da Dukaginzade Yahya'nın, kesin olarak bilinmese de 1488-1489 yılları arasında, Osmanlı sınırları içerisindeki Arnavutluk topraklarında doğduğu iddia edilmektedir.

Küçük yaşta Osmanlı İmparatorluğu tarafından devşirme olarak Yeniçeri Ocağı'na asker olarak alınmıştır. Yeniçeri Ocağı'na bağlı Acemioglanlar Ocağı'nda iken edebiyata olan yakınlığı ve yeteneği keşfedilir. Kendisine Kemalpaşazade'den, Kadri Efendi'den ve Fenarizade Muhyiddin Çelebi'den dersler aldırılır. Onun edebiyata olan bu yakınlığı ve aldığı dersler, dönemin önemli devlet adamları ile tanışmasını sağlamıştır. Aynı zamanda Yavuz Sultan Selim döneminde ve Kanuni Sultan Süleyman döneminde savaşlara katılmıştır. Gerek gördüğü yardım ve ilgi gerekse askerlik alanındaki cesareti, edindiği dostlar kadar düşman kazanmasına da neden olmuştur. Örneğin şair Hayalî ile takıştığı bilinmektedir. Şairin ünlü 5 mesnevisi bulunmaktadır. Bu mesnevilerin isimleri: Kitab-ı Usul, Gülşen-i Envar, Şah-u Geda, Gencine-i Raz ve Yusuf-u Züleyha'dır. Yaşadığı dönemde Fuzuli'den sonra en büyük mesnevi şairi olarak tanınmıştır. Mesnevileri haricinde şairin çeşitli şiirlerinden oluşan "Divanı" ve "Hamsesi" bulunur. En önemli eseri olarak gösterilen eseri ise Kanuni Sultan Süleyman'ın emri ile boğdurtulan Şehzade Mustafa adına yazdığı "Mustafa Mersiyesi"dir.

Keman

Keman (viyolon), viyola ve viyoloncelin de bulunduğu violin ailesinin en yüksek tondan çalan en küçük üyesidir. Dört teli vardır. Akort sesleri pesten tize sol, re, la ve mi'dir.

Keman yayına arşe denir. Arşede yapay ya da gerçek at kılını yanı sıra ham misina olarak adlandırılan bir madde de kullanılabilir. Ayrıca yayını düzgünleştirmek, kemandan ses çıkmasını sağlamak ve sesi güzelleştirmek amacıyla arşeye reçine adı verilen madde sürülür. Reçine bala benzeyen sarı renkli katı bir maddedir.

Almanca Geige, Fransızca violon, İngilizce violin, İtalyanca violino'dur. Uzunluğu 60 cm'dir. Yayla çalınan telli bir çalgıdır. Notası, ikinci çizgi sol açkısı ile yazılır. Orkestralarda, genel olarak (Solo, I, II) üç partisi bulunur. Solo ve eşlik görevi verilir (Özellikle bir solo çalgıdır.). Hiçbir çalgıda olmayan ses rengiyle, çok zengin bir anlatım gücü vardır.

Keman çalmayı öğrenme süresi kişilerde enstrümanın kendi mekanizması, müzik kulağının olup olmaması ve çalma tekniklerinin farkından dolayı değişiklik gösterir. Keman tutuşu, arşe çekişi, notaların öğrenilmesi sonrasında basit notalı şarkılar çalmaya başlanır.

ÇİFTLEMELER

Parmakların Yerleşimi
Birinci Keman ile İkinci Keman
Renk değişmez dolgunlaşır.
(Çalanların sayısı çoğalırsa duyulmuş)

yumuşak bir de tahta çalgı eklenir. Yaylı çalgıların duyulmuşu egemen kalır. Fakat biraz dolgunlaşmış olur).

Keman ile Viyola: Kemanların birleşmesinden çok farklı bir etki yapmaz. Kemanın rengi egemendir. Dolgun ve yumuşak bir renk sağlar.

Keman ile Viyoloncel
Dolgun bir duyulmuş sağlar.
Viyoloncelin ses rengi egemendir. Birinci Keman, İkinci Keman, Viyola ve Viyoloncel: Bunların dördünün sesteş olarak çalması, alto ve tenor katında mümkündür. (F) de gayet kuvvetli, (P) de özellikle dolgun ve yumuşak bir renk sağlar.

Sekizliden Çiftleme
Birinci keman ile ikincisi arasında boy farkı, ağırlık farkı ve tel farkı vardır. Bu farklara çok sık rastlanır, özellikle ezgi yüksek soprano seslerinden daha yukarılarına çıktığı zaman kullanılır. Çünkü bu katta mi telinin dolgunluk ve anlatım gücü azalır. Bundan başka, birinci kemanlar ikinci kemanlarla sekizli aşağıdan katlanmazsa, bütün diğer çalgılardan uzakta, yalnız kalır.

Kemanlar
Bu biçim duyulmuşu zayıflatır ve küçük orkestrada özellikle belli olur. Buna rağmen bazı durumlarda ezgi çok incelerde iken ve tahta çalgılarla katlayarak kullanılır.

Deniz BİLGİN

Keman ile Viyola
Buna çok sık rastlanır, özellikle görüntü bakımından birbirlerine benzedikleri için, insanlar boyutlarına bakmadan bu keman diyebilirler.

İki Sekizden Çiftleme
Birinci Keman, İkinci Keman ve Viyola ya da Birinci Keman, İkinci Keman ve Viyoloncel (Telli Kontrbas)
Bu biçim geniş ve uzun ezgilerde kullanılır.

Üç ve Dört Sekizliden Çiftleme
Birinci Keman, İkinci Keman, Viyola ve Viyoloncel (Telli Kontrbas)
Bu biçim çok az kullanılır ve soluklu çalgılarla katlanmaz kullanılır.

Tarihçe: Orta Doğu'da Bizans, lir adı altında ilkel bir keman çeşidi geliştirmiştir. Günümüzdeki anlamda keman ilk olarak 14. yüzyılda Kuzey İtalya'da ortaya çıktı. Bu dönemden sonra keman Avrupa'da yayıldı. İlk keman yapımcılarının Rebec, Rönesans da Fer tarafından Orta Çağ'da İtalya'da Lira da Braci, Fransa'da Viel adlarıyla kullanılan yaylı çalgıları kemanın atası sayılır. Lavignac, kemanın Oğuz kemeçesinden alındığını yazar. Bazı kaynaklarda ise Arapların rebabından geliştirildiği öne sürülmüştür. 16 ve 17. yüzyıldaki keman yapım ustaları Nicolo Amati, Paolo Maggini, Giuseppe Guarneri, Antonio Stradivarius kemana son şeklini vermişlerdir. Keman asıl biçimini korumakla birlikte 19. yüzyılda bazı değişikliklere uğradı. Çağdaş kemanda gövde ve sap daha uzun, köprü daha yüksektir.

Zeynep Naz ATALAY

Barış Manço Kimdir ?

Barış Manço 2 Ocak 1943 tarihinde İstanbul Üsküdar Zeynep Kamil Hastanesinde doğdu. 1 Şubat 1999'da İstanbul Kadıköy'de hayata veda eden Barış Manço; Türk sanatçı, şarkıcı, besteci, söz yazarı, TV programı yapımcısı ve sunucusu, köşe yazarı, devlet sanatçısı ve kültür elçisidir. II. Dünya Savaşı yıllarında doğduğu için ailesi Mehmet Barış adını vermiştir.

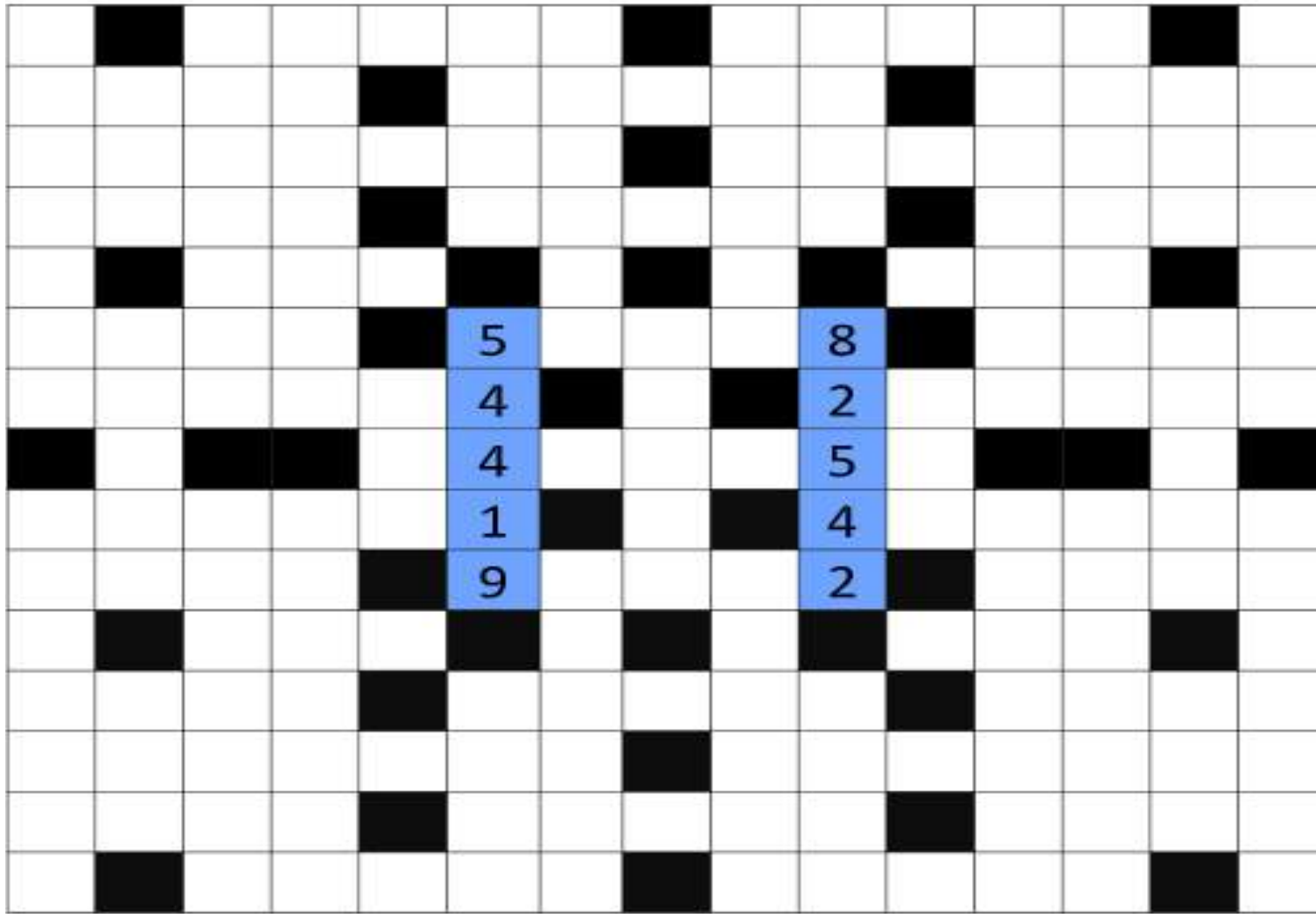
1954'de Galatasaray Lisesi ortaokul giriş sınavına girmeden önce ismi Mehmet Barış Manço olarak değiştirilmiştir.

Türkiye'de rock müziğin öncülerinden, Anadolu Rock türünün kurucuları arasında sayılır. Bestelediği 200'ün üzerindeki şarkısı, kendisine on iki altın ve bir platin albüm ve kaset ödülü kazandırdı. Bu şarkıların bir bölümü daha sonra Arapça, Bulgarca, Felemenkçe, Almanca, Fransızca, İbranice, İngilizce, Japonca ve Yunanca olarak yorumlandı. Hazırladığı televizyon programıyla dünyanın pek çok ülkesine gitmiş, bu nedenle "Barış Çelebi" olarak adlandırılmıştır. 1991 yılında "Türkiye Cumhuriyeti Devlet Sanatçısı" ünvanına layık görüldü. 7'den 77'ye büyük küçük demeden herkesin gönlünde taht kurmuş olan Barış Manço, aynı zamanda çocuklara olan büyük sevgisi ile de akıllara kazandı; yapmış olduğu TV programı sayesinde, her hafta farklı yaş gruplarından onlarca çocuğu ekranla buluşturdu.

Ezbere bilinen birçok şarkıya imza atan Barış Manço'nun, en bilinen ve sevilen eserleri şu şekildedir: Gülpenbe, Ayı, Can Bedenden Çıkmağınca, Müsaadenizle Çocuklar, Dağlar Dağlar, Bugün Bayram, Gül Bebeğim, Bal böceği, Hatırlasana, Nane Limon Kabuğu, Domates Biber Patlıcan, Beyhude Geçti Yıllar, Benden Öte Benden Ziyade, Güle Güle Oğlum, Sarı Çizmeli Mehmet Ağa, İşte Hendek İşte Deve gibi birçok unutulmaz şarkıya imza atmıştır.

Rakamlı Mantık Oyunu

Tunç İLK

3 BASAMAKLI
123 133 160 224 248 339 743 838 919
920

4 BASAMAKLI
2188 2254 3223 3912 3968 4734 5292
5593 6375 6422 7116 8674 8848 8857
8942 9735

5 BASAMAKLI
12035 14742 21699 32064 36936 39265
41319 53868 61264 73772 84487 89382
91222

6 BASAMAKLI
111024 119616 142636 219347 226693
245153 401388 519641

7 BASAMAKLI
1844456 2453556 2512547 3629229
3687954 3817220 4858061 5351315
5357313 5823635 6163926 6214934
6238326 7455921 7575187 8484435
9416613

Yukarıda gördüğünüz rakam kümelerini, yandaki şekilde bulunan uygun karelere yerleştirin.

KOLAY

			8	4		3	9	7
3					5			
	7		2					5
	2	4	5				3	9
		3	4	7	6		1	
8			9		3	4	5	
				2	8			
5	6	3			9			1
7	2							

ORTA

	2		5	1	9			
	5		7					1
	6		2			9		
6	8	5		2	3			
						8		2
	7		1	4				
7		1					5	9
					1			7
	3		4	9			2	1

ZOR

2							9	5	1
									7
8	7	6				5	2		
3		4			2	8			
							5		9
			5			1	3		4
	2					8	4		1
						1			9
									8

Oğuzhan BİRER

İd, Ego, Süperego ve Kişiliğin Katmanları

Ece Naz USLU

Freud, kişiliği bir buz dağı örneği ile açıklar. Buz dağının suyun üstünde görünen kısmı aslında küçük bir parçasıdır, büyük bir bölümü suyun altında gizlidir. Suyun üstünde gördüğümüz bu kısım bilinci, yani farkında olduğumuz düşünce ve arzularımızı temsil eder. Suyun altındaki kısım ise tüm gizli arzuların, düşüncelerin ve hatıraların var olduğu bilinç dışı yani zihnin bastırılmış ve farkında olmadığımız kısmıdır. Ego, süper-ego ve id, psikanalitik kuramda insan ruhunun üç parçadan oluşan bölümleridir ve zihinsel faaliyet alanını üç enerji bileşene ayırma işlemi de şöyledir:

1-İçgüdüsel ihtiyaçlardan ve dürtülerden türetilen psikolojik enerjinin kaynağı: "İd"

İd, doğduğumuz andan itibaren olan zihin katmanıdır. Temel ve en ilkel benliktir. Freud'a göre id, bütün ruhsal enerjinin kaynağıdır ve bu da onu kişiliğin en temel bileşeni yapar. İd, haz ilkesi ile yönetilir. Ana kaynağı saldırganlık ve açlık gibi temel ihtiyaçların en ilkelce doyurulmasıdır. Örneğin, bebek acıktığı zaman ağlar ve bu ihtiyacı karşılanana kadar da ağlamaya devam eder. Çünkü bebekler tamamen haz ilkesinin kurallarına göre davranırlar. Bir bebeği, yemek yemesi için öğlen yemeği vaktini beklemesi gerektiğine için ikna edemezsiniz. Çünkü id, anında bu ihtiyacın giderilmesini ister ve kişiliğin diğer parçaları olan ego ve süper-ego henüz gelişmediği için idin bu dürtüsünü bastıramazlar. İdin bu ihtiyaçlarını her zaman tatmin etmek mümkün olmayabilir. Tamamen idin isteklerine göre hareket eden bir birey, kendi istek ve arzuları için başkalarının elindekileri alan bir konuma düşebilir.

2-İçe özgü kişi ile dış gerçek arasındaki örgütlü bilinçli arabulucu: "Ego"

Ego, kişiliğin gerçekle ilgilenen kısmıdır. Freud'a göre ego, idden gelişir ve idin dürtülerini gerçek dünyada kabul edilebilir şekilde ifade eder. Ego hem bilinçte hem de bilinç dışında rol oynar. Ego, gerçeklik ilkesi ile hareket eder. İdden gelen dürtü ve isteklerin olumlu ve olumsuz sonuçlarını düşünür, tartar. Bu sonuçlara göre davranışı o an gerçekleştirir veya uygun yer ve zamanı bekler. Freud, idi bir ata, egoyu da atın sürücüsüne benzetir. At, gerekli gücü ve hareketi sağlarken, sürücü atı yönlendirir ve ona rehberlik eder. Bu tanımda id, bütün enerjiyi sağladığı için daha güçlü gözükmektedir ve her ne kadar ego (sürücü), idin (at) üzerinde kontrol sağlamaya çalışsa da id (at) bazen nereye gitmek istiyorsa oraya gidebilir.

3-Kurallar, çatışma, ahlak, suçluluk gibi şeyler tarafından hafifletilmiş bilinçli zihnin içselleşmesi: "süper-ego"

Kişiliğin son katmanı süper egodur. Süper-ego, kişiliğin ebeveynlerden ve toplumdaki öğrendiği ahlaki kuralları ve düşüncelerini içselleştirdiği kısımdır. Freud'a göre süper-ego 5 yaşlarında oluşmaya başlar ve iki kısımdan oluşur: ego ideali ve vicdan.

Ego ideali: İyi ve güzel davranışlar için kural ve standartları içerir. Bu davranışlar ebeveynler veya otorite figürleri tarafından onaylanmış davranışlar ve kurallardır. Bu davranış ve kurallara uymak; gurur, başarı ve değer gibi hisleri beraberinde getirir.

Vicdan: Toplum ve ebeveynler tarafından kötü görülen davranışları içerir. Bu davranışlar genellikle yasaklanmış; kötü sonuçlara, cezalara ve suç gibi duygular hissetmeye neden olan davranışlardır. Süper ego, davranışlarımızı mükemmelleştirmeye ve uygarlaştırmaya, idden gelen kabul edilemez dürtüleri bastırmaya ve egonun gerçeklik ilkesi yerine ideal standartlara göre hareket etmesini sağlamaya çalışır. Aynı zamanda süper ego; bilinçte, bilinç öncesinde ve bilinçaltında bulunur.

Evcil hayvan sahiplenmenin faydaları

İlkin Naz HOŞGÖR

Evcil hayvan sahiplenmenin birçok iyi yönü vardır. Evcil hayvanlar, sadece temel ihtiyaçlarını karşıladığımız canlılar değil. Onlar; evimizi paylaştığımız, birlikte vakit geçirdiğimiz, koşulsuz sevip sevdiğimiz en yakın dostlarımız.

Bir hayvanı sevmek, kucaklamak ve onunla vakit geçirmek sizi yalnızca anlık olarak mutlu etmez; fiziksel ve psikolojik sağlığınıza da iyi gelir. Bir evcil hayvan sahibi olduğunuzda yalnızlık hissinden uzaklaşabilir, sosyal etkileşimlerinizi artırabilir, koşulsuz kabul ve sevgi görmeyi mutluluğunu yaşayabilirsiniz. Evcil hayvanınızla zaman geçirirken zihninizi geçmişte ya da gelecekte olmasının önüne geçebilir, anda kalmayı öğrenebilirsiniz.

Evcil hayvan sahiplenmek bireyselden toplumsala kadar etki gösterir. Örneğin sokak hayvanlarına olan duyarlılığınız artar bu aynı zamanda empati yönünüzü de geliştirir. Ruhsal olarak da faydaları vardır mesela depresyon ve anksiyete gibi ruhsal sorunlarla mücadelede yardımcı olabilir. Onlarla vakit geçirmek, mutluluk hormonlarının salınımını artırır aynı zamanda strese de iyi gelir.

Sağlık açısından da iyi yönleri vardır. Vasküler ve Girişimsel Nöroloji Dergisi'nde yayımlanan bir araştırmaya göre, kedi sahiplerinin kalp krizi veya felç nedeniyle ölüm riskleri azalıyor. Kedi mırıltısı sesi sinirlerinizi yatıştırarak sakinleşmeyi sağlamakla kalmıyor, kan basıncını da düşürüyor.

Sonuç olarak; evcil hayvan sahiplenmek sadece hayatınıza mutluluk ve eğlence getirmekle kalmaz, aynı zamanda fiziksel ve duygusal sağlığınıza olumlu yönde etkiler. Bu sevimli dostlar, yaşamınıza anlam katar ve sizin için değerli birer arkadaş haline gelirler.

Kaynakça
<https://www.salusmental.com/blog/evcil-hayvan-beslemenin-faydaları>
<https://www.dogukanilac.com/evcil-hayvan-sahiplenmenin-10-harika-faydası>

Çernobil Faciası, Nükleer Enerji ve Yıkım

Deniz AKBAL

Çernobil Faciası, 26 Nisan 1986 tarihinde Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB)'nin bir Sovyet Cumhuriyeti olan Ukrayna Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'nin kuzey taraflarında yer alan Pripyat kentinin yakınlarında bulunan Çernobil nükleer santralının dördüncü reaktörünün patlamasıyla ortaya gelen nükleer kazadır, tarihte bu kadar yıkıcı iki nükleer kazadan ilkidir ki diğeri de 2011'de Japonya'nın Fukushima Nükleer Santrali'nde yaşanan nükleer kazadır. Kaza çoğu bilirdiği tarafından tarihte yaşanmış en feci nükleer kaza olarak anılır ve Uluslararası Nükleer Olay Ölçeği tarafından en yüksek nükleer kaza seviyesi olan 7 olarak belirlenmiştir. Sovyetler Birliği'nin faciaya gösterdiği kurtarma, normalleştirme ve azaltma çabaları sırasında 500.000'den fazla Sovyet personelinin kullanılmasının yanı sıra 18 milyar ruble de bu çabalar sırasında Sovyetler Birliği'nin yetkilileri tarafından bu amaçla harcanmıştır. Kaza sırasında farklı kaynakların verdiği verilere göre 4.000 ile 93.000 arasında kişinin ölümüne sebep olmuştur ve faciadan sonra alana müdahalede bulunan işçilerden yüksek bir kısmı şimdi maruz kalmalarından ötürü hayatlarının geri kalanında çeşitli sağlık problemleriyle yüzleşmek zorunda kalmışlardır. Bu etkilerin yanı sıra "Çernobil Faciası" insanoğlunun nükleer kazaların ve nükleer enerjinin doğaya ve çevreye verdiği zararları gözlemlenmesine bir vazife olmuştur, bu zararlardan bazıları; Çernobil faciasının Pripyat nehrine verdiği negatif etki sayesinde gözlemlenen nükleer su kütlelerine verdiği zarar, Pripyat çevresindeki hayvanların ve bitkilerin nükleer enerjiye verdiği tepki sayesinde gözlemlenen nükleer bölgesel flora ve faunaya verdiği zarar ve daha niceleri verilebilir. Bu zararların gözlemlenmesi ve facianın yarattığı genel negatif etki insanlık tarihinde nükleer enerjiye karşı olan çevreci ve genel olarak anti-nükleer hareketlerin popülerlik kazanmasına, nükleer enerjinin zaman içinde petrol, kömür veya doğal gazlar gibi yakıtlara bir alternatif olarak görülmesi fikrinin etkisini kaybetmesine ve bunun yerine güneş enerjisi, rüzgâr enerjisi ve diğer çeşit çeşit yeşil enerji seçeneklerinin zamanında nükleer enerji tarafından doldurulan bu enerji alternatifleri pozisyonuna getirilmesine yol açmıştır. Çernobil faciasının üzerinden 38 yıl geçmiş olmasına rağmen facia nükleer tarihinde bir kara leke olarak durmakta bunun yanı sıra da facianın etkileri halen daha Doğu Avrupa ve Karadeniz çevresi bölgelerinde, zamanla azalmakta olmasına rağmen, halen hissedilmekte.

Sonsuz Genişlik: Uzay

Ecrin Ada ÇETİNKAYA

Uzay; galaksiler, yıldızlar ve gezegenlerle dolu uçsuz bucaksız bir genişliktir. Burası sonsuz olasılıkların ve sonsuz gizemlerin olduğu, insanların uzun zamandır keşfetmeyi ve anlamayı istediği bir alandır. Uzaya duyulan hayranlık insanlığın kendisi kadar eskidir. Eski uygarlıklar gece gökyüzüne baktılar ve yıldızlardaki desenleri gördüler, evreni açıklamak için mitler ve efsaneler yarattılar. Günümüzde teknolojiye bağlı olarak uzay anlayışımız katlanarak arttı. Uzak gezegenlere uzay araçları gönderdik, insanları Ay'a indirdik ve hatta kara deliklerin fotoğraflarını bile çektik. Ancak bu başarılarla rağmen uzay büyük ölçüde keşfedilmemiş ve yanlış anlaşılabilir durumda. Uzay araştırmaları yalnızca bilgi arayışı değildir. Bunun aynı zamanda pratik sonuçları da var. Örneğin, diğer gezegenleri incelemek kendi gezegenimizi anlamamıza yardımcı olabilir. Özellikle Mars, Dünya'ya benzerliği nedeniyle ilgi konusu olmuştur. Mars'ı inceleyerek Dünya'nın geçmişi ve geleceği hakkında ve muhtemelen diğer gezegenlerdeki yaşam potansiyeli hakkında bilgi edinebiliriz. Dahası, uzay araştırmaları çok sayıda teknolojik ilerlemeye yol açmıştır. Örneğin; uydu teknolojisi iletişimde, hava tahmininde ve navigasyonda devrim yaratmıştır. Ayrıca uzayda yapılan araştırmalar tıp, malzeme bilimi ve tarım gibi alanlardaki gelişmelere de katkıda bulunmuştur. Faydalarına rağmen uzay araştırmaları zorluklarla doludur. Sıfır yer çekimi, aşırı sıcaklıklar ve radyasyon dahil olmak üzere uzayın zorlu koşulları astronotlar için önemli riskler oluşturmaktadır. Dahası söz konusu olan geniş mesafeler, uzay yolculuğunu inanılmaz derecede zaman alıcı ve pahalı hâle getiriyor. Mesela ışık hızında bile güneş sistemimize en yakın yıldız ulaşmak yaklaşık dört yıl alır. Uzay, sonsuz gizemleri ve olasılıklarıyla hayal gücümüzü cezbetmeye devam ediyor. Bu geniş sınırı keşfetmeye devam ettikçe sadece etrafımızdaki evreni değil aynı zamanda kendimizi de öğreniyoruz. Uzay araştırmaları bizi mümkün olan sınırların zorlamaya zorluyor ve bunu yaparken insanlığın en iyi yönlerini ortaya çıkarıyor: merakımız, yaratıcılığımız ve etrafımızdaki dünyayı anlama arzumuz. Uzayı incelemek evrendeki yerimizi ve gezegenimize karşı sorumluluklarımızı bize gösterir, uzay ve uzayı incelemenin önemi insanlık için büyüktür.

Izu-Ogasawara Çukuru'nda Rekor Kıran Salyangoz Balığı

Arda Furkan AYTAÇ

Okyanus Çukurları, insanlığın bilmediği derinliklerin kapısını aralayan keşif alanları olarak bilinirken son keşif bu eşsiz ekosisteminde ve basıncın yüzeyden 830 kat daha yüksek olduğu bir noktada, yaşayan sıradışı bir canlıya odaklandı: Salyangoz balığı. Batı Avustralya Üniversitesi ve Tokyo Deniz Bilimi ve Teknoloji Üniversitesi'nden bilim insanları, üzerinde yem olan kameralarını adını Yunan yer altı tanrısı Hades'ten alan okyanusun "Hadal" bölgesine indirdi. Tam 8336 metre derinlikte bu ilginç türü gözlemlendi. Bu gözlem, salyangoz balığının bilinen en derin noktada yaşayan omurgalı canlı olduğunu doğruladı böylece yeni bir rekor kırılmış oldu.

Bu balık türü, okyanusun derinliklerinin karanlık ve basınçlı sularında evrimleşmiş olağanüstü bir adaptasyon sergiliyor. Derinliklerdeki bu hayatta kalma savaşı, bilim dünyasını heyecanlandıran bir konu haline geldi. Sığ sulardaki balıklar batmadan yüzebilmek için bir gaz kesesi kullanır ancak bu keseler derin denizde sıkışır, bu yüzden salyangoz balıkları bu organa sahip değiller. Bunun yerine, suyun belli seviyesinde dengede kalabilmek için daha fazla kıkırdak ve daha küçük yüzgeç gibi yapılar kullanıyorlar ki bu da onları biraz yılan balığına benzetiyor. Ayrıca salyangoz balıklarının derisi de pullarla kaplı değil, jölemsidir ve bu sayede batmadan yüzebilir.

Derin deniz neredeyse tamamen ışıksız bir ortam olsa da salyangoz balıkları bu problemi aşmak için eşsiz bir çaba gösteriyor. Birçok balık türü derin suları delip geçebilen mavi-yeşil bir ışık türünü görebilmek için adapte olmuştur ama gün ışığı hadal bölgeye ulaşamaz. Salyangoz balıklarının ise karanlıkta organizmalar tarafından üretilen ışığı görmekte oldukça yetenekli olduğu araştırmacılar tarafından ispatlanmıştır.

Salyangoz balığının Izu-Ogasawara Çukuru'ndaki varlığı, bu zorlu koşullara uyum sağlayabilen canlıların doğaya olan inanılmaz uyum yeteneğini bir kez daha gözler önüne seriyor. Bu keşif, denizlerin derinliklerinde hala keşfedilmeyi bekleyen birçok sırın olduğunu hatırlatıyor ve bilim insanları için yeni bir keşif potansiyeli sunuyor.

Osmanlı'nın En Kolay Zaferi: Şebeş

Nihat Eren ATALAY

Osmanlı, imzaladığı Pasarofça Antlaşması'na değin elinde tuttuğu toprakları korumak ve kaybettiklerini geri almak için inanılmaz bir çaba vermiştir. Avusturya'ya karşı zaman zaman kısmi başarılar elde etmiştir. Bunlardan biri de Şebeş'tir (1788). Bu iki devletin fiili ilişkisi 1526'da başladığı düşünüldüğünde bu savaşın yıllardır mücadele veren bu iki devletin kaderini belirleyebileceği açıktı.

1788'de Osmanlı-Avusturya Savaşı şiddetle sürmekteydi. Bunun

üzerine Osmanlı sultanı I. Abdülhamid, Sadrazam Koca Yusuf Paşa'ya hareket emri verdi. Bunun üzerine Yusuf Paşa, Sofya üzerinden yola çıktı.

Tameşvar eyaletinin Mehadiye yakınlarında karşı karşıya gelen iki ordu arasında çetin mücadeleler yaşandı. 3 gün süren savaşın ardından Osmanlı birlikleri kesin bir zafer kazandı. Avusturya İmparatoru II. Joseph, Şebeş'e zor sığındı.

Yaşadığı bozgunun sonra Şebeş Boğazı'na 80 ile 100 bin asker ve 500 top ile mevzilenen II. Joseph, yeni bir

muharebeye hazırlandı. Karanşebeş kasabası yakınlarına kamp kurdu. Avusturya ordusunun hafif süvari birliği olan Hussar birliklerini de keşif yapması amacıyla Timiş Nehri'nin karşı yakasına geçirdi. Hussar Birlikleri burada bir Eflak kervanyıla karşılaştı. Kervandan yüklü bir miktar içecek alan askerler kampa geri dönmediler. Sonradan gelen piyade kolu da onlara katılıp içeceği paylaşmak istediler. Fakat Avusturya Hafif Süvari Birliği Hussarlar bu teklifi kabul etmedi ve aralarında tartışma çıktı. Tartışma

kavgaya, kavgaya da arbedeye dönüştü. Silahların da patlamasıyla piyadeler, Hussar Birliği'ni korkutup kaçırarak için "Turcii! Turcii" (Türkler! Türkler!) diye bağırılmaya başladılar. Hussar askerleri kaçmaya başlayınca diğer askerler de aynısını yaptılar. Ana karargaha doğru son sürat birliklerin geldiğini gören birlik kumandanı onları Osmanlı akıncıları sandı ve topçulara ateşleme emri verdi. Sesleri duyan diğer birlikler; Türklerin baskın yaptığını düşündü ve çatışma, ordunun tamamına yayıldı. Karışıklığı durdurmaya çalışan

Avusturyalı subaylar, ordu farklı milletlerden oluştuğu için bunu başaramadılar. Almanca "Halt! Halt!" (Durun! Durun!) diye bağırarak subaylar "Allah! Allah!" diyen Osmanlı askerleri olarak anlaşılmıştı. Bu, kargaşayı arşa çıkardı. Avusturya ordusu, kendini büyük bir bozguna uğrattı. İmparator II. Joseph, kaçarken attan düştü ve yaralandı. 2 gün sonra bölgeye gelen Osmanlı Birlikleri, bu olayın sonuçları ile karşılaştılar. Osmanlı tek bir zayıf vermeden bu savaşı kazandı.

Bir Anda Ortadan Kaybolan Ada: Bermeja Adası

Derin ÇAMLITEPE

Bermeja Adası'nın yok oluşu tarih boyunca kimsenin açıklayamadığı olaylardan biridir. Bermeja Adası 15. yy.da henüz daha yeni keşfedilmiş bir adayıdır.

Gizemi çözülemeyen bu ada 1921 yılından sonra bir daha hiç ortaya çıkmamıştır. 1997 ve 2008 yılları ile 2011 yıllarında Meksika hükümeti bölgede tarama çalışmaları yapmıştır ancak ada ile ilgili hiçbir ize rastlanmamıştır. Bu adanın aniden ortadan kayboluşu ile birden fazla teori ortaya atılmıştır. Bazı iddialara göre adanın kayboluşunda zeminde bazı problemler olması bazılarının göre ise yaşanan toprak kayması ve metan gazı gibi bazı sebepler rol oynamış. Bir başka ortaya atılan teori ise havadan bombalanarak veya adaya ayak basarak bir şekilde adanın CIA tarafından yok edildiği. İddialara göre Amerikan istihbarat kurumu CIA adanın varlığından haberdar ve adanın küçük olmasına rağmen, Meksika'ya deniz yetki alanları konusunda yetki verdiği ve ABD'nin denizdeki haklarını kısıtladığını düşündüklerinden dolayı böyle teori ortaya atılmış. Yalnızca bu iddiayla sınırlı kalmamış aynı zamanda CIA'nın Meksika Körfezi'nde yer alan Bermeja Adası yakınlarında doğalgaz ve petrol olabileceği konusunda yapılan çalışmalar olduğu ve doğalgaz haklarının ABD'ye ait olabilmesi için adanın yok edilmesi konusuna karar vermesi gerektiği iddia edilmiş. Yok oluşunun ardından ortaya atılan onlarca teori olmasına rağmen Bermeja Adası'nın başına ne geldiği henüz kimse tarafından bilinmiyor.

Evren

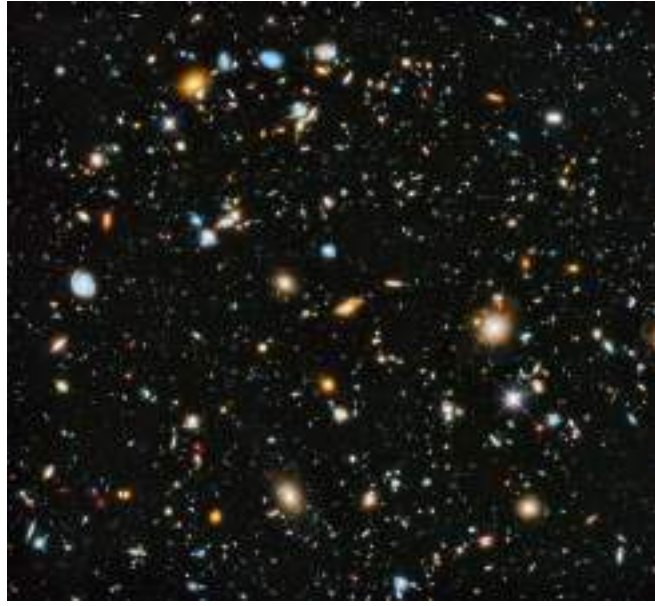
Evrende yaşamın var olabileceği potansiyel gezegenler, bilim insanlarının ve uzay araştırmacılarının merakını ve ilgisini çekmektedir. Astronomi ve astrobiyoloji alanlarındaki araştırmalar, yaşamın olabileceği uygun ortamları keşfetmek için sürekli olarak devam etmektedir.

Güneş Sistemi dışında, diğer yıldızların etrafında dönen gezegenler, yaşamın var olabileceği alanları araştırmak için öncelikli hedeflerdir. Bu gezegenler, yıldızlarına olan mesafeleri ve sıcaklıkları bakımından yaşanabilir bölge olarak adlandırılan alanlarda bulunabilirler. Yaşanabilir bölge, sıvı suyun var olabileceği ve dolayısıyla yaşamın potansiyel olarak gelişebileceği mesafeleri ifade eder.

Ancak, yaşamın varlığı için sıvı suyun bulunması tek başına yeterli değildir. Atmosfer koşulları, gezegenin jeolojik aktiviteleri ve diğer birçok faktör de önemlidir. Örneğin, Mars gezegeninde geçmişte sıvı suyun var olduğuna dair kanıtlar bulunmuştur ve bu da mikrobiyal yaşamın var olabileceği anlamına gelebilir.

Jüpiter'in uydusu Europa ve Satürn'ün uydusu Enceladus gibi bazı gök cisimleri, altlarında devasa su okyanuslarına sahip olabilirler. Bu durum, bu uydularda mikrobiyal yaşamın var olabileceği ihtimalini artırmaktadır. Ancak, bu teorilerin doğrulanması için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Mert ALTUNTAŞ

Yeni gezegenlerin keşfi, yaşamın var olabileceği potansiyel alanların genişlemesine katkıda bulunmuştur. Örneğin, TRAPPIST-1 sistemi, yedi gezegen içeren ve bu gezegenlerden üçü yıldızın yaşanabilir bölgesinde bulunan bir sistemdir. Bu gezegenlerin atmosferlerinin ve yüzeylerinin incelenmesi, gelecekte yapılacak uzay araştırmalarının önemli bir parçası olabilir.

Ancak, dünya dışı yaşamın varlığını doğrulamak ve anlamak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır. Gelecekteki uzay misyonları, uzay teleskoplarının geliştirilmesi ve uzay araştırmalarının daha fazla desteklenmesi, bu hedefe ulaşmak için önemli adımlar olacaktır.

Sonuç olarak, yaşamın var olabileceği potansiyel gezegenler, insanlığın evrende araştırma ve keşif yapma tutkusunu beslemektedir. Bu gezegenlerin keşfi ve incelenmesi, bilim insanlarının ve uzay araştırmacılarının ilgisini çekmeye ve evrende yaşamın olası izlerini araştırmaya devam edecektir.

Elektrikli Araçlar

Barış DEMİR

Elektrikli araçlar, çevre dostu ve sürdürülebilir bir ulaşım geleceğini şekillendiren önemli bir teknolojidir. Geleneksel içten yanmalı motorlu araçlara kıyasla daha düşük karbon ayak izine sahip olan elektrikli araçlar, fosil yakıtlardan kaynaklanan emisyonları azaltarak hava kalitesini iyileştirir. Büyük otomobil üreticileri, elektrikli araç teknolojisi alanındaki gelişmelerle birlikte sürdürülebilir ulaşım vizyonunu benimsemekte ve yeni modellerini piyasaya sürmektedir.

Önde gelen elektrikli araç markaları, yüksek performanslı bataryalar, hızlı şarj teknolojileri ve otonom sürüş sistemleri gibi yenilikçi özelliklere odaklanarak tüketicilere çeşitli seçenekler sunmaktadır. Tesla, öncü rolüyle dikkat çekerken, diğer markalar da benzer çabalar içerisindedir. MG, Mercedes-Benz, BMW, Renault gibi otomobil devleri elektrikli araç pazarındaki rekabeti artırmak için çeşitli modeller geliştirmekte ve şarj altyapısını genişletmektedir.

Elektrikli araçlar, enerji verimliliği ve çevre koruma hassasiyetiyle giderek daha fazla talep görmekte, bu da sektördeki teknolojik inovasyonu hızlandırmaktadır. Gelecekte, akıllı şarj istasyonları, uzun menzilli bataryalar ve daha fazla otonom sürüş özellikleri gibi yeniliklerle elektrikli araçlar, ulaşım endüstrisini daha sürdürülebilir bir yöne taşıyacaktır.

Elektrikli araçların giderek artan popülaritesiyle birlikte, şarj istasyonları daha geniş bir alanda yaygınlaşıyor ve bu, kullanıcıların elektrikli araçlarını günlük yaşamlarında daha rahat bir şekilde kullanmalarını sağlıyor. Özellikle şehir içi alanlarda ve otoyol güzergahlarında konumlanan hızlı şarj istasyonları, sürücülere uzun mesafeli seyahatlerde bile pratik ve hızlı bir şarj imkanı sunuyor. Bu, elektrikli araç kullanıcılarının menzil endişelerini azaltarak, sürdürülebilir bir ulaşım altyapısının oluşturulmasına katkı sağlıyor.

Güvenlik, elektrikli araç teknolojisinin önemli bir unsuru olarak öne çıkıyor. Şarj istasyonlarından araçlara enerji transferi sırasında güvenliği artırmak adına sürekli olarak geliştirilen önlemler, elektrikli araç kullanıcılarının şarj işlemlerini güvenle gerçekleştirmelerini sağlıyor. Ayrıca, şarj istasyonlarının fiziksel güvenliği, kullanıcıların araçlarını bıraktıkları yerde endişe duymadan şarj işlemlerini gerçekleştirmelerine imkan tanıyor.

Teknolojinin Etkileri

Doğa BİRGİLİ

Teknoloji günümüzde neredeyse her yerde kullandığımız artık hayatımızın parçası olmuş bir yenilik. İnsan hayatını büyük ölçüde kolaylaştırdığı gibi zorlaştıran kısımları da var. Teknolojinin insan hayatındaki etkileri; kişinin teknolojiyi nasıl ve ne amaçla kullandığı, ne kadar süre harcadığına göre değişkenlik gösterebilir.

Teknolojinin bize sağladığı faydalarından biri hazır bilgi sunması. Teknoloji sayesinde yaptığımız bir araştırmada veya ödevde ihtiyacımız olan bilgilere hemen sahip olabiliyoruz. Ama bu bilgilerin doğruluğu konusunda herhangi bir netlik yok o yüzden doğru bilgiyi bulmak için iyi bir araştırma yapmak gerekiyor. Teknolojinin bu özelliği bilgi hırsızlığını da beraberinde getiriyor. İstenen bilgiler kullanıldıktan sonra kaynakça gösterilmesi en doğrusu.

Bana göre en çok kullanılan özellik, teknoloji ile bizden çok uzakta olan arkadaşlarımızın, akrabalarımızın seslerini duyabiliyor ve görüntülü konuşabiliyor olmak. İnsanlar kolaylıkla iletişim kurabiliyor ve konuşabiliyor. Sevdiklerinin sesini duymak ve görmek bence insan psikolojisine önemli ölçüde katkı sağlıyor.

Teknolojinin başka bir özelliği ise merak ettiğimiz bir yerin resmini anında görebiliyoruz. Resmi göstermekle birlikte bize o bölgenin özelliklerinden de bahsediyor. Tatilde gitmek istediğimiz yeri fotoğraflardan kolaylıkla inceleyebiliriz ve internet üzerinden rezervasyon yaptırabiliyoruz. Eğer istersek teknoloji bize gitmek istediğimiz yerin en uygun fiyatlı otellerini karşımıza getiriyor ve uygun fiyatlı bir tatil yapmamızı sağlıyor.

Teknolojinin insana verdiği önemli bir zarar ise insanı bağımlı yapması. Teknoloji yüzünden birçok insan eskisi gibi dışarı çıkmıyor ve zamanının büyük bir kısmını evde geçirmeyi tercih ediyor. İnsanın bu şekilde bağımlı olması birtakım sağlık sorunlarını meydana getiriyor. Kişi tembelleğe alıştığı için şişmanlıyor, hareketsizlikten dolayı vücudunda problemler oluşuyor. Sadece fiziksel olarak değil zihinsel anlamda da insanı etkiliyor. Kişinin dışarı çıkmaması sonucu sosyelleşemediği için bu onu yalnızlığa sürüklüyor. Bu yalnızlık da kişinin psikolojisini bozuyor.

Kıscası teknolojinin etkileri saymakla bitmez. Bu etkiler pozitif olabileceği gibi negatif de olabilir. Bana göre önemli olan teknolojiyi ihtiyaç doğrultusunda abartmadan ve bağımlı olmadan kullanmak. Bu sayede negatif yanları en aza indirebiliriz ve teknolojiyi etkili bir şekilde kullanabiliriz. Teknolojiyi doğru kullanmalı ve dışarıda da bir hayat olduğunu unutmalıyız.

Geleceğin Meslekleri: Yarının İş Dünyasında Yükselen Trendler

Ege Demir KARAGÖZ

Teknolojinin hızla ilerlemesiyle birlikte, iş dünyasında da önemli değişimler yaşanıyor. Geleneksel mesleklerin yanı sıra, yeni teknolojilerin ve küresel trendlerin etkisiyle yeni meslekler ortaya çıkıyor. Geleceğin iş dünyasında ön plana çıkacak meslekleri incelemek, kariyer planlaması yaparken önemli bir adım olabilir. İşte geleceğin meslekleriyle ilgili bazı öngörüler:

1. Veri Analisti ve Veri Bilimcisi

Büyük veri artışıyla birlikte, veri analizi ve veri bilimi alanları giderek daha fazla önem kazanıyor. Şirketler, müşteri davranışlarını anlamak, trendleri belirlemek ve stratejik kararlar almak için veri analistlerine ve veri bilimcilerine ihtiyaç duyuyor. Veri analizi ve veri bilimi, geleceğin en talep gören mesleklerinden biri olarak öne çıkıyor.

2. Yapay Zeka Uzmanı ve Makine Öğrenimi Mühendisi

Yapay zeka ve makine öğrenimi, birçok endüstride devrim yaratıyor. Bu teknolojilerin gelişmesiyle birlikte, yapay zeka uzmanları ve makine öğrenimi mühendisleri önemli hale geliyor. Bu uzmanlar, yapay zeka tabanlı sistemleri geliştirme, eğitme ve optimize etme konularında uzmanlaşıyorlar.

3. Siber Güvenlik Uzmanı

Dijitalleşmenin artmasıyla birlikte, siber güvenlik de giderek daha fazla önem kazanıyor. Şirketler ve kurumlar, veri güvenliğini sağlamak ve siber saldırılara karşı korunmak için siber güvenlik uzmanlarına ihtiyaç duyuyor. Siber güvenlik uzmanları, ağ güvenliği, veri koruma ve saldırı tespiti gibi konularda uzmanlaşarak, dijital dünyayı koruyorlar.

4. İklim Mühendisleri

İklim değişikliği ile mücadele, geleceğin en büyük zorluklarından biri olacak. İklim mühendisleri, gezegenimizin iklimini korumak ve iyileştirmek için yenilikçi çözümler geliştirecek. Bu meslek, çevre bilimleri ve sürdürülebilirlik konusunda uzmanlık gerektirecek.

5. Çevre Danışmanı ve Sürdürülebilirlik Uzmanı

Sürdürülebilirlik, günümüzde ve gelecekte iş dünyasının önemli bir gündem maddesi haline geliyor. Şirketler, çevreye duyarlı uygulamaları benimsemek ve sürdürülebilirlik stratejileri geliştirmek için çevre danışmanlarına ve sürdürülebilirlik uzmanlarına ihtiyaç duyuyor. Bu uzmanlar, şirketlerin çevresel etkilerini azaltmalarına ve sürdürülebilir iş modelleri oluşturmalarına yardımcı oluyorlar.

6. Uzaktan Çalışma Uzmanı ve Esnek İş Modelleri Danışmanı

Teknolojinin ilerlemesiyle birlikte, uzaktan çalışma ve esnek iş modelleri giderek daha fazla popülerlik kazanıyor. Bu nedenle, şirketler ve kurumlar uzaktan çalışma uzmanlarına ve esnek iş modelleri danışmanlarına ihtiyaç duyuyor. Bu uzmanlar, uzaktan çalışma stratejileri geliştirme, dijital iletişim araçlarını optimize etme ve çalışanların verimliliğini artırma konularında uzmanlaşıyorlar.

Geleceğin iş dünyası, teknolojik gelişmeler, küresel trendler ve toplumsal ihtiyaçlar doğrultusunda şekilleniyor. Bu nedenle, kariyer planlaması yaparken bu trendleri göz önünde bulundurmak ve geleceğin meslekleri hakkında bilgi sahibi olmak önemlidir. Geleceğe yönelik olarak yeteneklerinizi geliştirmek ve uygun eğitimleri almaktan çekinmeyin. Unutmayın, her yeni meslek fırsatlarla dolu bir geleceğin kapısını aralıyor olabilir.

Hayallerin Ne Kadar Yakında?

Sinem DEMİRALP

Gelecek yaklaştıkça gelecek için kurduğumuz hayallerin gerçekleşmesini bekleriz. Peki, bunlardan tam olarak kaç tanesi gerçekten gerçekleşir? Yarın, bugün olduğu zaman dün kurduğumuz hayallerin kaç tanesi bizimle bugüne gelir? Hayallerimizin hepsinin gelmesi de hiçbirinin gelmemesi de aslında bizim elimizdedir. Yeterince çaba vermezsek, cebimizde hayallerimiz ile yarına adım atmak da bir hayal olarak kalır. Yarına hayallerimizle girebilmek için geçmişin pişmanlıklarına ve hatalarına da veda etmek gerekir. Raylardan çıkmaya korkan bir tren, olduğu yerde bekleyip hedefine gitmezse var oluşunun bir anlamı olmaz. Tren geçmişte raylardan çıkmış ve hasar görmüş de olsa onarılıp yoluna devam etmeli, istikrarlı bir şekilde raylarda düz ilerleyerek sabır ve çaba ile yeni yerlere ulaşmalıdır. Çünkü kendimizden arınmadan, yarının hayallerine kavuşmayı beklemek ya da olduğumuz yerde dünün yarında gerçekleşmesini önlemek için beklemek de

buna örnektir. Zor zamanlardan geçmek, geleceğe ve hayallere ulaşmanın imkansız olduğunu düşünmek belki de umutlu olmaktan daha çok yaşadığımız bir durumdur fakat bunlar hayallere çıkan merdivenleri oluşturur. Yapmamız gereken şey ise o merdivenden çıkmaktır, inmek değil! Merdivenlerden aşağı yuvarlanacağımız, merdivenlerin yıkılacağı ve tekrardan inşa etmek zorunda kalacağımız zamanlar da hayallere giden yolda kaçınılmazdır. Hayallerimiz ne olursa olsun bu yollardan geçmeden kolayca hedefe ulaştığımızı sandığımızda ise aslında sadece geçici bir hedefe ulaştığımız oluruz. Kurduğumuz hayal için çabalamamız yanında gerçekten istemek ve kararlı olmak, pes etmemek, kendimize inanmak da önemli faktörler arasındadır. Umutlu olmadan hayaller için çıkılan yol çıkmaz sokak ile sonlanır. Peki, sen hayallerine ne kadar yakınsın?

Uzay Turizmi

Kaan ŞENVELİ

Uzay turizmi, insanoğlunun en önemli keşiflerinden biri olarak tarihte yerini alıyor. Bir zamanlar yalnızca hayal edilen bu macera, gün geçtikçe gerçeğe dönüşüyor. Milyarder girişimcilerin liderliğindeki özel şirketler, uzay turizmi konusunda çığır açan adımlar atmaya başladı. Bu nedenle uzay seyahatlerinin giderek artmasıyla birlikte, uzay turizmi geleceğin en heyecan verici seyahat deneyimlerinden biri olmaya aday görünüyor.

sunuyor. Uzay turizmi sayesinde elde edilen gelirler, gelecekteki uzay keşifleri ve araştırmalar için önemli finansal kaynaklar sağlayabilir.

Sonuç olarak, uzay turizmi insanlığın sınırlarını aşma ve yeni ufuklara açılma yolculuğunda önemli bir rol oynuyor. Bu heyecan verici yolculuk, hem insanlığın uzaydaki varlığını güçlendirecek hem de dünya dışındaki yaşamı keşfetme arzusunun besleyecek. Gelecekte, uzay turizmi sadece gökyüzüne bakışımızı değiştirmekle kalmayacak, aynı zamanda insanlığın evrenin derinliklerine olan merakını da gidermesini sağlayacak.

Elon Musk'ın SpaceX'i, Mars'a insan gönderme vizyonunu gerçekleştirmek için çalışmalarını sürdürürken, Richard Branson'ın Virgin Galactic'i ve Jeff Bezos'un Blue Origin'i, altorbital uzay turizmi için önemli adımlar atıyor. Gelecekte, uzay turizmi sadece zenginlerin ayrıcalığı olmaktan çıkacak gibi görünüyor. Uzay aracı maliyetlerinin düşmesi ve teknolojinin gelişmesiyle birlikte, uzay turizmi daha geniş bir kitleye ulaşabilir hâle gelebilir. Bu, insanların dünya dışındaki manzaraları görmek ve sınırları zorlamak için bir fırsat olarak değerlendirilecekleri bir dönemi işaret ediyor. Ancak uzay turizmi, sadece keyifli bir macera değil, aynı zamanda dünya dışındaki yaşamı araştırmak ve uzay keşiflerine katkıda bulunmak için de bir fırsat

Horoscopes Review

Ece POLAT

Dear Aries, arguments and tensions regarding partnerships and relationships may occur this week. Your partner's expectations or statements from you may cause your heart to break. You may be concerned with financial debts, taxes and insurance payments. Payments will be among the issues that will challenge you this week. Conditions related to your health may occur that will cause operational interventions. Health problems, especially related to the kidneys or reproductive organs, may occur.

Dear Taurus, you may feel a little bit nervous this week. It may not be possible to maintain your calm mood in the face of events that get out of control in your life. Regarding career and partnerships and endings may occur in your relationship with your partner. You may be nearing the end of an era. You may want to distance yourself from people who negatively affect you spiritually and break your ties. The turmoil in your love life will begin to improve towards the end of the week.

Dear Gemini, some disagreements may occur between you and your partner this week. When you express your feelings and expectations from the relationship, you may find yourself in tense discussions. You may feel worn out about children and productivity. It can feel good to talk to old friends or catch up with co-workers. You may experience some tension with female figures in your working life this week. You may especially notice that the people you receive or serve are doing things behind your back. This week, you can get rid of people who try to harm you in your life and make a new arrangement in your social life. This is a week when you need to take care of yourself regarding your health. You may be sensitive to stomach disorders and digestive problems.

Dear Cancer, this week you will bring everything about the past to your emotional agenda. You may engage in dialogues where you need to reach consensus on issues related to your family and loved ones. Things that have been delayed or have not yielded results regarding your career will now begin to be resolved one by one. Tensions may arise between your partner and friends. You will feel jealousy crises very intensely this week. You may want to embrace your partner and never let go. However, this may damage your relationship. If you want your relationship to last, you should be calmer in the face of your partner's rebellion. Health issues regarding your children may come to the fore. You also need to be careful about the viruses that children carry from school or social life; as a parent, this may negatively affect your health.

Dear Leo, issues related to your close circle, friends and family will be on your agenda this week. Issues related to the health of your spouse or family members may be on your agenda. You may move out of your current home or move away from your family home this week. Instead of ending energies regarding your living spaces and career life, your search for a new one will continue. During this period, you may want to get away from all people who try to control you. You may want to go to cities and countries you used to visit. For married Leos, communication problems may occur regarding issues related to their spouse's family and distant relatives.

Dear Virgo, this week you may want to express your thoughts and reveal your feelings. You may want to get rid of the thoughts that are gnawing at your mind and express what you think. Talking and explaining will be the main topics of this week. You may want to take short trips

and get away from the crowd around you. You may take action to end an education and learn other things. Conditions that may challenge you psychologically may occur this week. Events taking place in your immediate surroundings and issues related to your siblings will be among the issues that will challenge you. In your working life, you may terminate some agreements and move away from your colleagues.

Dear Libra, the issue of relationships and partnerships will be on your agenda this week. You should pay attention to issues related to your earnings. You need to choose the things you invest or do carefully. The advice you receive from others may confuse you. Communication problems may occur regarding issues related to your partner. Crises may occur regarding children. This week, you may question the communication and connection of the people in your life with you. You will want to feel how loved you are.

Dear Scorpio, you may feel very tired and tense this week. Because of your inner unrest and insecurity, you may want to reveal your feelings and talk about them. You should be careful about your health, this is a week when you should be especially careful about allergens. Even though you want to stay away from issues related to your partners or spouse this week, you may not be successful. Your relatives who try to intervene to establish balance in relationships may cause you greater harm. It will be a week when you need to be careful about what you talk to and with whom.

Dear Sagittarius, staying indoors may be a bit difficult for you this week. Hospital and health issues may be on your agenda. This is a week where you need to be careful in traffic, you should make sure that you are not distracted when it comes to traveling and driving. Children and issues in your love life will be on your agenda. Even though there may be challenging conditions during the week, when the weekend comes, it will be a time when you can express yourself more easily and calm down.

Dear Capricorn, there may be distance between you and some of your friends this week. The health of your children and health issues within the family will be on your agenda. You may need to create new plans about your career and explain the content of the work you will create. You will start to be more visible about the work you do. However, responsibilities related to your family and home life may keep you busy, and you will need to tackle time and value management.

Dear Aquarius, this week you may experience some difficulties regarding your career and your role reflected in the outside world. You may need to deal with the end of a process related to your business life and the consequences of the decisions you made regarding your career. Issues related to authority figures may come up that will challenge you. There may be disruptions in the things you planned this week. Traveling and relocating are on your agenda, but your family responsibilities may prevent this.

Dear Pisces, training and travel will be on your agenda this week. Issues may arise where you need to create a balance regarding your siblings and relatives. You may have to postpone many things when it comes to adjusting your daily routines and creating your own plans. You may feel spiritually and mentally tired. There may be disruptions related to commercial issues and commercial activities related to abroad. As the weekend approaches, you can determine what the problems are and take new initiatives regarding financial resources.

Koridorda Bilim Şenliği

Bilim ve Teknoloji Haftası, her yıl 8-14 Mart tarihleri arasında kutlanmaktadır. Bilim ve Teknoloji Haftası'nın kutlanmasındaki amaç, Türkiye'de bilgi toplumu yaratmaktır. Öğrencilerin bilime, bilimsel düşünceye, gelişen teknolojilere ilgilerini çekmek; bilhassa bilgi, beceri ve üretim yeteneklerinin gelişmesine aktif eğitim ve öğretim yöntemiyle katkıda bulunmaktır.

Atatürk, bilimin önemini

belirttiği "Benim manevi mirasım akıl ve bilimdir, akıl ve bilime önem verenler benim mirasçılarım olurlar." ve "Dünyada her şey için, medeniyet için, hayat için, başarı için, en gerçek yol gösterici ilimdir, fendir; ilim ve fennin dışında yol gösterici aramak gaflettir, cahilliktir, doğru yoldan sapmaktır." sözleri ile ilmin ve fenin ne kadar önemli olduğunu açıklamaya çalışmıştır.

Bilim ve Teknoloji Haftası kapsamında TED EDİRNE

KOLEJİ Anaokulu 5 yaş grubu öğrencileri her yıl "Koridorda Bilim Şenliği"

gerçekleştirmektedir. Öğrencilerimiz yıl boyunca öğrendikleri, deneyimledikleri ve her seferinde keşif yolculuğuna çıktıkları basit ve eğlenceli deneyleri; okulumuzun ilkökul, ortaokul, lise kademesindeki öğrenci ve öğretmenleri ile paylaştılar.

Her bir deneyde önceki öğrenmelerini hatırlayan, malzemeleri tanıyan ve ifade edici dil becerilerini geliştirerek sunumlarını öz güven içerisinde gerçekleştiren anaokulu öğrencilerimizi nice güzel etkinliklerde görmek dileğiyle...

3 Yaş Pikniği

TED Edirne Kolejinde baharın tadını 3 yaşlar çıkardı. Paylaşmak nedir? Biz bunu 3 yaşlar olarak çok düşündük.

Düşün arkadaşına el uzatmak, renkli kalemlerini arkadaşlarıyla paylaşmak, yemek yaparken anneye yardım etmek gibi cevaplara ulaştık. Fakat paylaşmanın yardımlaşma ile karıştırıldığını fark ettik.

Yaparak ve yaşayarak öğrenmenin daha kalıcı olacağını düşünüp bir piknik planı yaptık. 3 yaş anaokulu öğrencileri evlerinden getirdikleri çeşitli yiyecek, içecekleri öğretmenleri ve arkadaşları ile paylaştı. Büyük bir sofraya kurularak getirilenler afiyetle yendikten sonra "Paylaşmak Çok Güzel" adlı hikâyeye ile etkinliğimizi tamamladık. Artık paylaşmanın ne olduğunu ve ne kadar keyif verdiğini öğrenmiş olduk.

TED Edirne Koleji Anaokulunda 100. Gün Etkinliği

TED Edirne Koleji Anaokulu öğrencileri okula gelişlerini heyecanlı hale getiren 100. gün kutlamalarını gerçekleştirdiler.

Çocuklar 100 gün boyunca sınıflarında öğretmenleri ile belirledikleri ağaç türleri, okul eşyaları, spor türleri gibi 100 bilgiyi her gün öğrendiler. 100 gün ve 100 bilgi sonunda eğlenceli bir kutlama yapıldı. Çocuklar aileleriyle birlikte 100 nesneden oluşan bir tasarım yaparak okulda sergi alanına getirip sergilediler. Tüm TED Edirne Koleji öğretmen, öğrenci ve velileri okul ziyaretlerinde sergi alanını gezme fırsatı buldu.

Pijama Partisi

Her sene uykunun sağlığımız için ne kadar önemli olduğunu anlatmak ve öğrenilecek bu kazanımı kalıcı hâle getirmek için pijama partisi düzenliyoruz.

TED Anaokulu olarak yaptığımız pijama partisinde bu sene de çocuklar ve öğretmenler olarak yine çok eğlendik.

“Okula pijamayla gelmek mi?” sorusunu sorarak öğrencilerimizde merak uyandırmak istedik.

Bu sene de öğretmenlerimizi ve arkadaşlarımızı pijama ile gördüğümüzde çok eğlenceli bir gün olacağını anladık. Birbirinden sevimli pijamalar ve aksesuarlar ile okula gelen öğrencilerimiz, yapılan etkinliklerde çok keyifli anlar yaşadı. Şarkılarda danslar ettik, bebeklik ninnilerini hep beraber söyledik, uyku draması yaptık ve bizlere uyku arkadaşlarımızı da eşlik etti. Uyku ve sağlığımıza katkısı hakkında sohbetler ettikten sonra ışıklı bilekliklerimizi hediye ettik ve o gece uykuya geçişte bugünden hatıra olarak kullanmalarını söyledik. Hepimizin çok eğlendiği bir parti oldu.

Dünya Su Günü Etkinliği

22 Mart 1993 yılında Birleşmiş Milletler tarafından verilen karara göre 22 Mart Dünya Su Günü olarak ilan edilmiştir.

Burada asıl amaç dünya ülkelerinde gittikçe büyüyen temiz su sorununa dikkat çekmektir.

Biz de TED Edirne Koleji anaokulu kademesi olarak her yıl, gelecek nesillerimizi korumak ve onlara daha yaşanabilir bir dünya bırakmak için bu özel günü büyük bir coşkuyla yaşatıyoruz.

Anaokulu Aile Büyükleri Etkinliği

Her yıl 18-24 Mart tarihleri arası "Yaşlılar Haftası" olarak kutlanmaktadır. Yaşlılar Haftası, yaşlı bireylere olan sevgi ve saygının ifade edilebilmesi için bir fırsat olarak görülmektedir.

TED EDİRNE KOLEJİ ANAOKULU 3, 4 ve 5 yaş grubu öğrencileri Yaşlılar Haftası kapsamında başlayan ve gelenekselleşen "Aile Büyükleri" gününü

bu sene de 19,20,21 Mart tarihlerinde gerçekleştirdiler.

Öğrencilerimiz deneyim ve tecrübelerinden her zaman yararlandığımız aile büyüklerimiz ile yaptıkları sabah sporu ardından aile büyüklerinin seçtiği eğlenceli sorulara cevapladılar ve nostaljik şarkılar eşliğinde keyifli vakit geçirdiler.

Bizlere yol gösterici olan ve temel aile değerlerini hatırlamamızı sağlayan aile büyüklerimiz ile nice etkinliklerde buluşmak dileğiyle...

Çocuklarımızın büyük öneme sahip olan bu konu özelinde farkındalıklarının artmasını amaçlıyoruz.

Defne Işık BAYRAKTAROĞLU

II. Dünya Savaşı

Efe ERKAN

II. Dünya Savaşı, dünya çapında tahminen 55 milyon ölümlle sonuçlandı.

Tarihteki en büyük ve en yıkıcı savaşı. II. Dünya Savaşı, 1 Eylül 1939'da Almanya'nın Polonya'yı işgal etmesiyle başladı. İngiltere ve Fransa bu işgale, Almanya'ya savaş ilan ederek karşılık verdi. Alman Kuvvetleri 1940 baharında Batı Avrupa'yı işgal etti. Almanya'nın cesaret vermesiyle, Sovyetler Birliği 1940 yılının Haziran ayında Baltık devletlerini işgal etti. Mihver devletlerden (Almanya'nın müttefiki ülkeler) biri olan İtalya, 10 Haziran 1940'ta savaşa katıldı. Naziler, 10 Temmuz 1940'tan 31 Ekim 1940'a kadar İngiltere'ye karşı bu savaşı sürdürdü ve sonunda kaybetti. Bu savaş, Britanya Savaşı olarak bilinir. 6 Nisan 1941'de, Yugoslavya ve Yunanistan'a saldırarak Balkan bölgesini garanti altına aldıktan sonra Almanya ve müttefikleri, 22 Haziran 1941'de Alman-Sovyet Paktı'nı doğrudan ihlal ederek Sovyetler Birliği'ne saldırdılar. Haziran ve Temmuz 1941'de Almanlar, Baltık devletlerini de işgal ettiler. Sovyet lideri Joseph Stalin, daha sonra Nazi Almanyası ve Mihver İttifakı karşısında Müttefik Kuvvetleri'nin büyük liderlerinden biri oldu. Alman birlikleri 1941 yazı ve sonbaharı boyunca Sovyetler Birliği'nin iç kesimlerine doğru ilerledi. Sovyet askerleri, 6 Aralık 1941'de büyük bir karşı saldırı başlattı. Bir gün sonra, 7 Aralık 1941'de Japonya (Mihver Kuvvetleri'nden), Hawaii'deki Pearl Harbor'ı bombaladı. Bu olay ABD'nin Büyük Britanya ve Sovyetler Birliği ile ittifak kurarak savaşa girmesine yol açtı.

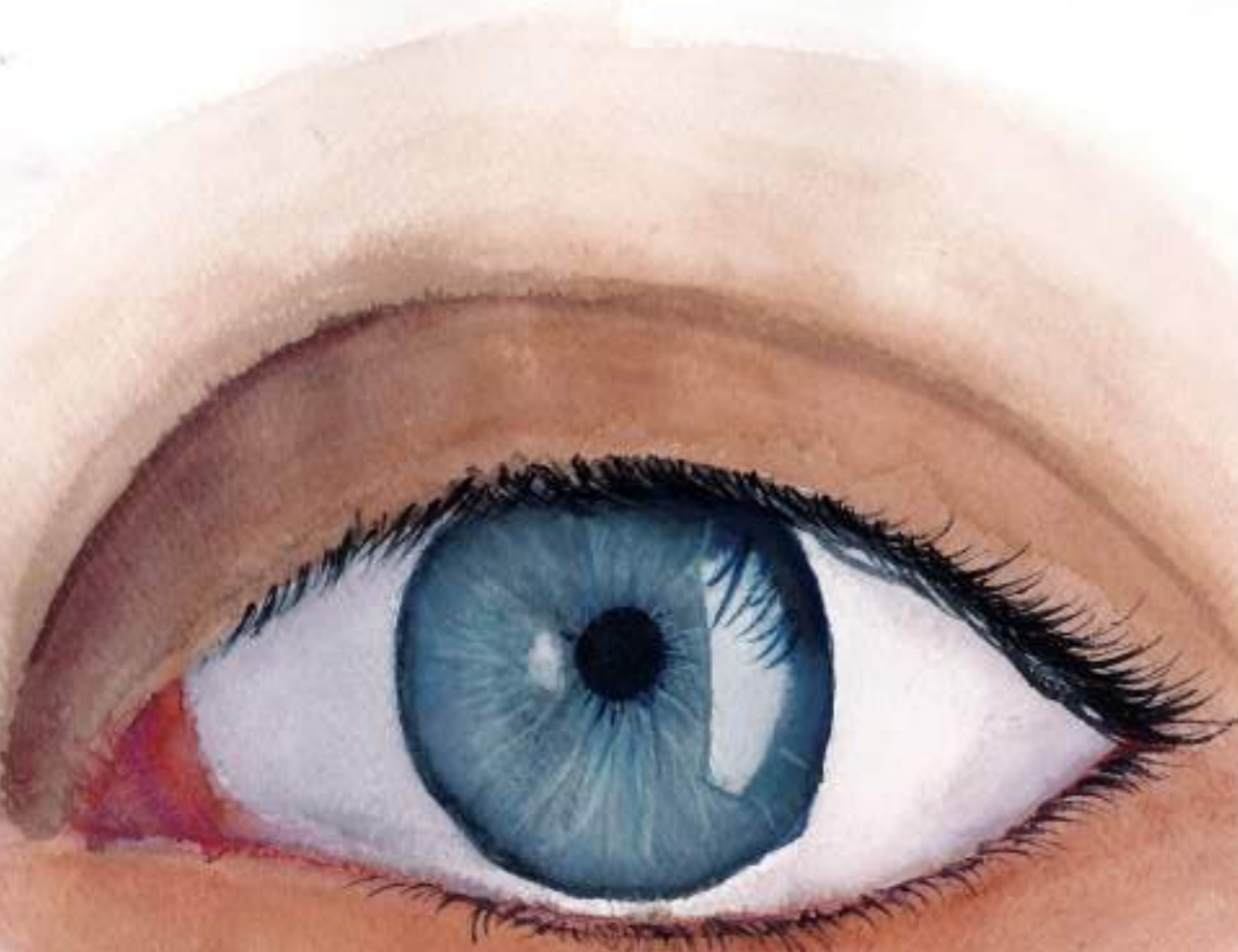
Mayıs 1942'de, İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetleri, binlerce bombardıman uçağıyla, Almanya'nın Köln şehrine, savaşı ilk kez Almanya'nın içine taşıyan bir saldırı düzenledi. Müttefik Hava Kuvvetleri sonraki üç yıl boyunca Alman devletinin sanayi tesislerini ve şehirlerini sistematik olarak bombaladı. Bombardıman sonunda, 1945 yılına kadar Alman şehirlerinin çoğu harabeye döndü. 1942 yazında, Doğu Cephesi'nde Almanlar ve Mihver Kuvvetleri, Sovyetler Birliği içinde yeniden saldırıya geçerek, Volga Nehri kıyısındaki Stalingrad ve Bakü şehirleriyle birlikte Kafkas petrolü sahalarını ele geçirmeyi amaçladı. Kasım'da, Sovyet birlikleri Stalingrad'da karşı saldırı başlattılar ve 2 Şubat 1943'te, Alman Altıncı Ordusu, Sovyetler Birliği'ne teslim oldu. Almanlar; Temmuz 1943'te, Kursk'a, tarihte en büyük tank savaşı olarak geçen bir hücum daha yaptılar ama Sovyet birlikleri saldırıyı geri püskürttü ve savaş süresince bir daha bırakmayacakları bir askerî üstünlüğü ele geçirdi.

Temmuz 1943'te müttefikler, Sicilya'ya çıkartma yaptılar ve Eylül'de İtalya anakarası kıyılarına ulaştılar. İtalyan Faşist Partisi Büyük Konseyi'nin, İtalyan başbakanı Benito Mussolini'yi (Hitler'in bir müttefiki) görevden almasının ardından İtalyan ordusu yönetimi ele geçirdi ve 8 Eylül'de Anglo-Amerikan güçleriyle bir teslimiyet anlaşması yaptılar. İtalya'daki Alman birlikleri bölgenin kuzey yarısının kontrolünü ele geçirdi ve direnmeye devam etti. İtalyan ordu yetkilileri tarafından tutuklanan Mussolini, Alman SS komandoları tarafından eylülde kurtarıldı ve Kuzey İtalya'da (Almanya'nın yönetimi altında) neo-faşist bir kukla rejimi kurdu. Alman birlikleri, 2 Mayıs 1945'te teslim oluncaya

kadar Kuzey İtalya'yı tutmaya devam ettiler. 6 Haziran 1944'te (Büyük Gün) büyük bir askerî operasyonun parçası olarak 150.000 müttefik askeri, Ağustos'un sonunda özgürlüğüne kavuşan Fransa'ya çıktı. 11 Eylül 1944'te, ilk ABD birlikleri, Sovyet birlikleri doğu sınırını geçtikten bir ay sonra Almanya'ya girdiler. Aralık ayının ortasında Almanlar, Belçika ve Doğu Fransa'da Ardenler Taarruzu'nu yaptılar.

Sovyetler, 12 Ocak 1945'te Batı Polonya'yı özgürlüğüne kavuşturan ve Macaristan'ı (bir Mihver Kuvveti) teslim olmaya zorlayan bir saldırıya başladılar. 1945 Şubat'ının ortasında, müttefikler Almanya'nın Dresden şehri'ni bombaladı. Amerikan birlikleri, 7 Mart 1945'te Ren Nehri'ni geçtiler. 16 Nisan 1945'teki son Sovyet saldırısı, Sovyet güçlerinin Almanya'nın Başkenti Berlin'i kuşatmalarını sağladı. Sovyet birlikleri; İmparatorluk Şansölyeliği'ne doğru yol alırken Hitler, 30 Nisan 1945'te yaşamına son verdi. Almanya; 7 Mayıs 1945'te Reims'te Batılı müttefiklere ve 9 Mayıs'ta Sovyetler'e, Berlin'de koşulsuz teslim oldu. Ağustos'ta Amerika'nın Japon şehirleri Hiroşima ve Nagazaki'ye 120.000 sivil öldüren atom bombalarını atmasının hemen sonrasında Pasifik'teki savaş sona erdi. Japonya 2 Eylül'de resmen teslim oldu.

Aslı Eda ŞAN

Bir Suna Misali

Berra GÜNER

Vakit ikindiye geçiyordu. Güler Hanım, mutfağa yaklaşmaktaydı, sesleri işitiyordum. O esnada akşam yemeği için elime aldığım bir patatesi daha doğramakla meşguldüm. Güler Hanım mutfağa girmeden kafasını kapıdan içeri uzattı ve: “Akşam için ne pişiriyorsun Suna?” diye sordu. “Bezelye pişiriyorum hanımım, yanına da bulgur pilavı yapacağım.” dedim. Bunu duyan Güler Hanım bir tencerelere bir de bana baktı, sanki kafasında bir şeyleri ölçüyordu. Kısa bir süre sonra konuşmaya başladı: “Akşama misafirlerimiz var Suna. Cengiz’in – kendisi Güler Hanım’ın eşi olur- kardeşleri gelecek, birkaç gün de kalırlar. Onlar gelmeden odalarını hazır et, bir de şöyle güzel bir kavurma yap.” Onu başımı sallayarak onayladıktan sonra çıkmasını bekledim. Etrafa son bir kez göz gezdirdikten sonra nihayet çıktı. Hemen buzluktan kavurma için etleri çıkardım ve patatesleri doğramaya devam ettim. Nereden de çıkmıştı şimdi Cengiz Bey’in kardeşleri? Doğru ya! Nedeni gayet açıktı aslında. Bu Cengiz Bey’in babası Suat Bey neredeyse 2 aydır onlarla birlikte yaşıyordu- bu bilgiyi kahvaltıda sonra bahçeye hava almaya çıktığımda bahçıvan Orhan Bey’den öğrenmiştim- Duyduğuma göre de durumu oldukça kötüydü, ölüm döşeğinde de denebilirdi. Orhan Bey’in dediğine göre Cengiz Bey de dahil olmak üzere Suat Bey’in bütün çocukları ağgözlü kişilermiş. Şimdi düşünüyorum da, buraya gelmelerinin sebebi miras olabilir mi? Suat Bey’in ölümünü bekliyor olabilirler mi? Yok canım, bunlar hep benim kuruntum olmalı. Mutlaka benim kuruntum olacak. Hem Orhan Bey’in dediklerinin doğru olduğu ne malum? Şunun şurasında 15 dakika anca konuşmuşuzdur. Bu kadar çabuk inanmamalıyım. Bir tarafım da inanmam gerektiğini söylüyor. Yok yok! İnsan babasının ölümünü ister mi hiç? Benim kuruntum olduğu muhakkak. Kapının çalmasıyla irkildim. Anlaşılan ütü yapmaya kendimi fazla kaptırmıştım. Hemen ütlediğim son gömleği de asıp kapıya koştum. Açtığımda bana bakmakta olan yüzlerle karşılaştım. Allah affetsin ama pek sevimsiz kişilerdi. Tamam Cengiz Bey de pek güler yüzlü sayılmazdı ama kardeşlerinden daha güler yüzlü olduğu aşıkardı. Hemen onları selamlayıp eşyalarını almaya koyuldum. Güler Hanım ve Cengiz Bey de kapıya gelmiş bulunuyordu. Sarılıp öpüştükten sonra salona geçtiler. Hal hatır faslı bittikten sonra yemeğe geçmeye karar verdiler.

Zaten kurulu olan masaya yemekleri de yerleştirdim ve yemekler yenmeye başladı. Misafirlerin isimlerini de az çok öğrenmiştim. Cengiz Bey’in üç kardeşi vardı. Üçü de erkekti. Cengiz Bey en büyükleriydi. Ondan sonra gelen Ahmet eşi Türkan ve kızı Ayşe ile yan yana oturuyordu. Ahmet Bey’den sonraki Mehmet Bey ise eşi Zülal’le yan yanaydı. En küçükleri Selim ise Cengiz Bey’in yanındaydı. Kendisi evlenmeyi tercih etmemişti anladığım kadarıyla. Yemekler yenilmeye başlandı ama bu işte bir tuhafılık vardı sanki, Kimse Suat Bey’i sormamıştı. Babalarını önemsememeleri şaşılmalı bir durumdu. Tam ben bunları düşünürken Ahmet Bey, ”Babamın durumu nasıl?” diye sordu. Akli başına yeni gelmişti demek ki. Güler Hanım yanıtladı, ”Hiç iyi değil, günden güne eriyor. Doktor ölümü yakındır dedi.” Galiba miras falan değildi mesela çünkü gerçekten çok üzölmüşlerdi. Düşüncelerimden dolayı duyduğum utançla mutfağa gittim ve kendime bir bardak su doldurdum. Hızlıca içtikten sonra mutfaktan çıkacaktım ki dışarıdan fisiltılar duydum. Mutfağın yanındaki odada Mehmet Bey ve Zülal Hanım hem fisiltıyla hem de hararetle konuşuyorlardı. Birazcık kulak kabarttım. Dürüst olacağım, düpedüz dinledim. Zülal Hanım:

-Ne zaman öleceği belli değil adamın, o kadar bekleyecek miyiz?

-Beklemek zorundayız Zülal, konuşmuştu bunu. Eğer bir hamle yaparsak çok dikkat çekeriz.

-Beklemek istemiyorum ama Mehmet. Ya baban öldüğünde biz burada olmazsak da Ahmet’le Türkan alırsa bütün mirası. Biliyorsun ne kurnazdır onlar.

-Biliyorum karıcığım ama dediğim gibi çok dikkat çekeriz. Beklemekten başka çaremiz yok.

Zülal Hanım ofladiktan sonra daha fazla zorlamadan hep birlikte salona geçtiler. Ben hâlâ konuşmaların şokunda, yere çivilenmiş bir hâldeydim. Mehmet Bey hakkında ilk izlenimim kendisinin kılıbık oluşuydu. Ama bundan da önemlisi düşündüklerim doğruydu. En azından Mehmet Bey ve Zülal Hanım için. Bu kadar kötülük benim hayal bile edemeyeceğim bir şeydi.

Mehmet Bey ve Zülal Hanım’dan birkaç dakika sonra da ben salona geçtim. Yemekler neredeyse bitmişti. Güler Hanım’a baktığımda sofrayı toparlamam gerektiğini kaş göz işaretleriyle anlatmaya çalışıyordu. Hemen ilk olarak salataları toplamaya koyuldum. Güler Hanım, “O zaman birer çay içer miyiz?” diye sordu. Hepsiz sözleşmiş gibi ayağa kalktı ve ikili, üçlü

koltuklara kuruldular. Suna da toplasındı. Hemen çekilsinlerdi köşelerine. Neyin tribindeydim ben böyle, evin hizmetçisiydim ben. Masayı toplamak pek tabi benim görevimdi. Onlar koyu bir sohbe dalmışken ben de bütün bulaşıkları mutfağa götürmüştüm bile. Onları yıkamaya başladığımda Mehmet Bey ve Zülal Hanım’ı düşünüyordum. Nasıl da para meselesi için babalarının canını tehlikeye atmayı düşünbilmişlerdi. Hatta ne tehlikeye atması direkt öldürmek istiyorlardı. Zülal Hanım’ı çok zor da olsa anlayabilirdim. El kızıydı ne de olsa. Ama Mehmet Bey öz babasını öldürmeyi nasıl düşünbilirdi. İşte bunu aklım almıyordu. Güler Hanım’ın seslenişini duydum, “Çaylar nerede kaldı Suna?” Çayları koymayı unutmuşum tabi ya. Hem biraz bekleyiversinlerdi, nolurdu sanki. Tabii ki bunlar ağzımdan söz olarak çıkmadı. “Getiriyorum hemen hanımım.” diyebilirdim. Hızlıca çayları bardaklara doldurdum ve tepsiye dizdim. Salona geçtiğimde sohbet havası hala sürüyordu. Usulca çayları çıkardığım sehpalara koyup mutfağa geçtim. Çok geçmemişti ki kapının önünden Ahmet Bey kucağında Ayşe ile yanlarında da eşi Türkan birlikte geçtiler. Merak bu ya, peşlerine takıldım. Üst kata, onlar için hazırladığım odaya çıktılar. Anlaşılan Ayşe uyumuştur. Birbirlerine sessiz ol dediklerini işittim. Ardından yan odaya girip balkona çıktılar. Ben ise o esnada banyonun eşğinde olanları izliyordum. Etrafın karanlık olması işimi oldukça kolaylaştırıyordu. Onlar balkona geçince ben de balkonun kapısına kadar ilerledim ve onları dinlemeye koyuldum. Türkan Hanım:

-Burada ne kadar kalacağız Ahmet?

-Bilmiyorum Türkan, duruma göre bakacağız artık.

-Duruma göre derken, her şeyin olağan akışında devam etmesini mi seyredeceğiz? Ya baban biz gidene kadar ölmezse o zaman ne yapacağız?

-Halledeceğiz bir şekilde, güven sen bana.

Bu duyduklarım kafamdan kaynar sular dökülmesine sebep olmuştu. Hemen merdivenlerden inip mutfağa girdim. Gözlerim dolmuştu. Bir evlat nasıl babasının ölümünü isterdi? Canından bir parçaydı sonuçta. Bir de rahat rahat halledeceğim diyordu. Nasıl halledecekti acaba? Bıçakla mı, boğarak mı nasıl? Bu kadar cani yaratıklar mıydık biz? İnsan tanımadığı birine bile bunu yapmazdı ama bu insanlar öz babalarına bunu yapmayı düşünbilecek kadar sapkınlardı.

Sakinleşmem lazımdı. Hemen çantamdan ilaçlarımı çıkarttım ve bir yudum suyla yuttum. Hızlıca etkisini göstermesini umuyordum. Bu ilaçları yaklaşık 12 yıl önce kullanmaya başlamıştım. Bazı yaşadıklarımın dolaylı ilaç kullanmak zorunda kalmıştım.

Birkaç saat geçmiş olmasına rağmen sohbet tüm canlılığıyla devam ediyordu. Ama artık o gülüşmelerin geldiği salonda benim için bir aile yoktu, bir insan artığı yığına vardı. Yine de ben bu evin hizmetçisiydim ve buradan çıktktan sonra iş bulmam çok zordu. Biraz dayanmak zorundaydım. Biraz daha sakinleştikten sonra buzdolabından yaptığım pastayı çıkartıp servis için hazırlamaya başladım. Tabakları tepsiye de yerleştirdikten sonra salona geçtim. Çaylar için çıkarttığım sehparaların üzerine yerleştirdim ve hızlı adımlarla mutfağa geri döndüm. Onlarla aynı ortamda bulunmak dahi istemiyordum. Midemi bulandırıyorlardı. Hava almak için bahçeye çıktığımda Orhan Bey ile karşılaştım. Oldukça yorgun görünüyordu. Yanına gittim, “Hayırdır Orhan Bey? Çok yorgun görünüyorsunuz.” dedim. Şöyle bir etrafını inceledikten sonra bana döndü, ”Yorgunluk değil de Suna Hanım. İçim hiç rahat etmiyor, kötü bir şeyler olacağını seziyorum.” Hemen merakla sordum, “Ne gibi bir sorundan bahsediyorsunuz Orhan Bey?” Gözlerinin olduğunu gördüm. Evet, karanlık ama görmüştüm. Gözleri dolmuştu işte. Beni yavaşça ve üstüne basa basa yanıtladı, “Babam ile ilgili bir sorundan.”

Yaklaşık yarım saatir hiçbir şey demeden sadece duruyorduk. Orhan Bey’in verdiği cevaptan sonra bir soru dahi sormamıştım. Aklımdaki onlarca sorunun cevabı Orhan Bey de olmalydı. Nihayet konuşmaya başlayabildim, “Siz Suat Bey’in oğlu musunuz?” Yorgun bir tavırla baktı ve ”Evet, manevi oğluyum.” dedi. Sonra benim yüzümdeki ifadeyi anlamış olacak ki açıklamaya koyuldu:

-Daha 9 yaşındaydım. Normalde küçük olduğum için pek bir şey hatırlamam gerekiyor ama yaşadıklarımın ağırlığından mıdır bilmem her saniyesini hatırlıyorum. Bir kış günü ama hava da çok soğuk hani. Ben yün bir battaniyenin altında büzülmüş yatıyorum, yanında da kız kardeşim var. Aramızda 2-3 yaş kadar olmalı. O çoktan uykuya dalmış bile. Yavaşça yaklaşıyorum, sınısıcak nefesini yüzümde hissediyordum. Öyle seviniyordum ki kardeşimin yaşadığına, hala hayatta

kalabildiğine. Evimiz oldukça küçük, iki odalı bir ev. Yan odadan gelen çığlıklar duruldu. Artık endişelenmekten, ölüm korkusundan yorulmuş küçük bedenimi zar zor sıcağı battaniyenin altından kaldırıyorum. Yerler buz gibi, sol ayağımdaki çorabımın baş parmağının yırtık olduğunu anımsıyorum. Yavaşça birkaç adım atıyorum, kardeşim uyanmamalı, çok yoruldu çocukcağız. Kafamı yan odaya doğru uzatıyorum. O odada, tam da minik kardeşimin huzurlu uykusunda olduğu odanın yanında babam... Benim babam içkicinin tekiydi, kardeşim kız olduğu için onu evladı olarak görmez süreklili döverdi. Beni de sevmezdi ha, onun isteği erkek çocuk falan da değildi. Düpedüz insan sevmiyordu işte. Kardeşimi korumaya çalışırken beni de bir güzel döverdi. Çoğu zaman kan kayından bayıldığımı hatırlıyorum. Ve ayılınca ne yapıyorum biliyor musunuz Suna Hanım? Gidip kardeşimin açılan omzunu örtüyorum ve onu iki yanağından da öpüyorum, biraz kıpırdanıyor sonra devam ediyor uykusuna habersizce. Kardeşime sınısık sarılıyorum ve ben de uyuyakalıyorum. Uyandığımda ise karşımda tanımadığım bir kadın, ben bir yatağa yatıyorum ama burası benim yatağım değil. Sonra anladım ki ben yetiştirme yurdundayım ve tek başıyım. O günden sonra kardeşimi de bir daha bulamadım. Yaklaşık 5 yıl sonra da beni Suat Bey evlat edindi. Eşini kaybetmişti ve onun yerini benimle doldürmüştü. Beni çok severdi, hep ilgilenirdi. Ama bu durum üvey kardeşlerime zor geldi, babam hepsini karşısına aldı ama pek başarılı olamadı. Ben de şu gördüğünüz kulübede kalmamı önerdim. Hem aynı evde olmayacaktım onlarla hem de hasta babamın durumunu takip edebilecektim. İşte böyle Suna Hanım. Şaka gibi ama üvey kardeşlerimden maaş alıyorum geçinmek için. Babam için katlanıyorum.

Bunları duymak bende şok etkisi yaratmıştı. Orhan Bey adına gerçekten çok üzölmüştüm ama çok şaşırıldığı bir kısım vardı. Bu hikaye benimkine çok benziyordu. Benim de babam ölmüştü ve sonrasında yetiştirme yurduna getirilmiştim. Tabi hatırlamıyorum ama biraz büyüdüğümde oradaki görevlilere anlattırılmıştım. Aynı zamanda bir tane de ağabeyimin olduğunu biliyorum. Görevliler geldiğimde elimde bir tane bileklik tuttuğumu söylemişlerdi. Bu bir erkek bilekliğiymiş. “Ağabeyimin bu, gelince vereceğim. Saklıyorum o yüzden.” diyormuşum. Üstünde “O”

harfi vardı. Evet evet yanlış hatırlamam mümkün bile değil, elimi harfin üstünde kaç kere gezdirdiğimi hatırlamıyorum bile. Yoksa... Bu gerçek olabilir miydi, bu kadar benzerlik? Hemen içeriye koşup çantamdan bilekliği aldım. Geri geldiğimde, “Bu bileklik size tanıdık geldi mi?”. Orhan Bey gözlerini ayırmadan bilekliğe bakıyordu. Zar zor konuşmayı becerebildi, “O... O be-benim.” Gözlerimden yaşlar boşanmaya başladı ve “Ağabey!” diye sarıldım ona. Kokuşu o kadar tanıdık ki, evet o benim ağabeyimdi. Artık yapayalnız değildim şu hayatta. Benim de bir ailem vardı. Yalnız değildim işte. Haykırmak istiyordum.

O akşamdan sonra her şey değişti. Ağabeyimle birlikte salona geçtik ve evdekilerle uzun uzun konuştuk. Önce ben duyduklarımın hesabını sordum, her şey tam da tahmin ettiğim gibiydi. Bunları duyan Selim Bey ise şok içerisindeydi. Kardeşlerini bu lafları konduramıyordu bile. Başlarda inanmak istemese bile sonrasında büyük bir tepki göstererek Suat Bey’i onların eline bırakmayacağını söyledi. Ağabeyim ile üvey kardeş olduklarını ise aile içerisinde bilmeyen tek kişinin o olması pek de şaşırtıcı değildi doğrusu. Çünkü yıllarının çoğunu yurt dışında geçirmişti ve şu anda da Almanya’da polis olarak görev yapıyordu. Babasını da Almanya’ya götürüp onu kurtaracağını söyledi, bir daha kardeşlerinin yüzünü bile görmek istemediğini söyledi. O akşamdan sonra ben, ağabeyim, Selim Bey ve Suat Bey Almanya’ya gittik. Ve her şey değişti.

10 YIL SONRA

Ben yine Suna ama o yalnız, kimsesiz Suna değil. Bir ailem var artık benim de bakmam gereken bir kızım ve bir oğlum. Bir eşim... Size olanları özetlemek istiyorum. O akşamdan sonra Suat Bey birkaç ay tedavi görse bile tedavilere bir cevap vermeyerek hayatını kaybetti. Ağabeyim ve Selim yıkıldılar. O dönemde Selim ile yakınlaştık ve evlendik. İki de çocuğumuz oldu. Ağabeyime gelince o da Almanya’da kalmaya karar verdi, aşçılık okudu. Bir restoran açtı. Hayatımız düzene girdi. Ama Suat Bey’in bir kuruşuna dokunmadık. Bütün parayı olduğu gibi yetiştirme yurtlarına bağışladık. Selim’in kardeşlerinin isimlerini bile 10 yıldır hiç duymadık. Ben Suna ama yalnız, kimsesiz, acınası Suna değil. Yetiştirme yurdundan gelmiş ve kanatlanıp uçarak kendi ailesini, yuvasını kuran Suna.

Nötr Cilt Alt Tonu Nasıl Olur, Bu Cilde En Çok Yakışan Renkler Nelerdir?

Cilt alt tonu rengi nötr olanlar buraya! Cilt alt tonuna uygun renkleri seninle paylaşacağız. Bu sayede doğru makyaj malzemelerini ve kıyafet renklerini denemeye başlayabilirsin. Cilt alt tonu rengini bulmak isteyenler de yazımızza mutlaka göz atmalılar.

Nötr cilt alt tonu olanlar, ciltlerinin daha aydınlık ve canlı görünmesini isterler. Nötr alt tonun seni soluk gösterdiğinden şikayetçi isen ve cilt alt tonuna uygun makyaj renklerini öğrenmek istiyorsan seni yazımızın devamına alalım.

Cilt alt tonu nedir?

Cilt alt tonu, cildin hemen altındaki doğal rengi ifade eder. Cilt tonu tam olarak ten rengini açıklarken, cilt alt tonu ise o cilt tonunun içindeki gölge tonunu tanımlar.

Üç tane cilt alt tonu bulunur. Sıcak, soğuk ve nötr cilt alt tonu. Aynı cilt tonuna sahip kişiler, birbirinden farklı alt tona sahip olabilirler. Ayrıca cilt tonun dış etkenlere göre değişse de cilt alt tonun hiç bir zaman değişmez. Bu nedenle cilt alt tonuna uygun makyaj yapmak ve kıyafet seçimi yapmak daha güvenli bir tercihtir. Nötr alt tonuna yakışan renkleri keşfettikten sonra 'bu renk sana çok yakışmış' iltifatlarını duymaya başlayacaksınız.

Nötr cilt alt tonu nedir?

Nötr cilt alt tonu, sıcak ve soğuk cilt alt tonlarının birleşiminden meydana gelir. İçinde hem sıcak, hem de soğuk tonlar bulunan nötr cilt tonuna makyaj yapmak

daha kolaydır. Nötr alt tona sahip olanlar, diğer tonları kombinleyerek kendilerine yakışan ideal makyaj tonunu keşfedebilirler.

Nötr cilt alt tonuna makyaj yaparken daha doğal ve kusursuz görünmesi için cildini makyaja hazırlamayı unutmamalısn. Günlük nemlendiricini uygulayarak cildini nemlendirmek ve daha sağlıklı görünmesini sağlamak çok önemlidir. En az doğru fondöteni bulmak kadar doğru nemlendiriciyi seçmek de zordur.

Nötr cilt alt tonu nasıl olur?

Nötr cilt alt tonuna sahip olanlar hem sıcak hem de soğuk renkleri iyi bir şekilde taşırlar. Nötr alt tonda sıcak, soğuk gölgeler bir arada görüldüğü için her rengi deneyerek sana yakışıp yakışmadığını kontrol edebilirsiniz.

Nötr cilt alt tonuna uygun kıyafet ve makyaj renklerine karar verirken sıcak ve soğuk renkleri karıştırmamaya dikkat etmelisin. Ya sıcak, ya da soğuk tonları birleştirerek kendi cilt alt tonuna uygun görünümler yaratabilirsin.

Cilt alt tonu nasıl bulunur?

Cilt alt tonu damar rengi bakılarak bulunabiliyor. Cilt alt tonunu bulmak için güneş ışığını bol alan bir yere geçmelisin. Bileğinin iç kısmındaki damarlar güneş ışığında yeşil görünüyorsa cilt alt tonun sıcak demektir. Bileğindeki damarlar mavi ise cilt alt tonun soğuk demektir. Eğer damarların hem yeşil, hem de mavi tonlarında ise cilt alt tonuna nötr denilebilir.

Ece POLAT Gülsüm Doğa UÇAR

Cilt alt tonunu bulmak için beyaz kağıt testi de yapabilirsin. Güneş ışığının yoğun olduğu bir yere geç. Beyaz kağıdı tam cildinin yanına doğru tut. Eğer beyaz kağıt karşısında cildin pembemsi bir ton alıyorsa soğuk alt tonlusun demektir. Eğer cildin sarımtırak görünüyorsa sıcak alt tonlusun demektir. Yüzüne beyaz kağıt yaklaştırdığında cilt renginde herhangi bir değişim görmüyorsan nötr tonlusun demektir.

Nötr alt tona yakışan renkler nelerdir?

Taki renkleri:

Eğer altın renklerinin sana daha çok yakıştığını düşünüyorsan sıcak alt tonlusun demektir. Soğuk cilt alt tonuna yakışan taki renkleri daha çok gümüş tonlarında oluyur. Nötr cilt alt tonuna her ikisi de çok yakışır.

Kıyafetler:

Nötr cilt alt tonu olanlara hardal rengi, buz mavisi, turuncu tonları yakışıyor. Turuncu ile kırmızı arasındaki mercan tonları nötr cilt alt tonunu ortaya çıkarmana yardımcı olur.

Yaz aylarında nötr cilt alt tonuna yakışan renklerin başında toz pembe, açık şeftali tonları ve zümrüt yeşili renkleri geliyor. Bronz teninde bu renkler harika görünecek.

Doktor

Alexsandro de Souza yani kısaca Alex, 14 Eylül 1977 yılında Brezilya'nın Curitiba şehrinde dünyaya geldi. Brezilya'nın fakir bir şehrinde dünyaya geldiğinden dolayı çocukluğu maddi açıdan zor geçti.

Şu an Neymar gibi çoğu futbolcunun idolü olan ve futbol hayatına Curitiba'da başlayan Alex, Curitiba'da 2 yıl top koşturduktan sonra en büyük hayali olan Brezilya millî takımına girme şansı yakaladı ve 1998 yılında Yugoslavya'ya karşı ilk millî maçına çıktı. Ardından Palmeiras Kulübü'ne giden Alex orada 5 sene futbol hayatına devam etti. Sonrasında 1 sene süren Cruzeiro macerası... Daha sonra ilk Avrupa macerası olan ve İtalya'nın köklü kulübü olan AC Parma Kulübü'ne gitti ama 1 tane bile resmî maça çıkamadan onun için Parma serüveni sona erdi. Bir sonraki sezon Parma onu aldığı paranın 1 milyon euro altı -yani 6 milyon euro karşılığında- Cruzeiro'ya geri sattı. Cruzeiro'da 78 maçta 29 gol atıp iyi bir performans gösterdi ve sonrasında çoğu Avrupa takımlarının

radarına giren Alex için yeniden bir Avrupa macerası şansı eline geçti. Alex'e teklif yapan kulüpler arasında Türk devî Fenerbahçe de vardı. Çok uzun süren bir transfer sürecinin ardından en sonunda zamanın başkanı Aziz Yıldırım'ın bizzat

Bartu KÜÇÜKSARILAR Muhammed Yusuf UĞUR

Brezilya'ya gitmesiyle bir toplantı gerçekleştirildi. Aziz Başkan o toplantıda Alex'i ikna edip Fenerbahçe bünyesine kattı. Bu transfer için Fenerbahçe'nin kasasından Alex'in bonservisine toplam 5 milyon euro çıktı.

Fenerbahçe'ye transfer olan Alex hemen taraftarın sevgilisi oldu, taraftarlar ona "Doktor" lakabını taktı. Fenerbahçe'de geçirdiği 8 yılda toplam 3 Süper Lig Şampiyonluğu, 1 Türkiye Kupası ve 2 Süper Kupa kazandı. Alex bu sürede 2 defa "Gol Kralı" oldu. 2007-2008 sezonu Şampiyonlar Ligi'nde "Asist Kralı", Süper Lig'de deyse 100'ler kulübü girme, asist kralı olma başarılarına da sahip oldu. 2012 yılında futbola başladığı Curitiba takımına geri döndü ve 2014 yılında futbol hayatını noktaladı.

Fenerbahçe'nin Çocuğu

İsmail Kartal, 25 Mayıs 1961 tarihinde İstanbul'un Anadolu Kavağı Mahallesi'nde dünyaya gelmiştir. Diğer futbol insanlarının aksine, üstün zekâsı sayesinde sporculuğunun yanı sıra akademik hayatında da son derece başarılıydı. Üniversite çağına geldiğinde sporculuk ve akademik kariyer arasında seçim yapmak zorunda kalan Kartal; çok parlak bir akademik kariyere sahip olabileceksen çocukluğundan beri en büyük hayali olan futbolculuğu seçerek 1981 yılında Gaziantepspor'da, sayısız başarılarla dolu kariyerine ilk adımı atmıştır. Gaziantepspor'da geçirdiği çok başarılı 2 senenin ardından büyük İstanbul kulüplerinin radarına girmiştir. Yaz transfer döneminde 3 büyüklükten teklif almasına rağmen çocukluk aşkı ve tuttuğu takım olan Fenerbahçe'sine imza atmıştır. Fenerbahçe'de sağ bek olarak geçirdiği başarılı 10 sezonun ardından kulübün efsaneleri arasına adını yazdırarak yeni maceralara yelken açmak istediğinden dolayı, en sevdiği ikinci takım olan Denizlispor'a imza atmıştır. Denizlispor'un ardından Adanaspor'da da bir sezon geçirdikten sonra, tutkulu futbolculuk hayatına son vermiştir.

Futbolu bırakmasından 2 sene sonra, 1996 yılında Fenerbahçe'de altyapı antrenörü olarak görev almıştır. Hemen ardından yardımcı antrenör olmuş ve iki sene bu görevde kalmasının ardından Karabükspor'da 1 sene teknik direktörlük yapmıştır. Bunun ardından birkaç Anadolu kulübünde teknik direktör olarak görev almıştır. Başarıyla yerine getirdiği bu görevlerden sonra 2010 yılında çok sevdiği Fenerbahçe'sine yardımcı antrenör olarak geri dönmüştür.

büyük adaylarından birisidir. İsmail Kartal, Fenerbahçe'nin çıkarlarını her zaman kişisel menfaatleri üstünde tutmuş ve kulübün; Alex, Can Bartu ve Lefter gibi isimlerle birlikte en büyük ikonlarından olmuştur.

Batuhan AYDIN Tinay Eren KURAN

4 sene bu görevi başarıyla icra etmesinin ardından teknik direktörlüğe terfi etmiştir. Sezona iyi başlayarak lider devam eden Kartal'ın takımı, Rize deplasmanından dönerken bir saldırıya uğramış ve otobüsü kurşunlanmıştır. Bu olayın ardından takımı toparlamaya çalışsa da takım bu travmanın etkisinden atlatamamış ve sezonun geri kalanında istikrarlı performansı sürdürümemek şampiyonluğu ezeli rakibi Galatasaray'a kaptırmıştır. Bu sezonun ardından görevine son verilen Kartal, 2022 yılına kadar farklı Anadolu takımlarında teknik direktör olarak görev almaya devam etmiş, 2021-2022 sezonunun sonlarında kötü bir gidişatta olan Fenerbahçe'nin teknik direktörü olan Vitor Pereira'nın yerine gelmiştir.

2022-2023 sezonunun başında Portekizli yaşlı kurt Jorge Jesus; Fenerbahçe'nin başına, İsmail Kartal yerine gelmiştir. Fakat sezon sonunda; sene başında kovulmasına rağmen çocukluk aşkıdan asla vazgeçmeyen Fenerbahçe'nin ez evladı İsmail Kartal, beklentileri karşılamayan Jesus yerine göreve gelmiş, sezona rekor kırarak başlamış ve uluslararası medyada büyük bir ün kazanarak Dünya'da "En Yüksek Puan Ortalamalı Müslüman Teknik Direktör" ünvanını almıştır. Şu anda da takımı şampiyonluğun en büyük adaylarından birisidir. İsmail Kartal, Fenerbahçe'nin çıkarlarını her zaman kişisel menfaatleri üstünde tutmuş ve kulübün; Alex, Can Bartu ve Lefter gibi isimlerle birlikte en büyük ikonlarından olmuştur.

Amerika Yaz Okulu

Nazlı AYTİN

Sizlere 3 haftalık Amerika sürecimi anlatacağım. Öncelikle WestEDU bu süreçte bize çok destek oldu. 28 Haziran sabahı saat 10.00'da havaalanına giriş yaptık. Ardından şirketin bize görevlendirdiği ve üç haftalık bu süreci birlikte geçirdiğimiz Gizem Tuluk ile havaalanında buluştuk. Kendisiyle tanıştıktan sonra hepimiz kontrollerden geçerek uçağımıza bineceğimiz kapiya geldik. Grubumuz dokuz kişiden oluşuyordu.

Uçağımız Türkiye saati ile 13.30'da havalandı ve 13 saatlik uçuş maceramız başladı. Los Angeles Havaalanına indiğimizde Türkiye'de 29 Haziran günü saat 03:00'tü. Ancak Amerika'da 28 Haziran saat 17.00'ydü. Oldukça yorucu ama bir o kadar da keyifli bir yolculuktu. Daha sonra kampüsten iki personel bizi karşıladı ve kampüsün ayarladığı araçla kampüse gittik. Pepperdine Üniversitesi kampüsünde kaldık. Kampüse vardığımızda bizi Müdür Harrison karşıladı. Kampüs kurallarını kısaca anlattıktan sonra oda kartlarımızı verdiler ve dinlenmek üzere odalara çıktık. Odalar apartman dairesi gibiydi. Her dairenin içinde iki oda, bir ortak salon ve bir banyo vardı. Her odada iki kişi kalıyordu. Biz üç Türk aynı evde kaldık. Ama oda arkadaşım Brezilyalı bir kızdı. O akşam dinlendik, ertesi sabah saat 08.00'de söylenen buluşma noktasında buluştuk ve bizi kahvaltı için kafeteryaya götürdüler. Kampüs Malibu'daydı, dağlık ve okyanus kıyısında idi. Ayrıca kampüs alanı büyük olduğundan kahvaltıya gitmek yaklaşık 15 dakika sürdü. Daha sonra kahvaltımızı yaptık. Kahvaltıda çırpılmış yumurta, patates kızartması, krep ve çeşitli meyveler vardı. Kahvaltımız her sabah 08.00-08.30 arasıydı. Kahvaltımız bittikten sonra bizi ders çalışacağımız sınıflara götürdüler. Derslerin olduğu binalar da kahvaltı salonuna 15 dakika uzaklıktaydı ve çok fazla merdiven vardı. Bizi bir sınıfa topladılar, kısa ve genel bir bilgi verdikten sonra seviye belirleme sınavına girdik. Sınavdan çıktıktan sonra öğle yemeğimizi yemek için kafeteryaya gittik. Yemeğimiz bittikten sonra saat 14.00'te toplanıp personellerle birlikte kampüsü gezdik. Turumuz bittikten sonra çok yorulmuştuk ve hep birlikte akşam yemeğimizi yemek için kafeteryaya gittik. Akşam yine buluşma noktamızda toplanıp bize sunulan aktivite türlerinden birini seçtik ve personel ile birlikte etkinliğe gittik. Kampüs kuralları gereği akşam etkinlikleri saat 21.00'de sona eriyordu. Saat 22.30'a kadar serbest zaman veriliyordu. Saat 22.30'da herkesin odasında olması zorunlu oluydu ve saat 23.00'te tüm odaların ışıkları kapatılıyordu. Odaya geçtiğimiz andan ışıkların kapanma saatine kadar personel odaları dolaşıp yoklama alıyordu.

Geziden ve ders programından biraz bahsetmem gerekirse ders programını anlatarak başlayacağım. Ders günlerinde sürekli kampüsteydik. Kampüs, aynı tarihte giriş yapanları grup olarak değerlendiriyordu. Böylece hep birlikte sınava girdik ve ertesi gün karma sınıf listeleri açıklandı. Grubumuzun kurs günleri pazartesi, perşembe ve cumartesi idi. Bu günlerde kahvaltıdan sonra hemen sınıflara gidiyorduk. Dersler sabah 9'da başlıyordu. Üç öğleden önce, üç öğleden sonra olmak üzere günde toplam altı dersimiz ve iki öğretilerimiz vardı. Bu dersler bir saati ve her iki ders arasında on dakika tenefüs yapıyorduk. Sabahki dersler aşırı akademik değildi, daha çok konuşma ve aktiviteye odaklanıyordu. Ancak öğleden sonra, dersler biraz daha akademik oluyordu ve bu dersler proje dersleriydi. Bu derslerde tüm sınıflar karmaydı. Farklı milletlerden öğrencilerin bir arada gruplandığı çeşitli etkinlikler yapıyorduk. Mesela bir şarkı için müzik videosu ya da orada geçirdiğiniz zamanı anlatan bir kısa film yapmamızı istiyorlardı. Derslerimiz tamamen bittikten sonra akşam yemeğimizi yiyip akşam aktivitelerine katılıyorduk. Her akşam aktiviteler oldukça çeşitliydi ve bizlere birkaç seçenek sunuluyordu.

Gezi programımız oldukça yoğundu. Ders günleri dışındaki günlerde mutlaka geziler yapıyorduk. Gezilerden kısaca bahsetmem gerekirse gezilerimiz ikinci gün başladı. İlk gezimizde Universal Stüdyolarına gittik. Oradaki hız trenleri ve çeşitli aktiviteler oldukça keyifliydi. Bir sonraki gezimiz Six Flags Magic Mountain'a oldu. Bir sonraki gezi günümüz 4 Temmuz'du. O gün Amerikalıların Özgürlük Günü olduğu için sabah Zuma Beach'e gittik. Öğleden sonra beybol maçı izlemek için Dodgers maçına gittik. Maçın sonunda havai fişek gösterisini izledik. Daha sonra Citadel Outlet, Santa Monica/Venice Beach, LACMA & The Grove/Farmers Market, Disneyland, Camarillo Premium Outlets, Beverly Hills ve Getty, Hollywood & Griffith Gözlemevi, Santa Barbara gezilerimizi yaptık. Programımızda 3 öğün yemek olduğu için gezi sırasında öğle yemeğini ya paket olarak bize verdiler ya da belli bir miktar ücret verip öğle yemeğimizi karşıladılar. Akşam etkinliklerinde pazartesi akşamları bir disko vardı. Bunun dışında bilardo, tenis, futbol, yoga, bilgi yarışması gecesi, sanat ve el sanatları, kickball, basketbol, defile... Ayrıca özel bir akşam Kings Carnival etkinliği de vardı. Bu etkinlikte kampüs müdürüne 2 dolar, yöneticilere 1 dolar karşılığında yüzlerine krema fırlattık. Burada toplanan para bir kuruma yardım olarak verildi. Son akşam bize mezuniyet partisi düzenlediler ve diplomalarımızı verdiler. O akşam pazartesi akşamı olduğu için mezuniyet töreninin ardından diskoda eğlendik. O akşam çok güzel vakit geçirdik. 18 Temmuz sabahı erkenden valizlerimizi alıp kahvaltımızı yaptık. Kampüsün bizim için ayarladığı araçlarla havaalanına gittik ve uçağımız saat 14.00'te kalktı. Ertesi gün, yani 19 Temmuz'da saat 13.00'te Türkiye'ye vardık ve yolculuğumuz bu şekilde sona erdi. Çok eğlendiğim, yeni arkadaşlar edindiğim, yeni şeyler öğrendiğim üç hafta geçirdim.

Umudu Düşlemek

Güneşin en tepede, denizine olabildiğince parlak ve en sakin saatlerinde genç bir delikanlı, yıllardır kimsenin tek bir kaldırım taşını dahi yenilemediği bir balıkçı kasabasında taze tutulmuş balıklarla dolu kasaları taşıyordu. Dökük panjurlu evlerin yanından geçiyor, bu panjurların ağırladığı balkonlarda çay içen kasaba sakinlerine gülümsüyordu. Önüne çıkan tanıdığı birkaç yüze selam veriyor, alından akan sinir bozucu ter damlalarını da ara sıra elinin tersiyle siliyordu. Yorulmuştu ama bir o kadar da alışmıştı bu duruma. Önceden balıkların kokusu onu rahatsız eder, başını ağrıtırdu. Annesi bazen kötü kokudan rahatsız olur ama yine de sıkı sıkı sarılırdı ona eve vardığında. Ama artık her ikisi de aşınaydı bu duruma. Üstelik artık eve gittiğinde yaşlı annesi de almyordu üzerine sinen balık kokusunu. Babasını kaybetmiş olmanın verdiği ağır yük omuzlarının çökmesine mi neden oluyordu yoksa onu daha da mı dik tutuyordu hayat karşı bir türlü anlamıyordu ama alışmıştı artık yüreğindeki boşluğa. Dolmuyordu o yokluk ama delikanlı o yokluğu sevmeyi de öğrenmişti. Hayat buydu bazen, birileri gider ve birleri de onları özerdi. Olağan akışa ayak uydurmak insanoğlunun kanında akıyordu. Yorgundu ve artık yorgunluk onu rahatsız etmiyordu. Adım ve gözlerinin rengini aldığı denizi izlerdi işler bittiğinde. Yine öyle yaptı. Sakin dalgalara bakan tahta banka oturdu. Denizi izlemek içine huzur serpiyordu delikanlının, hatta ara sıra gülümsetiyordu bile onu. Aklında yuvarlanan dikenli toplara bir türlü engel olamıyordu. Yaşadığı kayıp yetmezmiş gibi bir şey daha yontuyordu kalbini ağır ağır. Biri... Sevdiği vardı delikanlılın. Hani uğruna her şeyi yapabileceği ama yapsa da hiçbir şeyin değişmeyeceği... Hayalleri vardı birlikte onların. Mutlu olacaktı. El ele tutuşup bu kasabayı arkada bırakacak ve kimsenin onların yüzünü, hikayelerini bilmediği bir yere gideceklerdi. Gitmek bahaneydi aslında. Bu hayalin temelinde ikisinin mutlu olması yatıyordu. Onların hayalleri birlikte mutlu olabilmektir, kaçıp gitmekse buna engel olan etkenleri yok sayabilecek olma arzusu. Kızın lanet babası, delikanlının annesinin “Aşka güvenen yarı yolda kalır evladım.” nasihatları, para pul derdi, nerede nasıl yaşayacaksınız, ne yiyecekleriniz sualleri... Hepsinin, her şeyi geride bırakmak istemişlerdi. Şimdiyse... Kızın o ketum sevgi nedir bilmeyen babası bir başkasına veriyordu kızını. Aklına bu kelime geldiğinde bile ürperiyordu delikanlı.

“Vermekmiş!” diye savurdu dudaklarından. Nefret etmişti bu düşünceden. Sevdiği kız sanki öylesine alınıp verilebilin bir şeymiş gibi ona buna yâr ediliyordu. Delikanlı bunun üstesinden gelirdi ancak kız nedendir bilinmez sessizliğe bürünmüştü. Görüşme tekliflerini hatta cama çıkmayı bile reddediyor, perdelerini kat kat kapatıyordu. Sokağa da çıkmıyordu. Genç bunu biliyordu çünkü delikanlı onu saatlerce beklemesine rağmen evlerinin kapısının kolu dahi dönmüyordu. Bir şey vardı, biliyordu. O böyle yapmazdı. Kuralan o hayaller şimdi onlara çok uzaktı. Tutmaya kıyamadığı eller artık geçmişte kalacak ufak birer anı olacaktı. Ufku izlerken daha önce buralarda görmediği çok eski hatta tahtaları neredeyse çürümüş bir balıkçı teknisinin kıyıya yaklaştığını gördü. O buradaki her tekneyi ezbere bilir, ahşabın renginden bile anları kime ait olduğunu. Ama bu tuhaf tekne daha önce hiç buralara uğramamıştı. Yavaş yavaş yaklaştı limana delikanlı, dikkatlice izlemeye koyuldu bu tanıdık olmayan manzarayı. Gemi yanaştı, içeride yaşlı bir kaptan göründü. Ağır ağır ancak yine de bir telaş, bir arayışı varmış gibi attı adımlarını iskeleye. Elinde bir baston tutuyordu. Etrafa baktı uzunca bir süre. Havayı içine çekti, kokladı. Sanki burayı çok eskilerden tanıyormuş da artık gözlerine yabancı geliyormuş gibi bir hâli vardı. Genç ayağa kalktı. Hem kafası karışık görünen adama yardım edecek hem de kendi kafasındaki tilkileri uzak tutmuş olacaktı bir süre. Adımlarını hızlandırıp yanına gitti ihtiyarın. Adam ne kadar yakıma gelirse gelsin yüzünü ona çevirmiyor, etrafa bakmaya devam ediyordu.

“Dayı!” diye seslendi delikanlı. “Yardım lazım mı?” Adam yavaşça döndü. Gözlerini fark etti sonra delikanlı, önlerine beyaz bir tül çekilmiş gibi beyazın kırık bir tonu sinmişti göz beklelerine. Görmüyor, göremiyor olmalıydı. Adam dönse de bir tepki vermedi gence. Somurtkan, tatminsiz, nemrut bir hâli vardı. Önüne döndü ve bastonu ile etrafı yoklayarak yürümeye koyuldu. Demek ki iskeleye adımını attığında buraları görememiş, belki de yalnızca zihninde canlandırmıştı. Gencin içine sinmedi adamı öylece bırakmak.

“Bir yeri mi arıyorsunuz?” Adam kaale almıyordu genci. “Duymuyor musun?” diye sordu genç. Belki de duymuyordu onu. Adam attığı adımları sert bir şekilde yere vurarak durdurdu. Hafifçe döndü.

“Duymuyorum.” dedi net bir şekilde.

“Biri mi lazım dayı?” Adam duvar gibi bir suratla bir süre durdu. Belki de neler neler düşündü içinden.

“Biri lazım genç.” Sesi buz gibiydi.

“Götüreyim mi?” diye sordu genç.

“Götürme.” Sesi daha çok emir verir gibi çıkmıştı. “Bazı yerlere kendin gitmen gerekiyor.” Delikanlı görmeyecek bile olsa başını eğdi.

“Eyvallah dayı.” diyebilirdi sadece. Adam yoluna geri koyulduğu esnada delikanlı da banka yöneldi tekrar. Arası açılmış taşlı yolda yürürken. O sert taşların arasında yeşermiş sarı bir papatyaya çarptı gözüne. Gülümsedi. Yavaşça eğildi ve parmakları ile biraz okşadıktan sonra dalından nazikçe çekti. Bu taşların arasında bir papatyaya yeşerebiliyorsa aşılmaz gibi görünen duvarların arkasında papatyalar tarlaları olabiliirdi. Umut etmek güzeldi. Umut insanı canlı, kalbi diri tutardı. Sığınacak bir limandı umut, herkesin gemisinin yavaşamadığı. Papatyayı parmak uclarının arasında çevirdi, çevirdi... Bir şey yapmalıydı. Umudunu taze tutacak bir şeyler. Derin bir nefes aldı ve yürümeye koyuldu. Ayakları onu aşık olduğu kıza götürüyordu. Belki de ayakları değil tüm bedenini heyecanla dolduran kalbiydi bunu yapan. Yol boyunca gülümsedi çocuk. Bu kez kapıyı açacağını biliyordu. Öyle doğuyordu içine. Hızlandı... Hızlandı... Evlerinin kapısına gelmişti artık. Kalbi kaburgalarına çarpacak kadar hızlı atıyordu. Yüzündeki ciddiyetsiz sırıtışı yok etti. Titreyen eli kapıya uzandı ve büyük ahşap kapıyı iki kez tıklattı. Ne duyan vardı ne de gelen. Umut umutsuzluğa dönüşmesi çok kolay olan bir tutumdu. Bir kez daha uzandı kapıya bu kez elleri o kapıya değmeden hemen önce kapı tokmağı usulca döndü. Delikanlı bayılacaktı neredeyse. Kapı aralandı ama genç, görmek istediği o güzel yüzü göremedi kapıda. Onun yerine kızın yaşlı annesi açmıştı kapıyı. Genci görünce yüzü asıldı kadının, yapmaması gereken bir şey yapıyormuş konuşmaması gereken biriyle konuşuyormuş gibi telaşlandı yaşlı kadın.

“Deniz?” dedi panik halinde. “Oğlum git burdan.” Delikanlının boğazı düğülenmişti. Ama bir şey söylemeliydi. Düşümü hafifçe serbest bıraktı. “Gidemem.” dedi, dili bu kadar dönmüştü. “Ne için var burada?” “Ona geldim.” “O dediğin kız nişanlı oğlum. Hadi kimse görmeden...” derken çocuk lafını böldü kadının. “Kimse görmeden, kimse duymadan yaptınız zaten ne yaptınız. Bırakın bir kez konuşayım. Sonra bir daha ne isterse onu yapacağım. Yemin ederim o ne derse o olacak.” Kadın tülbentini düzelterek başını salladı ve kapıyı kapatmak üzere ileri sürdü. Genç eli ile tuttu ahşap kapıyı. Gözleri yalvarır gibi baktı. “Abla...” dedi iç çeker gibi.

“Aklını karıştırıyorsun onun. Yapma oğlum. Mutlu olacak o. Seninle olamaz, senin etin ne budun ne Deniz? Nasıl yaparsınız, ne edersiniz? Yapma oğlum... karıştırma bu kızın aklını. Günlendir neler çekiyorum o camı açmasını şu sokağa adın atmasını diye...” hafifçe başını eğdi delikanlı. Onun eti de budu da sevgiydi aslında. Bir dese bin ederdi o sevdiği için. İnsanlar sevgiyi niçin göremiyordu? “Yemin ederim ki ağzımı açmayacağım. Kafasını karıştıracak tek bir şey söylemeyeceğim ona. Bir kez görsem...” kadın iç çekti usulca.

“Git desem gitmeyeceksin değil mi?” Delikanlı hayır anlamında başını salladı sağa sola. Kadıncağız gözlerini kapatıp bir derin nefes verdi. Eli ile dur bekle işareti yaptı. Kapıyı hafifçe itti aralık kalacak şekilde, içeri yöneldi ve kızın adını seslendi. Gencin yüreğinin yerinden çıkacak gibi atmasına neden olmaya yetmişti bu. Biraz zaman geçti, delikanlının ömründen ömür gitti. Kapı aralandı, genç kız orada duruyordu. Gözleri parladı delikanlıyı görünce. İçi parçalandı. Olmayacağını bile bile yüzüne baktı çocuğun. Sanki onu ezberlemek her detayını aklına kazımak ister gibiydi. Gülümsedi kız. Delikanlının kalbi aynı anda hep paramparçaydı hem de her bir parçasında karşısında duran güzel kız saklıydı. Kız dudaklarını aralayarak bir şey diyecek gibi oldu. Delikanlı parmağını kendi dudağına götürerek sus işareti yaptı. Konuşmayacağına, konuşmayacaklarına yemin etmişti. Parmakları arasında arkasına sakladığı sarı papatyayı kıza uzattı. Kız gözlerini yüreği acıyormuşçasına yumdu birkaç saniye. Bu an sonsuz olsaydı diye geçirdi belki de içinden. Gözlerini geri açtı. Sarı papatyaya uzandı, sakince kokladı. Sonra çocuğuşu geri uzattı. Onu reddettiğini daha başka nasıl gösterebilirdi? Zaten ancak gösterebildi ki bunu çünkü dili dönmez bu kelimeleri dökemezdi dudaklarından. Genç yapma böyle der gibi başını eğdi. Papatyayı geri almıyordu inatla. Kız acı biçimde gülümsedi ve öne uzanıp delikanlının gömleğinin cebine sıkıştırdı çiçeği.

“Ben seni içimde öldürdüm Deniz. Canım çok acıdı, ruhunu söküp aldılar sanki ama ben seni öldürdüm. Mecburdum.” Bu art arda dizilmiş birkaç kelime keskin bir haşer olmuş da delikanlının yüreğine saplanmıştı kısıcak sürede. Adımları nasıl bu kadar can yakardı? Bir insan bir insanı nasıl öldürürdü içinde? Titreyen elleri gömleğindeki papatyaya gitti, usulca aldı ve kıza geri uzattı.

“Al.” diye fısıldadı, sesi ancak fısıldamaya yetmişti. “İçindeki mezarıma koyarsın bunu.” Kızın uzun kirpikleri gözyaşlarını ağırlarken genç üzerindeki bir ton ağırlıklı arkasını döndü kapıya. Adımları bu yüke rağmen hızlandı. Çünkü bir an önce uzaklaşmalıydı. Dolan gözleri görüşünü bulandıırıyor, önünü görmesine engel oluyordu. Yürüdü... Yürüdü... Bu sözcükleri hangi kefeye sığdıracamı bilemiyordu. O artık ölü bir adamdı. Hâla bu kadar yaşadığını hissedecek kadar canı yanarken nasıl olur da bir yandan ölmüş gibi hissedirdi? Öyle demişti ona. Seni içimde öldürdüm demişti. Elinin tersi ile gözlerini sildi. Adımları onu evine götürüyordu. Yol uzadıkça uzadı. Yüreğinde öyle kör bir düğüm olmuştu ki bu

saatten sonra çözülür mü, çözerse kim çözer kestiremiyordu. Kalp acısı can acısından daha keskindi. Zorundaydım demişti kız ona. Zorunluluk neydi ki? Şu koskoca kâinata toz zerrelere ne gibi bir mecburiyeti olabilirdi? Dönüp soramazdı da şimdi. Şimdi soramamak ömrü boyunca da boğazına geçmiş bir halat olacaktı, bunu da biliyordu. Ama yapmadı, yapamadı. Ona ve mecburiyetlerine saygı gösterecekti. Bu sevgi çok büyüktü ve biliyordu ki o bundan vazgeçebiliyorsa muhakkak gerçekten zorunda olduğundandı. Kim bilir neler yapmışlardı kıza ne gibi tuzaklar örmüşlerdi etrafına ve delikanlı nasıl da görmemişti bu korkunç kâbusun gerçekliğini? Tek katlı eski evlerine vardığında hiç beklemediği bir manzara karşıladı genci. O ihtiyar oracıkta oturuyordu. Bastonu yanında, yere çökmüştü. Genç ses etmeden yaklaştı. İhtiyar geldiğini hissetmişçesine eli ile iki kez vurdu taş kaldırıma.

“Gel genç, otur şöyle.” delikanlı oturdu yanına adamın. Ve bir süre hiçbir şey konuşmadan oturdular öylece. Birbirlerinin sessizliğini ağırladılar. Bir süre sonra bu sessizlik bir gürültüye dönüştü. Gözyaşlarının sakısına da süzülen damlalara engel olamadı genç. Adam hafifçe ona döndü. Buruşmuş rengi solmuş lekeli elini sanki görmese de görüyormuş gibi gencin göz altlarına götürdü. “Ağlıyorsun.” dedi yine o ketum ton eksik olmamıştı dudaklarından.

“Ağlamıyorum.” dedi genç suratındaki eli iterek. Sonra hemencecik utanmış gibi sildi gözyaşlarını. İhtiyar dudağını kıvrırdı hafifçe. Yarım yamalak bir gülümsemeyle.

“Utanaçağın son şey hissettiklerin olsun.” Çocuk tepki vermeden başını eğdi. Bu cümle ona ağır gelmişti. Utanıyordu. Ama neyden? “Canın mı acıyor?” diye sordu ihtiyar. Genç gülümsedi. Yara bandı gülümsemelerinden. Hani şu için kan ağlarken o kanı durdurmak isteyip de yüzüne yapıştırdıklarından.

“Yüreğim dayı...” diye fısıldadı. “Çok acıyor.”

“Yürek bu. Acımak,acıtmak için var o kafeste.”

“Geçecek mi?” diye sordu genç bir umuda tutunmak uğruna. İhtiyar kaşlarını kaldırdı: “Geçmeyecek.”

Gencin kafası karışmış, böylesine dürüst bir cevabı daha önce işitmemişti.

“Geçer diyorlar. Zamanla geçer...” adam usulca gülümsedi yine “Geçen şey zaman kendisi genç. Acı geçmez. Geçti sandığın alışmışlıktır. Yara geçse bile izi kalır. Yürek yarası ise kanamaya her an hazır bekleyen üstü kabuk tutan ama bir türlü geçmeyen lanet bir şeydir.” Bu cümleler çocuğun içine daha da ağır geldi. Zaten içine sığamayan yarası şimdi daha çok kanıyordu.

“Öldürmüş beni içinde. Öyle dedi. Gözlerime bile bakamadı ama öldürdüm seni dedi bana.” Böylesine içini dökmek bir yabancığına sessiz sedasız... Biraz olsun iyi gelmişti. Hafifleşmemiştii içindeki yük ama ağırlaşmasını da durdurmuştu. İhtiyar sanki az önce söylediklerini değil de başka bir şeyi duymuş gibi gülümsedi. Genç gözlerine inanmamıştı. Bu ihtiyar ya sağırdı ya da delinin tekiydi. Söyledikleri güllünecek şeyler miydi? Sırtını sıvazlaması gerekirken bir de sırtıyor muydu? Öfkesini bastırdı genç. Dinlemek ihtiyar merak ediyordu bu tepkisini ihtiyarın.

“Ne güzel!” dedi adam. “Eğleniyor musun benimle?” diye üfördü genç. Sanki ona küfür ederse şundan daha iyi gelirdi. Ne güzel de be demekti? Adam başını iki yana salladı: “Eğlenmiyorum.” “Nesi güzel dayı bu söyledüğimin? Kulaklar işitiyor mu senin?” Adam bu kez de onaylamak için salladı başını ağır ağır. “İşitiyor genç, işitiyor. Öldürmüş demek seni içinde.”

Genç içindeki öfkeye engel olamayarak yerinden fırladı. Elini kısa saçlarının içinden geçirdi sinirle karışık.

“Öldürmüş!” dedi. İçindeki üzüntü öfkeye dönüşmüş de patlıyordu sanki. “Ne diye oturup dinliyorsam seni? Yolunu şaşırılmış bir delisin belli ki!” Adam bir kez daha gülümsedi hafifçe. Eli ile sakin ol işareti yaptı. Ve elindeki bastonu iki kez yanına vurdu.

“Sakin ol bakalım pek akıllı adam. Otur şuraya.” Genç voltalar atıyor ne eve girmek istiyor ne de bu adamın zirvalarına katlanmak istiyordu. İhtiyar bastonu ters çevirdi ve kanca kısmını delikanlının bacağına geçirip onun voltalarını durdurdu.

“Seni bir gün bulmak istiyor.” Genç şaşırılmış gibi duraksadı. Bastondan kurtulup biraz sakinleş ve adamın söyleyeceklerini merak ederek geri oturdu kaldırıma. “Ne anlatıyorsun dayı Allah Aşkına?” diye sordu kafası allak bullak olmuştu.

“Anlamadım.” dedi net bir şekilde. “Gençken anlamazsın.” Genç başını dizlerinin üzerinde duran dirseklerle bağlı ellerine gömdü. İçi içine dar geliyor bir de üzerine bu adamın üstü kapalı sözleriyle uğraşıyordu.

Anlamadım, diye itiraf etti: “Asıl şimdi, beni içinde öldürdüğü için bulmak istemiyor olmaz mı beni?” İhtiyar başını iki yana salladı:

“Her mezar ziyaret edilmek için yapılmaz mı?” Genç derin bir iç çekti. Her mezar ziyaret edilmek için yapılırdı. İçinde yatan bilmezdi onu oraya gömenler, geride kalanlar giderdi oraya.

“Asıl...” diye mırıldandı genç düşünceleri onu boğarken “Asıl bir daha göremeyeceklerini koymaz mısın o tabuta?” Adam başını iki yana salladı. “Ölümün acısını mezardakinden çok o tabutu kapatanlar yaşar genç. Kızcağzın nelerden geçerek bunları zikrettiğini bilmiyorsun. Bilemeyeceksin. Öldürdüğün her kimse içinde kalacağını bilirsin. Aynı bir ölüñün toprakta kalacağını bilmek gibi. Gidene mi zor kalana mı diye sorup dururlar ya hep... Gidene zor genç. Gidene çok zor. Yaşanmışlıkları bir ufak kefeye sıkıştırmaya çalışıp o kefeyi sürükleye sürükleye gitmek çok zor.”

Genç kaşlarını çatı: “Sen nereden biliyorsun dayı? Ne için var burada? Kimsin nesin sen?” adam sanki onu görüyormuş gibi gence döndü:

“Ben de gittim evlat...” diye fısıldadı. “İçim kanaya kanaya gittim.”

Delikanlı gülümsedi: “Neler varmış sende?” diye geçirdi dudaklarından. “Kimden gittin dayı?”

“Sevdiğimden gittim. Ruhumdan, özgürlüğümden, hayallerimden gittim.”

“O hayaller gerçek olmuyor değil mi?” diye sordu genç. Oluyor desin diye yalvaracak vaziyeteydi.

Adam gülümsedi.

Oluyor, dedi. Çocuğun kalbi çıkacak gibi olmuştu. Ufacık bir umut da olsa ona yeterli tam şu anda. “Oluyor da...” derin bir nefes aldı ihtiyar. Ciğerlerinin daha çok nefese ihtiyacı varmış gibi. “Bir başkasıyla oluyor.” Gencin kalbi bir kez daha bu kez daha da çok acımıştı. Gözünün önüne getirmek dahi damarlarını yoluyordu sanki. Onu... bir başkasıyla... kendi hayallerinin içinde...

“Bir bakmışsın günler hafta olmuş, haftalar aylar sonra o aylar da utanmamış senelere kmış... bir cesaret kıyıyorsun karşısına.”

Adam durdu, elini ceketinin söküük cebindeki boşluğa oturttü. Dantel işlemeli eski bir mendil çıkarttı oradan. Dizinin üzerine koydu. Usulca açtı. İçinde kurumuş bir çiçek vardı. Rengi bile belli olmuyor göylesine soluk göylesine cansız. “Çıkıyorsun da işte... Ne care? Çocuklarımız olur denize açılırız diye hayaller kurduğun kadının yüzünü bile göremez oluyorsun.”

“Ne olmuş kadına?” diye sordu genç merakla.

“Kendi denizine açılmış evlat... kendi denizine.” Adam üzerindeki ağırlıkla kalktı oturduğu yerden. Bastonundan destek alarak ilerlemek istedi. Genç fırladı hemen arkasından koluna yapıştı adamın.

“Dayı...” dedi durdurmak ister gibi. “Bir ihtiyacın olursa... Deniz ben.” dayı gülümsedi. Cebindeki mendili çıkarttı ve delikanlının eline tutuşturdu. Sonra yüzünü iki elinin arasına aldı. Öyle bir baktı ki sanki onu görüyormuş, sanki onda bir şey görüyormuş gibiydi.

“Biliyorum Deniz, sen o Deniz'sin işte.” Delikanlı başından aşağı kaynar sular dökülmüş gibi kaldı oracıkta. Kalbi durdu neredeyse. Annesinin hayatı boyunca tekrarladığı o cümle geldi sonra aklına “Sevgi insanı yarı yolda bırakır oğlum!” adamın ellerini tuttu elleriyle.

“Neden?” diye sordu öfkeyle karışık. Annesinin yüreğini dağılayan bu adama en az annesi kadar öfke duymuştu ömrü boyunca. Çünkü annesinin gözlerinde hiçbir zaman görememişti o sevgiyi babasına karşı. Annesinin birini beklemediğini hep hissetmişti içten içe. “Neden çekip gider bir insan?”

“Mecburdum.” dedi usulca adam. “Ne mecburiyeti? Ne mecburiyetinin olabilir bi insanın yüreğini söktüp almak için?” adam elini iki kez hafifçe dokundurdu gencin yanağına:

“Yavaş yavaş sökmektense bir kerede çekip gitmek daha iyi evlat. İnsanın canı sevdiğinin canı yandığında yanar. Annen bana varsaydı eğer okutmayacaklardı onu. Hayalleri vardı annenin Deniz. Onları ondan çalamazdım. Kör bir adam ona yük olurdu. Senin sevdiğin kör, dilsiz değil belki ama şunu bil ki sevginin önüne yalnızca sevdiğinin canını yakma korkusu geçebilir. Birini içinde öldürmek, o mezarda olmaktan çok daha fazla ıstırap verir. Gececek genç, sen o hayalleri başkasıyla yaşadığında geçecek. Sevgi bitmez hep seninle gelecek. Mühim olan kavuşmak değil bu ızdırabı bu özlemi diri tutabilecek kadar , hissedebilecek kadar, insan olabilmektir. Temiz tut içini. Elbet bir gün denk geleceksiniz. İş isten geçmiş de olsa için en başı da olsa o denk geliş hep aynı ısıtacak yüreğini. İyi kal evlat. Sevgin yüreğini zamanla sarı papatyalarla dolduracak.”

Yüzünü son bir kez sıvazladı ihtiyar gencin. Ona hayatı boyunca zihninde dolaşacak bir ders verip oradan uzaklaştı. Genç hiçbir şey diyemedi. Hiçbir şey yapmadı. Öylece duraksadı ve adamın çekip gidişini izledi. Anlamıştı ki mühim olan canın yanacak kadar bir yüreğinin olmasıydı. İnsanı insan eden tek şey de buydu. Sevgiyi tatmak için kavuşmak gerekmezdi. Kavuşmayı düşleyecek kadar dahi hayal kurabilmek yeterliydi. Çünkü bu insanı insan edendi.

Frida Kahlo

Yüzü hemen her yere resmeden ikonik Meksikalı ressam Frida Kahlo. Peki, kimdir Frida Kahlo? Belki hayatını hiç araştırmadınız, hiç merak etmediniz ama mutlaka ismini en az bir kere de olsa duymuşsunuzdur. Büyüklerimizin de dediği gibi: "Bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıp."

Asıl adı Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderon olan ünlü ressam devrimci ve feminist yönüyle 20. yüzyılın popüler kültür ikonu haline gelmiştir. 6 Temmuz 1907 yılında Meksika'nın başkenti Mexico City'nin güneyinde bulunan Coyoacan' da ailenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya gelmiştir. Öyle ki, 6 Temmuz 1907 yılında dünyaya gözlerini açmasına rağmen doğum tarihinin, Meksika Devrimini' nin gerçekleştiği tarih olan 7 Temmuz 1910 olarak anılmasını istemiştir.

Annesi İspanyol asıllı bir askerî aileden gelirken, babası Almanya doğumlu bir fotoğrafçıdır.

Yaşamı talihsizliklerle doludur Frida Kahlo'nun.

Frida altı yaşındayken çocuk felci nöbeti geçirmiş ve bu durum dokuz ay boyunca yatalak kalmasına neden olmuştur. Frida bu sürecin sonrasında iyileşmiş ancak bu hastalık ona hayatı boyunca devam edecek olan kronik bir rahatsızlık ve topallayan bir bacak miras bırakmıştır. Frida'ya "Tahta bacak Frida" denmesinin sebebi de budur. Ama bunu dert etmeyen özgür ve kendisiyle barışık bir karaktere sahip olan Frida, dönemin en iyi okullarından birisi olan Ulusal Hazırlık Okulunda tip

okumak gayesiyle öğrenim görür. Sanata, felsefeye ve edebiyata olan ilgi ve sevgisini bu okulda daha da perçinler.

Anarşist bir ruha sahip olan Frida okulda da anarşist bir edebiyat grubuna dahil olarak karakterinin güçlü ve belirgin hatlarını örmeye başlamıştır. Talihsizliklerin peşini bırakmadığı Frida 17 Eylül 1925 tarihinde henüz 18 yaşında iken korkunç bir trafik kazası geçirir.

Okuldan eve dönerken bindiği otobüs tramvayla çarpışır, kaza sonrası hayatı zorlu bir tedavi süreci ile karanlık ve ıstırap dolu bir yola girer. Bundan sonra artık sağ bacağı ve omurgasında dayanılmaz ağrı ve acılarla yaşamak zorundadır. Çocuk felci yüzünden zaten sakat olan bacağı 1954 yılında kangren yüzünden kesilir. Tam 32 ameliyat geçiren Frida'nın sadece bedeni değil ruhu da ağır yaralanır.

Geçirdiği korkunç kazadan bir ay sonra hastaneden çıkan genç ressam sıkıntılarını unutmak ve acılarını bir nebze olsa da dindirebilmek için resim yapmaya başlar. Yattığı yerden tavandaki aynasına bakarak otoportreler çizen Frida kendini resmederek mutlu olur. İlk otoportresi 1926 yılında tuvale döktüğü "Kadife Elbiseli Otoportre"dir.

1927 yılı sonunda yürümeye başlayan Frida, bu dönemde sanat ve politika çevreleri ile yakınlaşmaya başlamıştır. Kübalı önder Julio Antonio Mella ve fotoğraf sanatçısı Tina Modotti ile tanışıp yakın arkadaş olmuş ve birlikte dönemin sanatçılarının davetlerine, sosyalistlerin tartışmalarına katılmaya başlamışlardır. Frida

Ecem ÇOPUROĞLU

Kahlo, 1929'da Meksika Komünist Partisi'ne üye olmuştur.

Resim çizmeye devam eden Kahlo aynı dönemde arkadaşı Tina Modotti aracılığıyla Meksikalı Michelangelo olarak anılan ünlü ressam Diego Rivera ile tanışıp ona resimlerini göstermiştir.

Şöhretiyle, düşünceleriyle ve yarattığı polemiklerle her yerde ön plana çıkan Diego Rivera, Frida Kahlo'yu oldukça etkilemiştir. Aralarında romantik bir ilişki doğan iki ressam, 21 Ağustos 1929'da evlenmiştir. Frida, Rivera'nın üçüncü eşidir. Frida, ikinci otoportresini evlendiği yıl yapmıştır. Evliliklerinden iki yıl sonra düğün fotoğraflarından yola çıkarak "Frida ve Diego Rivera" adlı tablosunu yapmıştır. San Francisco Kadın Ressamlar Topluluğu yıllık sergisinde sergilenen bu eser, onun bir sergide yer alan ilk tablosudur. Çiftin fırtınalı bir evlilik yaşamları olduğu söylenebilir. Sağlık sorunları nedeniyle bir çocuğunu aldırın ve art arda iki düşük yapan Frida, eşinin sadakatsizlikleri nedeniyle 1939 yılında ondan ayrılmıştır fakat ayrılıkları uzun sürmemiş, tekrar birlikte olmuşlardır. Frida onu çok etkileyen bebek kayıplarını resimlerine de yansıtmıştır.

Frida Kahlo'nun 143 resmi bulunmaktadır. Bunlardan 55 tanesi otoportre türündedir. Bu eserler, duygularını ve acılarını ifade etmesine olanak tanımıştır. Yaşamının büyük bir bölümünü yataкта başının üstünde duran bir aynaya bakarak geçiren biri için normal bulunabilir ama bu portreler hiç de olağan değil. Frida, "Yalnızım. Kendimden daha iyi kimseyi tanımıyorum." diye açıkça belirtmiştir.

Frida Kahlo'nun yaşamı boyunca çektiği fiziksel ve ruhsal acılar akciğer embolisi teşhisi ile doruğa çıkar. Hayatı acı ve hüznlerle örülmüş olan bu sıra dışı ressam 13 Temmuz 1954'te yaşam sahnesine veda eder. Öldüğünde 47 yaşında olan Frida Kahlo kısacık yaşamına acıyı, hüznü, aşkı, heyecanı ve pek çok eseri sığdırır. Frida Kahlo'nun cenazesi yakılmıştır ve külleri ise çok sevdiği Mavi Ev'de saklanmaktadır.

Giyilebilir Jet Teknolojisiyle Tanışın: Dubai'de Yapılan Tarihi Yarış

Eylül Nazlı KULA

Girmiş olduğumuz bu yıl içerisinde havacılık dünyasında bir dönüm noktası yaşanıyor. Dünyanın ilk giyilebilir jet yarışları, 28 Şubat'ta Dubai'de gerçekleşti. Bu olay, adrenalin tutkunları ve teknoloji meraklıları için büyük bir şölen olmaya adaydı. Jet suit teknolojisi, Gravity Industries liderliğinde geliştirildi ve insanları gerçek bir süper kahraman gibi havada süzülme çağırdı. Bir çeşit giyilebilir jet motoru olarak tanımlanabilen bu muazzam cihaz, sadece teknoloji alanındaki ilerlemeleri değil, aynı zamanda insanın sınırlarını zorlamadaki kararlılığını da gösterdi.

28 Şubat tarihi, dünyanın dört bir yanındaki gökyüzü meraklıları için kritik bir an oldu. İlk giyilebilir jet yarışlarına tanıklık edeceğimiz bugün, Dubai'nin heyecan verici parkurlarında cesur pilotların, muhteşem jet suit'lerle bir araya gelmesini sağladı. Yüksek hızlarda, keskin virajlarda ve akrobatik manevralarda becerilerini sergileyen pilotlar, izleyicilere nefes kesici bir performans sundular. Bu yarış, sadece teknoloji ile pilot yetenekleri arasında bir yarış değil, aynı zamanda cesaretin ve tutkun bir gösterisi oldu. Gravity Industries'ın liderlik ettiği bu hareket, insanların sadece yerde değil, aynı zamanda havada da kendi sınırlarını keşfetmelerine olanak tanıdı.

Dünyanın ilk giyilebilir jet yarışları, sadece havacılık dünyasında bir dönüm noktası olmanın ötesine geçiyor. Bu olay, insanlığın hayallerini gerçekleştirmenin ve sınırları zorlamamın sadece bir başlangıcı olarak değil, aynı zamanda gelecekteki büyük spor etkinliklerinin kilit bir ögesi haline gelme potansiyelini barındırıyor.

İnsanlar, yer çekimini alt ederek gökyüzünde özgürce hareket edebilmenin heyecanını keşfederken, bu giyilebilir jet yarışları, izleyicileri ve spor tutkunlarını cezbetmekle kalmayıp, aynı zamanda sporda yeni bir çağın kapılarını aralıyor.

Bu tür etkinliklerin evrileceği yer, belki de sporun en prestijli platformlarından biri olan Olimpiyat Oyunları olabilir. Gökyüzünde hünerlerini sergileyen jet suit pilotları, hız, beceri ve cesaretin birleşimini temsil ederek, olimpiyat ruhunu zirveye taşıyabilirler. Bu potansiyel gelecek, sadece jet suit yarışlarına değil, aynı zamanda insanlığın teknoloji ve sporla iç içe geçmiş bir geleceğine de işaret ediyor. Belki de yıllar sonra, büyük organizasyonlar düzenlenirken gökyüzündeki jet suit akrobasisi, spor dünyasının vazgeçilmez bir unsuru haline gelecek ve izleyicileri büyülemeye devam edecek. Giyilebilir jet yarışları, teknoloji ve heyecanı birleştirerek insanları yeni ufuklara taşıyor. 28 Şubat'ta Dubai'de yaşanan bu unutulmaz ana tanık olabilmek büyük bir şans, çünkü tarih yazılıyor ve havanın tadı bu sefer jet suitlerle çıkıyor.

Uzay Yarışının İlk Kadınları: Mercury 13

Şewal CEYHAN

4 Ekim 1957'de Sovyetlerin Sputnik 1'i uzaya göndermesiyle süper güçler arasındaki uzay yarışı başlamış oldu. Yine Sovyetlerden gelen 2. hamleyle 3 Kasım 1957'de Sputnik 2 ile Layka isimli bir köpek uzaya çıkan ilk canlı ünvanını kazandı. Sovyetler karşısında 2-0 mağlup duruma düşen ABD, 29 Temmuz 1958'de NASA'yı kurarak uzay serüvenine başladı. Hâlihazırda geride kalmış olmalarından dolayı Sovyetlerin önüne geçebilmek için uzaya insan gönderme amacıyla çalışmalara başladılar. İlk olarak bu görev en uygun adayları belirlemeleri gerekiyordu. Esneklikleri ve dar yerlere kolayca sığabildikleri için akrobatlar düşünüldü; güçlü, cesur ve zor anlarda kontrolü sağlayabilecekleri için itfaiyeciler akla geldi ama en sonunda havacılık tecrübeleri, G kuvvetine olan dayanıklılıkları ile test pilotlarında karar kılındı. Bu dönemde test pilotu yetiştiren akademiler kadınları bünyelerine kabul etmedikleri için uzay yarışında kadınların önüne ilk engel konulmuş oldu. Ancak takvimler 1960 yılını gösterdiğinde NASA'nın Mercury projesi için seçtiği 13 kadın, aynı proje kapsamında seçilen 7 erkeğin (Mercury 7) tabi tutulduğu tüm testleri başarıyla -görmezden gelinmeye çalışılsa da bazı rekorlarla- tamamlayarak bu projeye dahil oldu. O zamanlar bir adları bile yoktu ancak sonralarda bir gazetecinin kendilerine "Mercury 13" demesiyle birlikte bu adla anılmaya başladılar. NASA'nın fikrini değiştirip kadınların uzaya gitmeye uygun olmadığına karar vermesiyle proje iptal edildi. Kendileri proje aktifken bir grup olarak bir araya gelemediler, birbirlerini Mercury 13 olarak göremediler ve o yıllarda uzaya çıkamadılar. Ancak hiçbir ideallerinden vazgeçemedi. O dönemde

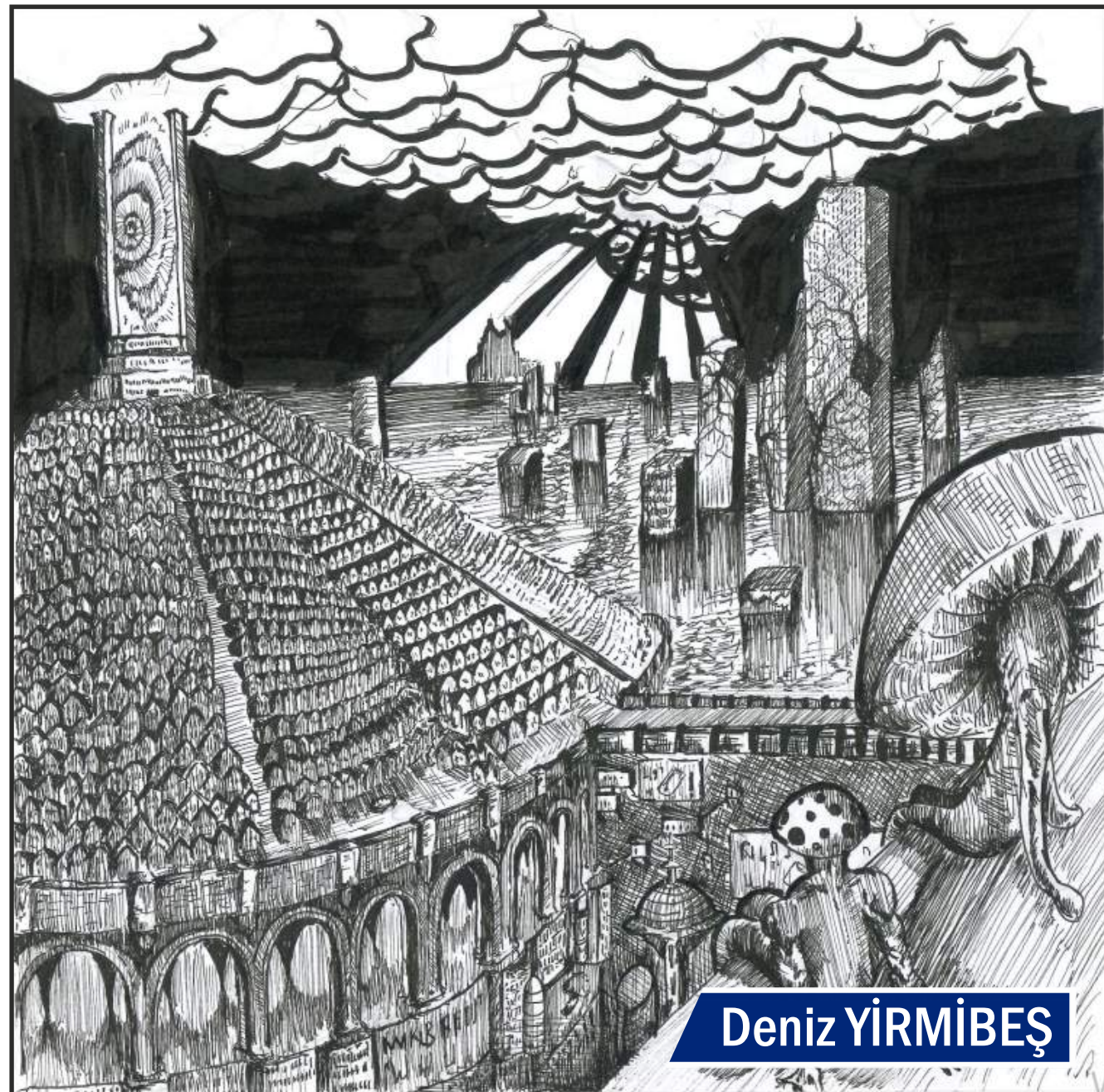

kadınların evde eşlerine hizmet etmeleri, dışarıda çalışmamaları ve uzaya gitmemeleri istendi. Ama 13 kahramanımız; kadınların her alanda çalışabileceğini, erkeklere mahkûm olamayacaklarını, toplumdaki konularının erkekler tarafından belirlenemeyeceğini gösterdi. Her ne kadar o dönemde uzaya çıkamamış olsalar da hepsi, kendilerine verilen fırsatları sırf kadın oldukları için ellerinden alan erkekler kadar başarılı oldular. 20 Temmuz 2021 tarihindeyse Wally Funk (aralarından en genci, resimde soldan ikinci) Blue Origin NS-16 ile 82 yaşında uzaya çıkarak geç de olsa hayalini gerçekleştirmiş oldu.

Mercury 13'ün üzerinden yıllar geçmiş olmasına rağmen her şey tamıyla düzelmiş değil. Halen kadınların ölerine engeller konuluyor, yaptıkları kısıtlanıyor, hak ettikleri ellerinden alınıyor.

Harikalar yaratmış bu 13 kadının isimleri ile sözlerimi noktalıyorum:

Myrtle Cagle	Jerrie Cobb
Janet Dietrich	Marion Dietrich
Wally Funk	Sarah Gorelick
Jane Briggs Hart	Jean Hixson
Rhea Woltman	Gene Nora Jessen
Irene Leverton	Jerri Sloan Truhill
Bernice Steadman	
Azminiz, çalışmalarınız ve gücünüz için teşekkürler.	

Deniz YİRMİBEŞ

Elvan (Yaşlı adamın ağzından)

Adımı bilmenize gerek yok, sorsanız da söyleyemem zaten. Konuşamıyorum çünkü. İşaret dilini de öğrenmedim, sadece yazıyorum. Anlaşılacak, belki de insanlara bir umut olmak için yazıyorum. 8 milyar insanın hepsine yetişemem ama yetişebildiklerimin hayatına dokunmak için yapıyorum bunu. Her gün tanımadığım birine bir mektup yazıp veriyorum. Okuyor mu umursamayıp direkt çöpe mi atıyor bilmiyorum ama yazıyorum işte. Okur da belki hayata küsmüş birine engel olabilirim. Çünkü anneme ve ablama engel olmadım... Neyse işte "umut" dağıtmaya çalışan bir ihtiyarım ben kısaca.

1 HAFTA ÖNCE

Güneş batmaya yakındı. Ben bankta oturuyor ve otururken de cebimdeki mektubu vermek için etrafa bakınıyordum. O sırada yanıma 15-16 yaşlarında diyebileceğim bir kız gelip oturdu. Bu yaşlarda genç bir kızın yaşama sevinciyle dolu olması lazım gelmez miydi? Gerçi kendi gençliğimi de hatırlıyorum ya hayatımın en karanlık dönemleriydi. Neyse kızı rahatsız etmeden incelemeye koyuldum. İkide bir iç çekiyordu, göz yaşlarıysa bir dakika bile durmuyordu. Gözlerinin altı mosmordu, uykusuz muydu yoksa başka bir şey mi ki bunu asla düşünmek istemiyordum. Dikkatli bakınca kollarında da bazı morluklar ve ezilmeler vardı, el bilekleri fazlasıyla incedi, biraz zorlasam gözüken damarlarını sayabilirdim.

Bildirim sesi gelince telefonunu çıkarıp şifresini girdi. Gelen mesajlara bakmaya başladı, tabi göz ucuyla ben de. Kimden geldiğini göremedim ama korktuğu birinden olduğu çok belliydi ki mesajı açtığı gibidizleri var gücüyle titremeye başladı. Yaklaşık yarım dakika boyunca ekrana baktıktan sonra telefonunu kapatıp dizlerinin üzerine kapandı ve tüm vücudu sarsıla sarsıla ağlamaya başladı. Genç kızın bu hali bana çok tanıdık gelmişti. Ablam...

Ablam, ablam dediğime bakmayın aramızda 3 yaş var yok, o da son günlerinde böyleydi ve ben kendi dertlerim yüzünden onun çöküşünü göremedim. Bir kez olsun yanına gitmedim, onu görmezden geldim. Çok mu derdim vardı? Ablamın ölümüne sırt çevirecek kadar çok muydu? Maalesef zamanı geri alamam.

Bir genç kıza daha bunu yapıp da dinmeyen vicdan azabına bir yenisini eklemek istemedim ve yanında olduğumu belirtmek için elimi omzuna koydum. Başta irkildiyse de sonra acı dolu bir ifadeyle kafasını kaldırıp bana baktı. Bakışlarımla acısına ortak oldum adeta ve ona hep cebimde taşıdığım bir kağıdı uzattım. Kağıtta "Konuşamıyorum ama bu duyamadığım anlamına gelmiyor." yazıyordu. Aslında insanların konuşamadığını bilmesini pek istemiyordum o acıyan bakışlarıyla karşılaşmamak için ama bazen gerçekten de kendimi ifade etmem gerekiyordu.

Genç kız bunu okuduğunda yüzünde bir tebessüm oluştu. Bu tebessümü biliyordum, "Artık yalnız değilim." demektir. Bir insanın onu dinlemesine, anlamasına daha doğrusu yanında bir insanın bulunmasına muhtaçtı. Biraz bekledikten sonra utangaç bir şekilde konuşmaya başladı:

-Öncelikle teşekkür ederim amca beni dinlemek istediğin için. Özellikle şu son günlerde o kadar kimsesiz ve çaresiz hissediyordum ki... Denizde fırtınaya kapılmış bir gemi gibi hayatım, ben de o geminin kaptanıyım. Ama ben gemiyi

yönlendirmeyi bilmiyorum ki amca, o geminin içinde ben de savrulup gidiyorum. Sonrasında tekrar kapandı dizlerine, bağıra bağıra ağladı. Yanımdaki su şişesini ona uzattım. Derin nefesler alıp suyu yudumladı. Sakinleşip de kendini konuşmaya hazır hissedince devam etti:

-Adım Elvan, rengarenk demek. Hayatım rengarenk insanlarla, hayallerle dolu olsun diye koymuş annem. Ama tüm dünyam kapkara, hiçbir rengi göremiyorum. Hayatımdaki renkleri söndüren biraz da benim aslında. Ne birazı? Tamamen ben suçluyum; hayatımın elektriğini kendi ellerimle ben kestim, ışıkları ben kapattım. Çok hatalar yaptım amca... Bu hataları nasıl geri alacağımı ise inan hiç bilmiyorum. O, yaşadıklarını anlattıktan sonra ona sadece tek bir şey sormak istedim: Değer miydi? Eğer konuşabilseydim ona "Değer miydi ah güzel kızım?" diye sorardım. Bu güzelliğine, gençliğine değer miydi? Tam böyle düşünürken aklıma annem geldi. Çok genç ve güzel bir kadındı benim annem... Kadını diyorum, kaybettim onu da. Ablamın intiharından sonra bir daha hiç eskisi gibi olmadı, sürekli ağlıyordu. Eriyordu annem gündün güne hayata dair hiçbir isteği kalmamıştı. Sürekli beni arıyor, her daim yanında istiyordu.

Bilemezdim bir gün onu da ansızın kaybeceğimi. Ben de kötüyüdmü etrafımı göremeyecek kadar. Artık evden kaçmak için bahaneler arıyordum, kendi yarımı saramazken anneme nasıl derman olurdu ki. İşte böyle bir akşam çıkmış dışarı. Kapadım telefonu, kapadım kendimi her şeye. Eve döndüğümde annem evde değildi. Telefonumu açtım, annemi aradım. Kimse açmadı, pek de oralı olmadım zaten. Sonra telefon bir acı sesle çalmaya başladı. Annemi de kaybettiğimi o an öğrendim işte. Ablamın mezarını ziyaret ettikten sonra eve dönerken yolda aniden kalp krizi geçirmiş ve hayatımı kaybetmiş. Ablamın acısı onu benden aldı. İşte o gün bugündür telefonumu bir kez olsun kapamadım ama maalesef artık haber alacağım da kimse yoktu... Kız oldukça dalmış görünüyordu. Bölmek istemedim ve mektubu yanına koyup yavaşça kalktım yanından. İçimde bir his vardı. Elvan kurtulacaktı, belki benim mektubumun da bir etkisi olurdu. Kim bilir?

(Elvan'ın ağzından)

Bacaklarıma dolanan bir şey hissedince irkilerek doğruldum. Bir de baktım ki minicik yavru bir köpek. Biraz rahatladım, diken üstünde oturmaya o kadar alışmışım ki... Aa, yaşlı amca nereye gitmiş? Ben ne kadar süredir denizi izliyorum? O kadar mı dalmışım? Kendi kendime, "Elvan bak yine herkes gitti, gene yalnız kaldık." dedim. Ve sonra yaşlı amcanın yerinde duran bir kağıdı fark ettim. Düşürmüş müydü? Oysaki bu özenle bırakılmış gibi duruyordu. Tam rüzgârdan uçmak üzereyken yakaladım, bu bir mektuptu. Kime yazılmış diye bir süre evirdim çevirdim ama hiçbir not yoktu üzerinde. Açmalı mıydım? Amca bu mektubu sanki benim için bırakmış gibi hissediyordum. Yavaşça zarfı açtım, içinden yeni yazıldığı belli taze bir kağıt çıktı ve mürekkep kokusu... Okumaya başladım:

Sevgili Dostum,

Dostum diyorum ya acı çok ortak ve tanıdık bir duygu kanımca. Belki de aynı yollardan geçmiş insanlarızdır. Kim olduğumu anlatmaya çok da lüzum görmüyorum ama bu mektubu kim bıraktı diye de korkmanızı istemem. Ben az önce

yanınızdaki o sessiz ihtiyarım. Her gece annemin vasiyetini yerine getirmek için insanlara "umut" olacak mektuplar yazıyorum, gündüzlerimi de o mektubu verecek acısı dinmeyen kişiyi arayarak geçiriyorum. Bugünkü mektubum size sevgili dostum...

Canınızın yandığına, çok yandığına sizinleyken bizzat şahit oldum. "Üzülme, geçer." demeyeceğim ama "Geçirmek sizin elinizde." demek de bir sakınca görmüyorum. Bazen araba yoldan öyle bir çıkar ki hatta uçurumun kenarında sallanır, siz de içinde. Çok zor o koskoca arabayı tekrar yola çevirmek ama yardım alabilirsiniz. Hem kendiniz için yardım almaktan hem de başkaları için yardımcı olmaktan asla vazgeçmeyin. Sonra çok pişman oluyorsunuz çünkü. Yaşandı, onaylandı...

Sizin içinizde renkler var sevgili dostum. O renkleri bu kararımı dünyanızı renklendirecek.

Mor var: Yardımı, yalnız olmadığınızı hatırlatacak. Hep sizi anlayacak insanların olduğunu, bu dünyada bir tek sizin acıyla boğuşmadığınızı fısıldayacak.

Beyaz var: "Sen o kadar safsın o kadar temizsin. Bunlar hayatın bir oyunu, geçecek." diyecek. Tüm renkleri beyazda, o yüzden her duyguya açmanı isteyecek kendini.

Bir de diğer yüzümüz, karamsarlığımız siyah var: "Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak, vazgeç bu hayattan." diyecek. Törpüle o tarafını, yaşayabildiğin kadar yaşa ama insanların kötü olabileceğini de aklından çıkarma. Kısacası dengede tut siyahı, fazlası komple siyaha boyar ruhunu. Gri olursan tutunabilirsin bu hayatta.

Yeşil var: Sadece sen yoksun, etrafındaki insanlar yok, başka hayatlar da var demek. Senden o kadar masum ve korunmaya muhtaç canlar var ki ne olursa olsun kollarını aç onlara. Hem biliyor musun, onlar insanlardan daha vefalı. Unutulmak istemiyorsan yeşilin sesine kulak ver sevgili dostum.

Aşkın rengi kırmızı var: Özellikle gençlikte tutku ve heyecan. Çok tehlikeli bir renktir, unutmaya ki kanın rengi de kırmızı...

Pembe var: Toz pembe hayaller, gerçek saf sevgi. Belki de en masum renk. Fakat bu rengin fazlası da iyice ütopya, gerçek yaşamdan uzaklaştırır seni.

Gökyüzünün, denizlerin mavisi var: Sonsuzluk, alabildiğine uzanmak demek. Çok asil bir renk, sonu yokmuş gibi gözükür. Uçarsın da yüksersin de bu renkte. Her şeyi başarabileceğini fısıldar, "umut"tur bir nevi.

Turuncu var: Farklı olmak, sürekli üretmek yani yaratıcı tarafımızdır. Karakterimizdir.

Sarıyın en sona bıraktım çünkü bence sarı, umudun ta kendisidir. Ayrıca sarı; güneştir, mutluluktur, hevestir. Aydınlanma ve imkânsızın bile gerçek olabileceğine inanmaktır. Kısaca sevgili dostum renklerinle var ol, hiçbir duyguya sırtını dönme! Biraz alakasız olacak biliyorum ama telefonunu sessize alma olur mu? Niye diye sorma, gerçekten pişman olursun...

Mektup burada bitiyordu. Amca her mektubu gece yazıp rastgele birine verdiğini söylüyordu ama bu mektup direkt benim için yazılmış gibiydi. İçimde bir şeylerin düzeleceğine dair bir "umut" yeşerdi. Keşke şu an beni duysaydı da ona deseydim ki: "Amca sen bana "umut" oldun. Ben artık rengarengim, adım gibi..."

Kübra GÜNER

TÜBİTAK Serüvenimiz

Yağmur ARSLAN / Bilge Buket BAYRAK / Nazlı AYTI

Bu yıl 55.si düzenlenen TÜBİTAK Lise Öğrencileri Araştırma Proje Yarışması'nda "Tarih" alanında çalışmada bulunup "TÜBİTAK Bölge Finalleri"ne gitmeye hak kazandık. Tematik alanımız "Kültürel Miras"tı. Bu projemizle yaşadığımız şehir Edirne'nin unutulmaya yüz tutmuş olan tarihi yapısını halka duyurmak ve halkı yerel tarihi hakkında bilgilendirmek istedik.

Balon hangarını araştırmaya başladığımızda atıl bir durumda olduğunu gördük ve bunu elimizden geldiğince değiştirip yapıyı hayata kazandırmayı amaçladık. Bence bizim bu başarıyı da elde etmemizdeki en büyük etkenlerden biri Balon hangarını sadece proje konusu olarak görmeyip devamında ve sonrasında da bu çalışmalara devam etmemizdi. Tabii projeye bir bütün olduğumuzu söylemeden geçemeyeceğim. TÜBİTAK gibi projeler hazırlarken ciddi emek vermek ve gerçekten özveriyle çalışmak gerekiyor. Sadece kaynak taramakla kalmadık ve sonrası için bu tarihi yapı için önerilerde bulunup teknolojiyi de içine kattık. Tasarımlar yaparak bir havacılık müzesine dönüşmesini istedik. Gazeteler ve haber kanallarıyla röportajlar yaptık. Bu konuyla yıllardır ilgilenen hocalarımızla defalarca görüşüp röportajlar gerçekleştirdik. Trakya Öğr. Gör. Dr. Murat Seçkin PUYAN'a, Kutalmış BAYRAKTAR hocamıza ve Sıdıka ÇAKIL Hanım'a katkıları için minnettarız. Gelecek nesillere aktarmak ve daha sürdürülebilir bir proje ortaya koymak için "Hayal Balonu" adında bir çocuk hikâyesi de yazdık. Ayrıca daha da somutlaştırmak için maketini yaptığımız balon hangarının görsellerini, bilgilerini, tasarım yaptığımız havacılık müzesi hâlini ve hikâye kitabımızı da kendi tasarladığımız web sitemize ekledik.

Eğer sizler de lise yıllarınıza böyle bir anı bırakmak ve gelecekteki eğitim ve iş hayatınız için önemli tecrübeler elde etmek isterseniz öncelikle kendinize bir konu belirlemelisiniz. Sadece ders seçeneği olarak bakmanıza gerek yok çünkü TÜBİTAK'ın birçok konu başlığı var. Kendi web sitesinden derseniz ulaşabilirsiniz. Proje yazım kuralları, geçmişte hazırlanan projeler gibi pek çok konuda bilgi edinebilir, web sayfası sayesinde iletişim kurulabilecek kanallara ulaşabilirsiniz. Proje şablonunu indirebilir ve ardından zaman çizelgesine uygun bir şekilde araştırmalara başlayıp rapor yazmanız gerekiyor. Bu noktada yapmanız gereken tek şey ayrıntılı ve bilgilendirici bir rapor yazmak. Bu aşamayı geçtikten sonra başlıyor aslında her şey. Eğer projenin finaline gitmeye hak kazanan projeler arasında seçilirse gerekli puanı aldığında Bölge Finallerine çağırılıyorsunuz. Finallere hazırlanmanız için 1-1,5 haftanız var. Bu kısıtlı sürede yaptığımız çalışmalar oldukça önemli. Çünkü alanında uzmanlaşmış jüriye bir sunum yapmanız gerekecek.

Ayrıca sizin için ayrılan stantlara afişler hazırlamalı, görseller ve somut materyallerle sunum için çalışmalısınız. Hazırladığımız afişlerde projenizin temel amacı, yöntemi ve sonucu gibi birçok bölümü yer alıyor. Projenizi nasıl sunduğunuz çok önemli bir kriter olduğu için detaylıca çalışmalı ve her gelen kişiye takılmadan sunumunuzu yapabilmelisiniz. Durduğunuz stantta birçok kişiye projenizi anlatacaksınız. Kimilerinin ilgililerini çekecek kimileri ilgilenmiyormuş gibi yaparak sizin moralinizi düşürecek. Böyle anlarda soğukkanlılığınızı koruyarak her gelene aynı heyecan ve arzuyu projenizi anlatabilmelisiniz. Tabi o sırada standınız jüri olduğunu açıklamadan gelip sizi dinleyen hocalar da oluyor; bizzat tecrübe ettik.

Genellikle İstanbul Avrupa Bölge Yarışmaları İTÜ'de gerçekleşiyor. Hem bu sayede üniversite gezisi de yapmış oluyor ve gelecek planlarınızı şekillendirmeye de başlıyorsunuz. 4 günlük bir süreç olduğu için o ortama alıştıyorsunuz, üniversite öğrencisiymişsiniz gibi hissediyorsunuz. Sizin gibi yüzlerce öğrenci de projelerini sunmaya geldiği için hissettiğiniz heyecanı ve paniği çoğu da hissediyor emin olun. Sosyalleşmek adına oldukça güzel bir fırsat. Otel masrafları tamamen TÜBİTAK'a ait fakat Edirne-İstanbul arası ulaşımı okulumuz sağladı. Okulumuzun değerli kurucusu Nesim İBA'ya ve yöneticilerimize teşekkürlerimizi sunarız. Sabah İTÜ'ye ulaşım ve akşam otele dönüş TÜBİTAK'ın özel araçları ile sağlanıyor.

Biz bu deneyim sayesinde çok güzel anılar biriktirdik. Dönüp baktığımızda mutluluktan gözlerimizi yaşartacak deneyimlerimiz oldu. Ekip arkadaşlarımız ve tabii ki değerli Tarih Öğretmenimiz Umut EREN sayesinde daha da unutulmaz bir anı olarak kalacak hepimizde.

Son gün yarışmaya katılan öğrenci ve danışman öğretmenler konferans salonunda toplanıyor. Dereceye giren projeler birer birer açıklanıyor. Biz de "Tarih" alanında "Bölge İkincisi" olduk. Ödül töreni de bittikten sonra okulumuza geri döndük ve okulumuzda bize yapılan karşılama hepimizi oldukça duygulandırdı. Tüm arkadaşlarımız, öğretmenlerimiz ve idarecilerimiz bizi coşkuyla karşıladılar. Arkadaşlarımız bizlere Tübitak anılarımızın olduğu posterler hazırlamışlardı. Bizleri merdivenlerden inerken alkışlayarak, ellerinde posterlerle okulun tüm kademelerinde "Parla" marşını çalarak karşıladılar ve hepimiz çok şaşırtıldık. Bizler için oldukça mutluluk ve gurur verici anlardı.

Umarım sizi az da olsa bu projeye teşvik edebilmişizdir. Size hem kariyerinizde hem de insan ilişkilerinizde oldukça katkı sağlayacak bu projeye katılım sağlamanızı en içten duygularımızla tavsiye ediyoruz. Herkese başarılar diliyoruz.

23 Nisan Coşkusu

TED Edirne Koleji İlkokulu ,Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün 1920'de Türk milletinin bağımsızlığı yolunda attığı ilk adım olan Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışının 104. yıldönümünü coşkuyla anarak 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı kutladı.

İlkokulumuzun tüm kademelerdeki öğrencilerimiz; 23 Nisan'ın heyecanı ve neşesiyle marşlar, şarkılar ve yürekleri kıpır kıpır ettiren Türk ezgileriyle sahne aldılar.

Öğrencilerimiz; kostümleri, rengarenk yöresel kıyafetleri ile sahne performanslarını ,ailelerinin coşkulu alkışları arasında sundular.

Dünya Lideri Mustafa Kemal Atatürk'ün sayesinde sadece Türk çocuklarının değil dünya çocuklarının da gönlünde taht kuran bu bayramı, TED Edirne Koleji çatısı altında kutlayan tüm öğrencilerimiz sergiledikleri harika sahne performansının haklı gururunu yaşadılar.

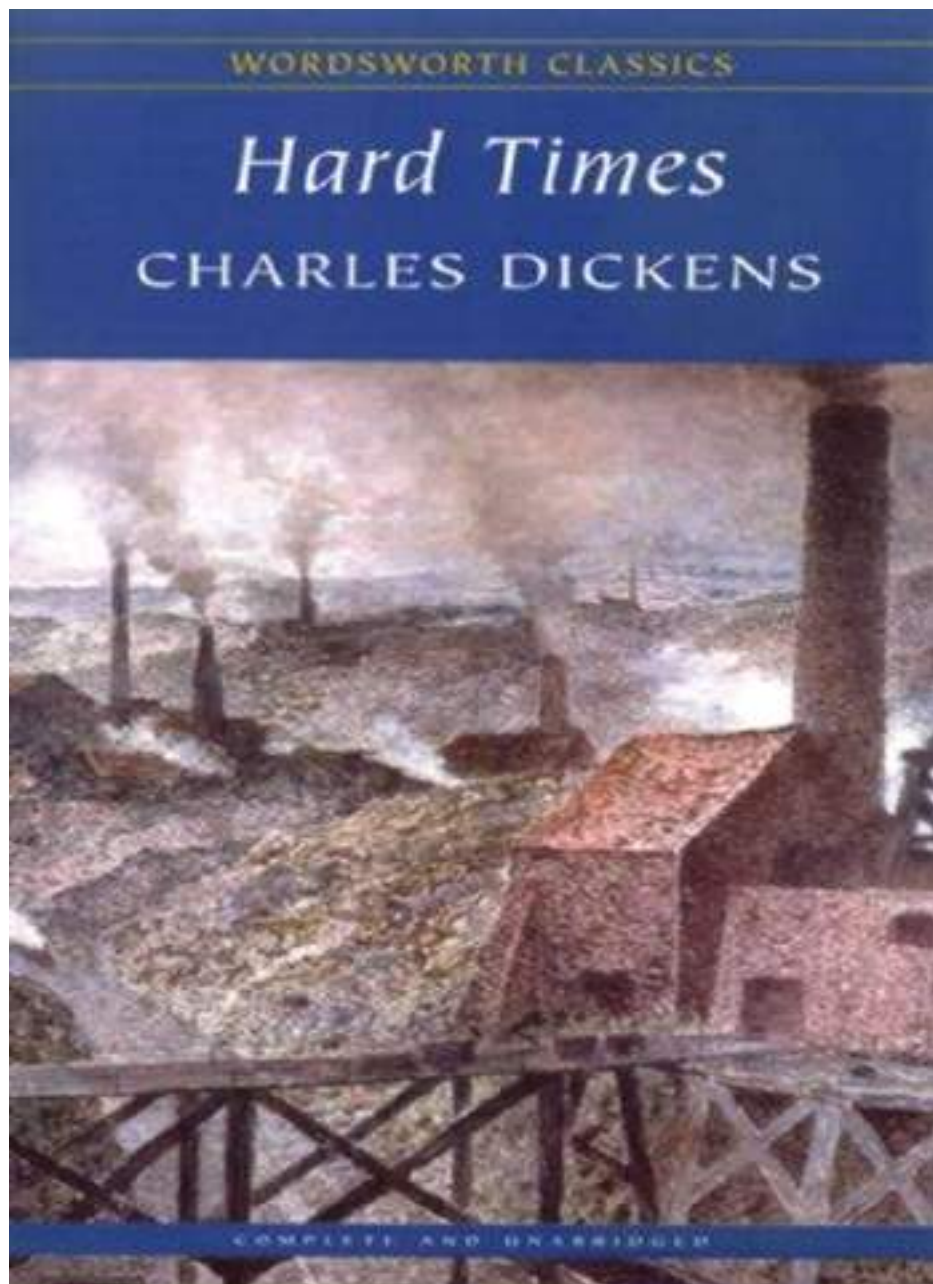
Onurla gururla daha nice bayramlar diliyor, bize eşlik eden TED ailesinin değerli velilerine teşekkür ediyoruz.

Ne mutlu bize, ne mutlu şanlı Atatürk'e!

Hard Times By Charles Dickens

Deniz BAYAR

"Hard Times" is known as a novel that addresses the social issues of the period in 19th century England when the Industrial Revolution took place. The book is set in an industrial town called Coketown and tells the stories of characters representing different segments of society.

The novel revolves around Thomas Gradgrind, who is actually a factory owner, and his children Louisa and Tom. Gradgrind is focused on raising his children with only facts and practical knowledge, structured as a utilitarian. However, this approach leads to the loss of warmth along with a decrease in sentimentality and imagination. Louisa is an intelligent but emotionally deficient young woman, while Tom is more pragmatic and thoughtless than his sister.

The story continues with Gradgrind's education of the children and their interactions with other characters in society. These characters include children of factories like Sissy Jupe, workers like Stephen Blackpool, and rich people like Josiah Bounderby.

The book emphasizes the impact of the Industrial Revolution on people, as well as the increasing power of emotionality and human values. The novel examines class differences, conflicts between labor and capital, the complexity of human components, and social changes. After all, "Hard Times" is known as a novel with complex features, deep social criticism and emotional richness. Charles Dickens' masterful work focuses on the suffering and social injustices that pave the way for readers to various tools in science. The book "Hard Times" was written by Charles Dickens and is generally considered a comprehensive work. The book "Hard Times" was written by Charles Dickens and is generally considered a comprehensive work.

Charles Dickens is one of the most important writers of 19th century English literature. Known for his novels and stories, Dickens gained fame with his works criticizing the social injustices and poverty of the Victorian period. He often discussed poverty, humanity, justice and social reform in his works. He is known for his works such as "Oliver Twist", "David Copperfield", "Great Expectations" and "A Tale of Two Cities". Moreover, it continues its popularity and influence today.

ÜDEP

Üniversite Destek Eğitim Programı

OXFORD AQA
INTERNATIONAL QUALIFICATIONS
International GCSE

**Kanada
Çift Diploma
Programı**

TOEFL Hazırlık Programı

**TED EDİRNE KOLEJİ
ULUSAL VE ULUSLARARASI
PROGRAMLARIYLA
FARK YARATIYOR**